MSM 32

ஶ.ஷ 742

மந்திரம்

பாகம் II

95

324

-யது-

கொண்டுவரு கொண்ட அடன் பலமொன்....
கட்டிடயே வெருயப்பு படலமோ பத்து
வோண்டு மேல் லவாங்கத் தான் களஞ்சியொன்று
கண்டுண்டுமே வல்த்து வாடுஅறைத்து
மேகாண கிணமாண பிறங்கானில் வைத்துமேபி
வேகாண கிணமாண சட்டியாணில் குப்பி வைத்து
வண்டுமே சட்டியாணில் குப்பி வைத்து
உள்ளமலிட்டு மேல்சட்டி மூடே. - 106 -

மூடிவை கடினையொன்று கிமேலங் கொலே
மூட்டி யெரிமட்டு போதுருக்கு நீடண்
கேடவே யது இடையாதப்பா வென்பார்
செகத்திலே அர்த்தாகுங் கீடன்வைப்பு
பாடனை வயுர்த்திலே வினைந் காசுத்தாண்
~~கேடசு~~ கிட்டி நின்ற பாறைகையா நூடம்
நீடவே இலங்கிய வயப்புனன்பார் சித்தர்
நின்ற பொர்க கிரவைப்பை சொல்லுவேதே.
107

சொல்லுவேன் சின்னம் பபத னொன்று
........கின்னிட்டபால்படி தானொன்று
அல்லவே இமைதுபடி தானொன்று
அ.... மிருகு உருவையப்பு படி தானொன்று
சொல்லென்று ஏரண்ட எண்ணைபடி தானொன்று
சேத்திக்கி ஒன்றாக்கி பாண்டத்திட்டு
வெல்லவே அடுப்பேற்றி எரியாய் சாடை
வெந்திறங்கில் மெழுகு மேவும்வாணம்

- 108 -

பக்கம் :- ௨௫௨

பொற்கார வைப்பு.

௧௦௮ ய.அ - அ

ஆரணமுன் வைத்த பொற்கார வைப்பை
மாணவத்தில் வண்ணாதேவன்னை போடு
எண்ணமுடன் வளணையென்றாலக் கோயஸ்லை
யயம்பு வார் உரவாகின்ன பஞ்சமாக
திண்ணமுடன் மாவு வைத்து யாருந்தால் சொக்
தீட்டப்பார் பொற்கார வேகமப்பா
எண்ணமுடன் வாதவாத்தை செய்யடாரு
எத்தனை பேர் யோகம் கிளைந்தார்பாரே

௧௦௯ -

பாரப்பா பொற்காரக் குருமாச் சு
பாடியதோர் முன்சொன்ன பாஷாண கட்டு
சேரப்பா வொருகாசு பொற்காரந் தான்
சேர்பதுவம் படிவையட காரஞ் சேரு
ஆரப்பா கெல்லத்தான் டூராரப்பா
அந்த நவச்சாரமிட்ட சுண்ணத்துக் கு
சேரப்பா வேகமுள்ள காரமாக்சு
செப்பிவிட்டோமிக்கு வாணசெய்யப்பாரே

குரு நிலக்கண்டன் வைப்பு

௧௧௦ -

செய்யவே குருநிலகண்டன் வைப்பு
செப்புவேன் செப்பு திளாம்பாணடத் திருடு
உய்யவே சீரைத் திளாம் வெடிப்பிட்டு
உவாகநியப்பு மேரைத் திலாந் தானைப்பா
பய்யவே பழுச்சாறு படிதானாறு
பாருணை நித்த யாவுது அம்படி தானாறு
ஐய்ய வேறொரு திரைநிற் படிதானாறே
வட்டரைப்பாய் தாம்புரத்திக்கொணே

௧௧௧ -

-பதி-

திகருகொண்டு பாண்டி தின்வாயை மூடி
தாயனேதான் முன்றுமுண் சிலைசெய்து
முகருகிண்டு பனையாபலவை குளிதான் வெட்டி
முந்து அடி-றி குதிரைலத்து குளியாற்பாதி
சிகருபோலி... தினைமேல் பாண்டம்வைத்து
தாளபாதி குதிரைலத்தி தன்னால் மூடி
யக்கு கண்டனாராகுமாதக் அன்றால்
அமயாநமா மேகவரன்ணின் மாமே

-112-

நீலகண்டருரைக் திருத்தி பாண்டைங்கூட
திர் தாளாய் பொயென்றாய் ரெக்கில்லேர்
கிரலகண்ட வாருண்ட கண்டர்....
கிட்டியொன்றய யாருக்குமே கிரணைவாய்ந்த
வாணைகண்டதரிதிவைப்பு வாதத்துக் கு
வாய்த்திதே யாப்பயா வைக்கவ் போரார்
பாணையட மேகவரனை தீர் சிரத்தை கு
பார்லே வைத்தவர்கள் ணிவதை தே -

-113-

யணிது தான் திருநீலகண்டர் தாமம்
யென்னை சொல்வேன் பெருங்கொளி வேத்துணை
பாய்வது தாணைகாச முருபாயும்
திரண்டம் வெடிக்கும் பாதாளம் பொன்னான்
மாய்வது தாரைபத்து னாது மாயும்
மேலோ சொருணை நீரி முடி கிழ மேகண்டாய்
கொய் ஆவது தான் பொருது பருமத்த வேனை
தப்பாமல் புசை செய்து எ குளிக்காளை

-114-

யக்-ம் **திருஷ்டி வைப்பு**

எடுக்கு முன்னே கரு வெள்ளியார்ப் பொட்டிடாதே
யாது வைக்கு முன்னே அக்கு வழுவை சேரு
குடுக்கு முன்னே மோகாபம் கொருஞ் சின்னந்தான்
(ரு)ருவெ ... வாரல்லா தாழ்யபாட்டா
திருக்கு முன்னே யாது ளம்பாணைமாகும்
தாக்குமடா சரக்குக்கொன் திரான் ஆண்டம்பண்ணும்
தருக்குமே மழைக்குமே மடமை மாரு (ரு)
கேமனுக்கும் இடவென்று வாமடிதேதே.

அன்னபேதி: 115.

நாயனது திருஷ்டி வைப்பு சொல்லி வைத்தேன்
நலமான பேதி வைப்பு நாவலக் கேளு
சூழினது மாம் பாதும் பதினெட்டிடி
சொல்லிய தோர் புஷ்பி வாயரமுஞ் சேர்த்து
தேடினது வாங் கொ... க.... கிட்டி
திரட்டியொரு சப்பி வாட்டு மடி சமைம்
பாயனது எரித்திரக்கி யாருந்து பாரு
பருபருக்கை கிடம்பது வாராய் யாருக்கும்பாரே
-116.

யாருக்குமே யாது பேதி சரக்குக் கெல்லாம்
யடுபட்டார் சத்தி நல்ல யாருக்கும் பாரு
தருக்குமே வெண்ணை யென்ற சரக்குக் திரளும்
கிறப்பான சரக்கி வெண்ணையாகக் கிரளும்
பொருக்குமே மகாபேதி இந்த பேதி
பூரமிட்ட உரப்பேதி விடையம் பேதி
கிருக்குமே எரிந்த சரக்கானதும்
கொக்குமடா நாக்கல் பார்த்திடம் பாரே.
117.

உய-

பாராளும் பரமது பகரக் கேளு
பரிவான சிவமேடுப் படலம்பத்தப்பா
நேரான சிணைமது பலந்தானைச் சொ
னெற்கொண்டு பொடித்து மெழுகினைத்திட்டு
சிராக மேருமொரு கிணச முடிச்
சிலைசெய்து வாதிகையவ் முன்னாகச்செய்
வீரான ..பாக.. ந்தரான் சிற்பமாக
வெகு விதமாய்ச் சருக்கிரக விருமிப்பா 118

யாதுவென்றுங் கிரவகத்தைப் பிங்கானின் வாங்கி
கிரதமது பலம்பத்துனதனை வாருக்
குதியென்றங் கோர்யது சிவனமாகும்
தயவாக யன்னமொரு வாரங் கேளு
பத்தியுடன் கிவ்சுப்புத் திருசி சிணம்
பாரங்கான கவச்சாரம் உருவப்போடு
வாத்தியமாம் பேதி வகை வெவ்வேறாக
வாரதிதைதிரா வகத்தால் ஹிருக்கொண்டே 119

வருந்தி செல்லா மொண்ணாகியனைத்துத்திராய்
வாகாக குகையானலடைத்துக் கேளாய்
எர்த்திருவாய் முத்தியம் வாசிகையன் மேல்
வைத்தியதின் முன் வாபரம் வயணம்போலே
பொருந்துதமே நெருசமமான பின்பு
புகலவே யாக்கியனை யுத்திட்டாரு
பொருங்கமே நெருக்காய் போல்லிருக்குமப்பா
பின்னுமணை கட்டுமொழு பண்ணிக்கிப்பக்கோதே. 120

உய.
ஓ.
[illegible]

யேத்தியே முன்பாகம் வாசுகையாலே
திரிந்தால் இருகின்ற குன்னைசவ்வீரம்
பெத்தமாகப் பார்த்து மெய்ப்படி தானெடு
வளைசசெய்தால் பண்பான வீரமது காரமாச்ச
மாத்திரையதோர் பழங்கியாந்த வைப்பு வீரம்
வைக்கவே மாட்டார்கள் வகைகே கேது
முத்தியே தெரவ்வினை முந்தியான [illegible]
முனியுரைத்தா ரன்பதுக் கன்முன் போரே - .121.

வீரவைப்புக்கு கருவட்டவம்:

முண்டு பாரிவ் வீரம் வாதப் போக்கு
மு[illegible]டுமடா யவிர்ந்த வீரம் வைப்பார்
கொண்டுபார் கைபாகக் செய்பாகங் கேள்
குருவைந்து தான் தொட்டுகாட்ட வேணும்
மிண்டுபவர் சவ்வீர வேலை கேளு
வள்ளாகே கயானா யது நோக்குங் காலம்
வேண்டுவார் நீருத்தாதிருவகந் தான்
வள்ளாகே கிடைமுடைய முன்பு தானே. .122.

முன்பாக மொழி வாத... ஐ. ஐயந்த
முக்கிற முக் பாத்திர முந்தாரமும் வாங்கி
தென்பாக ணான் சொன்ன தவ மருந்தாந்
தெய்தி.... கிகி யொரு வகுக்குஞ்செப்பாதேன்
அன்பாக அதிலிருக்குந் திராவகந் தான்
ஆத்வஸ்த்தி அனாதிவஸ்த்து ரெண்டல்லமலே
மின்பாக ஒருவஸ்த்து மிடையாதுண்டோ
பெரியோர்கள் பாடி வைத்த.. யாருண்[illegible]. .123.

௨௩. உண்டான வஸ்த்து வெள்ளாட்டமாண்டு பெண்ணே...
உரு.வு.. முறையதா சுண்டாப் போச்சே
கண்டாரை.... பாட்டுமேகன் முனையன்
கையாலச் சட்டை முன்தித்தை....
ஆண்டாரையென்று சொல்லிக் கோலம்வந்து
வேடுவேடென்று விதனம் வந்து திரிந்து - போட்டார்
தண்டாரை. யதன் பேருனக்கு என்றுரைத்தார்
செப்புனேனந்து கேட்டு போறுதென்று விட்டாரே.

/௨௪

என்றிட்ட ஆனாதி வஸ்த்து தீரப்போகத்
தானேந்தி....ராத்திரையே...த்திரானோ
வந்திட்ட படி வாசி தான் இ.காண்டை கோட்டை
மதன் கோட்டை வெ... வெர்த்த வந்தபலாச்சல்
தந்திட்ட உத்தண்ணீர் நானத்தண்ணீர்
அரக்கல்லா முண்டாச் சுட்டுலோகத்தில்
என்றிட்ட சொன்னவர்கள் சிரணைட பா
யயல் வான சாதிலிங்க வைப்புச் சேனே.

சாதிலிங்க வைப்பு.

/௨௫

வைப்பான ரசப்பலம் பத்து வராங்கி
மக்குளே அங்குபலம் தானே கெந்தி
மைப்பான அரைப்படிதான் பலமோரெண்டு
வருநான சம்பத்தின் சாறால் ஆட்டி
கோப்பான குப்பியிலே யடைத்துக் கொண்டு
குளிப்பாக யேகுணியை மண்ணறுஞ் செய்து
எப்பாகு வாலுகையால் வேர்த்தொண்ணு
வாகத்தே மண்ணறு தமைகொட்டே.

/௨௬

26. நீட்டியே முற்றியமைந்து வாங்கி
முகிந்து முன்பு உடைற்று.....அந்தாரம்போல
நிட்டியே பணங்கதிர் போலவுங்கொண்டு
லிங்கமது இங்க வைப்பு ஒரு கட்டியாக
பூட்டியே யாருக்கும்பார் உத்தியான
பரவாங் கெந்தி ஜெனா அதிகம் பாரு
நாட்டிலே யந்த முறை யார் செய்வார்கள்
நானலத்தல் பாங்கி வைப்பு யாதற்கொவ்வாதே. 127.

ஒவ்வாத சாதிலிங்க பதிலே வேதை
உண்டாகும் சிறுக்கிது தாதுசுத்தி மெத்த
அவ்வாசமில்லாமலவை வானென்னில்
அறுபத்து நாலு மிதிலேறிப் போகும்
செவ்வாக கண்டுத் தொன்வருணை தின்
சிசிக்க லைவாத்தை யெல்லாம் செய்வான்பாரு
கவ்வாத நாய்வடக்கு கவ்வானாம்போல
கண்ணியரை கட்டியமெயோர் கழித்திடாதே.

நீர் வைப்பு :- 128.

கினந்திடா திருப்பதற்கு நவச்சாரத்தின்
கட்டான வைப்பை யான் கூறக் கேளு
அளந்திடா திருப்பதற்குத் திரையானை.
ஆவட ஜனாப்டகுவங் கருணை யாடுபண்ணி
பதினந்திடா மாண்டவ நெருணை மாடு
செயாந்த மேலான துத்து அமுரி கேளு
வளர்ந்திடா வகைக் கஞ்ச பமதான் வாங்கி
மைந்தனே பாண்டத்தில் வாருவாரே. 129.

உகூ-அ வொத்தமின்பு வெடியப்பு பலத்தானஞ் சு
வாகான கூடனது பலத்தானஞ் சு
சேத்தமின்பு தெளியப்பு .... ஞ் சு
சேர்ந்தந்த பாண்டத்தில் கரைத்துவாடு
செத்தமின்பு அடுப்பேத்தி எரிப்பாயப்பா
யாயல்பாக கிட்டியாய் வருதல் கண்டு
பாத்தமின்பு எரிமுஞ்சி எரியாதெதி
பாண்டத்தை யாருக்குமே உடைத்து வாங்கே. 130.

வெள்ளை வைப்பு.

வாங்கவே வெள்ளையது சாரக்கட்டு
வைப்புக்கு பார்ச்சுவம பருவமாகும்
வாங்கியே நசவாத முறுப் போச்சு
உத்தமனே நவச்சார மறாதப்பா.
யெங்கியே திரியாதே நவச்சாரத்தை
யாயல்பாக சுண்ணமாய் செய்யத்தானும்
பாங்கியே பாஷாணக் கட்டினோடே
பருந்தபடி யக்கியும் பகர்வார் பாரே. 131.

பாஷாண

வெள்ளை வைப்பு.

பகரவே வெள்ளைப் பாஷாண வைப்பை
பகளர்கள் சித்தரெல்லாம் பகரக் கேளு
நிகரவே வெண்சங்குப் பொடிதான் கேளு
நிறுத்து தெருப் பாய் பலம்பத்து வாங்கிக்கொண்டு
உகரவே நமது பத்தாமப்பா.
உத்தமனே வெடியுப்பு பலத்தானஞ் சு
முகரவே ரெங்கிதிலே பலத்தானொன்று
முட்டா வெண்காரம் பலமொன்றப்பா
132.

அப்பனே கோட்டைதனைப் பாலவள்ளியும்
அறைந்திடுவா யொருசாமம் மறைத்துநன்-றாய்
தப்பனே குப்பியான வேகத்திற் சீலை
நன்றாக மண்செய்து வாலுகையா லெரி
ஒப்பான நாளொன்று முந்தியிட்டு.
வாங்கியேதான்
திடமாக நீ நித்தமுன்பு குப்பிதனையுடைத்து
பொற்பென வெகு -வாங்கும்
~~சுவை~~ வெள்ளைப் பாஷாணக்கட்டு.
சுப்போலே
கிட்டியுமோ பாஷாணம் வாதத்துக்கு
கனகமென்று நிரையமாம் ரசிதவர்த்தை
வெட்டியுமோ அடிக்கப்பா வழலைவட்டால்
என்னென்று கேட்க்குமது கிப்பிடும்பார்
மட்டிகள்தானே வாரோ ஓரணைக்கூறு
வாதமென்று அக்கைவைப்பினங்கள்தன்னை
கெட்டியாய் வைக்கறியார் பூதமஞ்சம்
கெட்டறியார் கண்டபரிபட்டமெட்டை

-134-

பரிபட்ட மறியாரே போகஞ்செய்வார்
பூரணமானவையுந் தான் அறியார்மாண்பர்
பரிபட்டபோவார்கள் வாதமேதி
டார்லே தீர்ந்தலைந்து வாணைந.... லைவி
னரி கெட்ட குதவாத்து சிவயோகத்தன்
னிலைக்கு மெல்லாலவ யோகக்கேது சொல்லு
அரிவட்டம் வரிவட்டம் பரிவட்டங் கேள்
அனிந்தியேனே னாமபத்தி முக்கோணமே

135.

உக-அ ஜெனரி:

கோணமா மாயட கெவர்மார்கம்
தேறு வேன் கெந்தியக்க ககமக்க
பூணாதே இவெள்ள ரெண்டு பூரம் ரெண்டு
~~[illegible]~~ தெரியப்போன்று
பொருந்தியதோர் யாமொன்று
தோணா... பொடியாக்கிக் கேட்கேத்து
சருத்யக்க தினை மண்ணுக் அயமாவல்செய்து
காணமன் வாருகைமேலெடுத்து கொண்டு
கணமான முன்றுகாள் முத்தியாடமே - 136 -

ஆலையென்ற தியாறு உடைத்து வாங்கி
அடிகான கெவர்ப்பது மங்சன் வரணம்
நாலையென்ற ரசவாதம் கெவரியாட்டு.
நாட்டிலே யாருலாங் கெவி கிட்ட
போமென்ற யாந்த வெண்ணாற் தின்னிலேதான்
பொன் காணசாதவைப்ப நூட்டி நேண்டார்
நாடுமென்ற வெண்காரமுலகத்தின்னுள
நன்றாக பொரியமாட்டார் பாரே - 137.

வெண்காரக் கட்டு:

மாட்டடா ஊறாட்டிதன்ன வெண்காரத்தை
வாங்கியே ஊயறிவா சிட்ட சிம்பல்
கட்டடா வைத் தெரிப்பாய் சிமைமான்று
அத்தோடு கிட்டாச்ச வெண் வெண்காரத்தை
தேட்டமா தேநாக்கு யாதுமான் வேனும்
தேசாரி விதுவரியார கைப்பார
சுட்டடா குடைல்லாங் காரத்தாலே
ஆறடா செல் வாங்கா வெண்ணைப் போலே
- 138 -

உரை- நொண்டி:-

என்னைப் போல நொண்டியுடைய பாவி கேளு
~~[illegible]~~ பாயம்பு இது உயர்வைப் பெள்ளித்து காச்சி
பொன்னைப்போலத் தப்பு பத்துக் கொண்டு
புதுப்புடியே வெள்ளைப் பாவோனைத் தானுடம்
பின்னைப் போல் ஞாயிறுவாயப்பு விதம்
மிதமான மோஸ்தரை அந்த விதம்
தன்னைப் போல பொய்ப்பு மொழிக்குப் பிச்சேர்த்தி
தியவாக முத்தியும் சேர்த்தி வாங்கே.
139.

சேர்த்து வாங் கொன்ற நொண்டி வெள்ளை வரணம்
செய்துமடா அதுசாக்குக் கொல்லாத்தப்பா
கீர்த்திரமோ அரிதார மன்னரு தேர்ந்து
தரித்து நிறுப்பியால் வாதனையால் துயை
வார்த்து மேனல் வரண மாகம் பாரு
வெகு காம் நொண்டியுடனே தியபா
பார்த்தமாயல்லை நன்று வருமை போச்சு
பாக்கியவோனாக அமணி பண்ணுவங்கே.
140.

பண்ணும் பார் முன்பு செய்த வெள்ளை நொண்டு
பார்வாக மனை செய்த்தில நொண்டு ~~[illegible]~~.
தின்னும் பார் சரக்கை யெல்லாமடக்கிக்கொண்டு
தருவாகப் பண்ணவக்கங் வாதத் தும் ெ
என்னும் பார் பொன் போக்கு நொங்காலாகும்
இதி .... பமா லைவனையல.......
தின்னும் பார் வெள்ச்சமடா வாதத்துக்கு
கிருவையது செய்துபார் வாதினுயே.
141

ஶ்ரீ

-உரு- வாதியென்ற ரசவாத மெஞ். ஞைவர்கள்
வைப்பென்ற சரக்கு உரு. க்கிணங்கினான
னாதியென்ற சத்துருக்கள் கிளப்பு போக
நலிவருமே யுண்டு மாற்று கிணக்கெல்லாம்
பேதியென்ற ரெங்குப்பை கூட்டிச் செய்தால்
பிசக்கேவான் தொகுனாளும் தோஷிலாளிக்கி
ஆதியென்றில் ரெங்கும் குற்றுவத்தை
அறையு மென்னை முன் வாபரங் கேளே.
-142-

வாபரமென்ன யாரும்பு வெள்ளி செம்பெயங்களை
வெங்கிலங்கள் தித் தணியான் தீராககள்
உபரியென்ற பொன் திங்கம் கெலையைகட்டு
உண்டு. கெவந்திடை மாற்றனைத் திசும்பவ்
கிபரவட அகப்பட்ட உரிய பாத்திரம்
கைவாட்டு அயத் மாந்திருந்த தெல்லாம்
அவரவரே பங்குமுறை பேசிபோடவே
அதிக தொட்டுலானியென்னை வைக்கிரேங்கே.
-143-

வைக்கிமேனைறங் கொண்டு புளியங்கொட்டு
மாப்புத்து வடஅகன் வைத்திரிக் போடு
சிக்கெனவே வெங்கல பாத்திர மானாலும்
தீராரும்பு பித்தனை செம்பேது வானாலும்
வாக்கவே பாப்புரங்கள் வடவவார்.
வெள்ளி பொன்கள் வெவைக்கும் மெலிசுராது
ளிக்கு.. தணர் ரெங்கு உருக்கிக் கிடட்டு
கிசத் தொட்டிலா முன் வேளை மெய்யென்பாரே
-144-

இசமான சரக்குக்கு அழகை போலே
நேரப்பா ராட்டாட்டு கொங்கிரைத்
வசமான ரதங் அய்யி வாளைங் அய்யி
மைந்தனே கெந்த அத்தி காரங் அய்யி
எசமானை முத்தணைக்கு ரெங்கு ஜாதை
ஜந்த வாட தெங்கமடா வாத்திக்கு
இசமான துணைத்தாய் கிடந்த தங்கம்
கைமேலே வந்தது கொரெங்கானே

-145-

ரெங்கநா ஐப்பாகும் முன்னே சொன்ன
யெகி வெண்ணை ரெங்கிநான் படத்துக்கெல்லாம்
பங்கெதும் பாந்ததினைவப் போகும்
பளபளரையாம் அரச பதிநேயம் போகும்
சங்கோ வென முத்தோ தான் வெண்மையப்பா
சந்திரனோ மங்கை தானே பல்படம்
எங்கேவோ செய்தேன் பார் ரெங்குப்பால்
மாத்தனையோ யுற்ப்பமைா ·எ··· மத்தை

-146-

மாத்திட்ட பொன் தங்கம் கட்டை மாத்தாய்
மயங்கினாப் போலிருந்தது இருந்திட்டாலும்
காத்த விளைந்த உப்பை உருகும் போது
சோதி யெனப் பொன் மாத்து தன்னைக் காட்டும்
பாத்திட வேணவாங் ·சொச்சுக்கு
·.....ந்த் திங்கித்தின் டாத்து மார்கும்
இத்திடவே அம்பளைச் சாரும்பக் கிடத்தே
இக்க வேகமடா வெக்கைக்கா மே.

-147

- 25 -

வேலைக்கா வெ... தெந்த வாதத்துக்கும்
மேலான நிர்மடா நிற்கும் குருந்து
காலைக்கா மொருவனு கொட்டாதப்பா
கிடக்கு மண்பு வாழுதப்பம் போதுமத்த
மாலைக்கு மொன்றுபோல நீபாங் காட்டும்
வளையமுப்பு யாதுவென்று நெகிழ்ந்திடாதே
சாலைக்கே உயிர் போட்டு உரைத்த.... தே
கிட்டாறுங்கள் நல்ல நல்லனமே. - 148 -

நல்ல நல்ல இவையோகி உவரோகிக்கு
வழக்குமடா வாதமுடன் சரக்கு வைக்க
அல்லல் செய்யுங் காமிக்கு வழியாதப்பா
ஆனதினால் தொட்டி வகை மறைக்கக் கேளு
சொல்லியதோர் யத் தொட்டி உருக்குத் தொட்டி
திடியான நாமபுரத் தோட்டி தொட்டி
வல்லமையா மனாது தொட்டி தினிலேயாகு
மைந்தனே அயத் தொட்டி வைக்கக் கேளே
- 149 -

அயத் தொட்டி:-

கேளடா யாறும் பொன்று லிங்க மொன்று
கெந்தியொன்று சூதமொன்று நெல்லவனப்பா
வாளடா மொன்று தெல்லாஞ் சேர்த்து
மைந்தனே பொடியாக்கி லிங்க் கேத்து
தேளடா தொன்றாறு கழகை மடமும்
திட்டியெயர் வாதுகைமேல் ஒத்தியப்பா
டாளடா போகாது யாருமத் தொட்டி
பண்பாக யமுக்கமடா யாண்ணாங் கேளே
150

உ௫-அ செப்புத் தொட்டி.

மண்ணைக் கேள் முன்மருந்து பாருவணைத் தின்னி
எடுத்திடுவாய் தாம்பூரம் பொடித்து வைக்க
முன்னைப் போல வாலுகைய மேல வெருவைப்பு
மூர்த்திய மீட்டடவே செப்புத் தொட்டி
சண்ணைப் போதுண்டாகும் மருந்து [illegible]
அத உருக்குத் தொட்டிவகையைக் கேளு
என்னென்றா லுருக்கு உள மருந்தெல்லாமாம்
மயல்பான கெந்திமட்டும் ....ப் போடே. 151

போடவே யுருக்கை தன்றாய் பொடியாய்ப் பண்ணி
பூட்டிடுவாய் முன்போலே இக்காமப்பா
நாடவே ...த்து தொட்டி .... னா கிகு செய்
நலமான கெந்தியைக் கேங்க கேத்து
சாடவே னாது தொட்டிக்கு ளொனாவல்
சிறக்குக்கு ளையேது அறு வாங்கி
வாடவே வேண்டாமே வழியானால்
வைத்துப் பெய்ப்பு கிளாலே அறிவாண்டாரே. 152

அறியவே சொல்லிவிட்டேன் பற்றுத் தொட்ட
அளகான யுருக்குடைய தொட்டி வேகம்
தெரியவே சொல்லிவிட்டேன் செப்புத் தொட்டி
செயமான தெரியருக்கு ...தொட்டி அடி
வாள்ப்பவே னாள்ப் பட்ன செய்ய வேண்டா
வேணையது நிம........பா.தி..யமாகு
கொப்பட்டேனே கை. ரசமிசி குகிதி கான் கோ....ம்
கொடுத்திட்டு வெளிதசெயது சொன்னுவாயே. 153

-உரை-

குதிரைப்பல்!

கொள்ளவே குதிரைப்பல் பாஷாணத்தை
கூறுகிறேன் ...திரைகங் கிடக் கிடப்பு
வெள்ளைப் பாஷாணமது மூன்று நோய்
மிகப்பொடித்து குப்பிதனிலடைத்துக் கொண்டே
உள்ளபடி வாலுகையால் வேர்த்துக் கொண்டு
வெருணாரை திருமா கிழங்கம் போலே
வெள்ளி சாய நுரைப்பல பாஷாணந்தான்
வாய்ந்துதிடா வெகுவேகப்பயத் தானே.
-154-

வைப குதிரைப் பல் பாஷாணத்தை
மாறாட்டம் பண்ணாதே பத்திரமாக
உப்பான சரக்குக்கு பாதம் பண்ணு
உவ..... உருவையப்பு அறியப்பு
கொப்பான வெள்ளைப் பாஷாணங் கிடப்பு
குதிரைப்பல் பாஷாணங் கிடக் கடப்பு
வொப்பான கருணை பாகம் வைத்தாயானால்
உத்தமனே துணைபரல் பாஷாணமாமே
-155-

பாஷாணந் தன்னையாந் துணைப் பல்லது
பாஷாணம் கிடப்பய திரக்ககைக்கேளு
வெஷாணங் குதிரை பாஷாணஞ் சேவர்
வெள்ளையாம் பாஷாணமிருந்து யோங்
கோதாண..... வெங்கார சாரம்
கருவே பொடித்தேற்று குப்பிவைப்பு
விசாண ணாவயிழுகே வ்வாதப்பா
வெகு வேகம் எலிமிருந்து என்னசொல்வேன்
-156-

உரை-அ

என்ன சொல்வேனது உடனே உருவிகாரம்
யாந்த வெள்ளை அர்த்தாரம் விலங்கெட்டிப்பு
முன்சொன்ன பிரகாரஞ்செய்து பாரு
முத்திக்கி வகை கேளு மொழியத்தானே
என்ன சொல்வேன் கிடாக்கண் கிழங்கினிய
ஏர்ர முள்ள கோபாக்கின் தன்று சொல்வான்
வண் சொல்லாம் பாரானை னை வப்புக் கொள்ளும்
மச்சுனே நாவன் பாரே
வாயப்பென்பார் [illegible] 157

நாலென்பார் காலென்பார் சரக்கை வைப்பு
நாதனே மோ பாரத்தின் மோனென்பர் மோடர்
பாலென்பார் நயாரென்பார் கிளிமென்பர்
பனை ஜாதம் வாந்தியாப் பாருகிறாரும்
பாகமென்பார் சங்க காலந் தன்னைச் சொல்-வார்
காலவடவே கொந்தளை கரு காரப்பா
நாளென்பார் சிலப்பேர் கோ புனைக் கேளு
நாள் வென் யாயனை ஊது வேனே. 158

ஊது வேன் அக்காக்குல் கூதமப்பா
நானிலத்தில் சிவை சந் சொந் கால் கெண்ண-மப்பா
கினுசுவென்னான போகாப்புனைக் கேளு
கொந்தமது அப்பனே தொட்டுத் திடமான
அனுவேன் முத்தி சென்றால் வாய்ப்பாச்சப்பா
அக்கினி யாய்ப் புகையாது கெந்து வாச்சு தால்
ஊது வாயனே வெ கொதனை யென்றப்பா
நெஞ்சினிலே அடக்கி வைப்பாய் னபெ சாதே. 159

௨௰-

முன்பேசார் சரக்கு வைப்பு மறிய மாட்டார்
பேசினதோர் பெரியோரை தர்க்கம் பேசி
வண்மை செய்தான் திருந்த முடையா கோடி
வாதனாய்க் கொண்டு செத்த பெயர் கோடி
முன்பேசி வைத்த இந்நூலைப் பார்த்து
மோசமாய்க் கெட்ட மட்டு கோடி
என் பேச்சுப் பெருமை தவிர்ந்த பண்ணார்
பாண் பழுத்து காண்டு கொண்டு வாதஞ் செய்யே. 160

வாதஞ் செய் திறமாமிக்குஞ் சரக்கெல்லாம்
வைத்த மருந்தில்லாட்டால் வயதியோர்க்கம்?
மேதஞ் சொல்லக் கெட்டு யானுஞ் சொன்னேன்
வேதாந்த மசவாதி மெஞ்ஞானிக்கு
யோகஞ் செய் திரமேடா இவத்துன்னோ
போகரிவ் பாடல்லைப் பார்த்தோர் போனவர்கள்
நாதனை இவ்வாலகித்த்தா உறைந்த தெல்லாம்
நாமுரைத்த மார்க்கமது நாடும் பாரே. 161

மனோசிலை வைப்பு:

நாடும்பார் மனோசிலையின் வைப்பு கேளு
நலமான அரிதாரம் பலந்தானொன்று
தேடும்பார் சினமது கிளிஞ்சில் ஒன்று
சேர்த்திமே பொடித்து ரெண்டுங் கல்வத்தேற்றி
ஊடும்பார் வாதுகையால் நவாச்சாரம்?
வைத்தரைப்பாய் பருகையது சிவப்பாமப்பா
கூடும்பார் வெள்ளையது திரந்தானப்பா
கூர்ந்த சிவப்பாயுங் கெம்முனைதானே 162

உள-அ அரிதார வைப்பு::

தானென்ற அரிதார வைப்புக் கேளு
தனுகியே கோர் தமட்டுப் பலந்தானொன்று
மாறென்ற கெந்தி ரெண்டு லிங்கம் ரெண்டு
மைந்தனே மனோசிலையான் மணிதான் ரெண்டு
ஊனென்ற அண்டமஞ்சள் கருவாட்டாட்டி
யப்பா வைத்து கல்லை தனையுடைத்து நீயும்
கோதென்ற வஸ்திரகாட்டு அரைப்பரைத்து
கொண்டு வில்லை பண்ணிவா திண்ணில் வெய்யே

163

வைத்தெடுத்து மருந்துவனை கல்வத்திட்டு
வாவாகப் பொடிபண்ணி குப்பிக்கேத்தி
சித்தெடுத்து வாலுகையா யினை செய்து
தீயெரியாத்து சாமம் ரெண்டு சென்றபின்பு
மேத்தெடுத்து வைப்பது போலவர் தாரத்தை
மோகனமாய் செம்பிதனை யுடைத்து வாங்கி
பெத்தெடுத்து பொன்னையைப் போலப் பதனம் பண்ணி
பேணவைக்க ரோகமெல்லாம் பேர்யும் தானே.

தகட்டரிதாரம்:

164

பொன்பெண்ணரி தாரந்தைச் சொன்னேன்
மிசகாமல் வார்த்தைக்கு கேத்து தப்பா
அன்பென்ன தகட்டரி தாரத்தைக் கேளு
அப்பா தகம் பலம்பத்து தடனே கேளு
முன்பென்ன பொன்னரிதாரந் தானென்று
மின்று மண்டக் கருவாலே சேத்தரைத்து
உன்பென்ன காயவைத்துக் குப்பிக்கேத்தி
வாலுகையாய் சாமமொன்று எரித்து வாங்கே.

165

-௨௮-

வாங்கியே சித்திரக்குத் தகுதபோலே
வளமான படிச்சாலைரைத்திமைபோல்
ஏங்கியே அண்ட மஞ்சள் கருவம் வாட்டு
உலக்கியளை பொடிபண்ணிக் குப்பிக்கேத்தி
தாங்கியே வாசுகையார் எரிப்பாய் அமம்
சித்தியமோ பார்ப்பர்க்கும் வெருடம் பாரு
ஏங்கியே முன்னுமுறைதவஸ்த்து வாலே
யாட்டரைத்து முன்போல பாகுசெய்யே.
166.

செய்யவே அத்தெல்லாம் டத்துப்போகுந்
திண்ணவே பித்த மில்லை கற்பத்திக்கு
மையவே கொண்டுவா மண்டலத்தில்
பாருக்கோடா முண்முனாய் கின்பரு பாரு
உய்யவே பெரியோர்கள் கிற்பமெல்லாம்
உன்னதெண்பார் வர போறேன உண்பார் பாரு
மெய்யவே சொல்லிவிட்டேன் பொய்யோவல்லை
வந்து கட்டு அர்த்தவா கிருதிரானே.
167.

அர்த்தரான் கிட்பயே முனைகு மேத்தி
யமுனியாலே உரைவாட்டுவாய வேறுனி
தெரியாத வியாத்தியனே ரமணியன்.
திருமான திறாதரோ யெங்கே மருந்துண்டப்பா
ஊன் வாக வியாத்தியத்தில் லக்ஷங் காப்பு
மெறு ஈச வாதத்தில் இரண்டு லெக்ஷம்
பரிசமாய் பாடிவாத்தாட்டத்தி லிசுர்
பண்டிதரே உரு ஐயுங்கம் பாடுபாரே.
168.

உஅ-அ. சிரக் கெந்தி:

கண்டு கொள்ள நெல்லிக்காய் கெந்தகத்தை
கிட்டாக வைப்பதற்கு வகையைக் கேளு
பண்டு கொள்ளு சிரக் கெந்தி தன்னை வாங்கி
பாண்டத்தி விட்டதிலே நெல்லிக் காசார்
உண்டடனவே வாட்டுவண்டு கிட்டும்தேதே
உவர்பான பூமியிலே புதைத்துப் போடு
மண்டலமே யானக்கா லெடுத்துப் பாரு
வாகான நெல்லிக்காய் போலாம் பாரே. - 169.

போலான நெல்லிக்காய் கெந்தகத்தைப்
புடம்பப்பார் வாதத்தில் புகையாதப்பா
பயனான கட்டுகள் தோன்றிய வேணும்
யல்லவிட்டால் சிரக் கெல்லாங் கெந்துப் போகும்
கோலான அதமது தன்னைக் கொல்சம்
ஒக்கண்ட கெந்தி சிரக் கெல்லாங் கொல்சம்
பாலான சுர்ரியது படுகிவந்தால்
பார்மீதில் கிர்ப்பமாம் பாரு பாரே. - 170.

கிர்ப்பமாங் சிரதகாய் கெந்தகத்தைக்
கருதுவோங் கிரியப்ப சுரைநண்டு தோள்
கெவர்ப்பமாங் குக்கெந்தின் கோரங் கபழ
மிகயழுத்து பாண்டத்தி லிட்டுக் கேளு
செர்ப்பமாங் சுரைக் காயாம் பேச் சிரக்காய்
சோளம்லாட்டிச் ... புளர்ந்து வாரு
அர்ப்பமாய் நினையாதே ஆயுமாதம்
அடுக்கனை யார்புதைத் தெடுக்க வல்லனாதனே
171

- உக.

வெள்ளை மணம் போலவிச மெருத்ததுக்கும் -
வெயாலிலே கிராய்ந்து தெருக்கமட்டாவிசா பாடு
கொள்ளாமுல்லை சிரகங்கெந்த கரியப்பொருட
கிட்டான வெமயப்ப பார்த்துப்புத்தான்
உன்னப்படி பொட்டிடப்பாய் முன்தாளப்பா
உரைப்பதற்கு பதந் நீவாட்டுடனெனாள்தா -
பின்னைகளே எண்ணக் குறையன்றெதில்லவேண் என்று
பேறான குகைனிற் வருந்தால் தன் டாம் - . 172 -

நன்றான திந்தவகை சிறைக்காய் கொந்தி
நாபனால்லமேவோ நெல்லிக்காய்ச் சா
நென்றான மண்டலத்து உண்டாமப்பா
உத்தமனே பால்ஈட்டால் கொந்தாந்தானென்
மன்றான தில்லையடா பார்த்து வைப்பு
மக்களே செய்துபார் மேகந்தாம் வாத்தை
குன்றான வெருகினி ருத இத்தர்
கொள்ளை நால் பொய்யென்று பலயாரென்றே. - 173 -

இலக்கரம்:

பலிக்கவே இனகாரத்தை சொல்வேன்
பரிவான குடைநி டனந்தான் பத்து
கெலிக்கவே அந்தி பத்துப் பொதான் வாப்ப
கெட்டியாய் நின்னியாலே கம்பளையாம்
ஜலிக்கவே பருவ மெண்ண கம்பிளையிலே
திரண் வாள் மெகவைத்து விருக்கி வாங்கி
மெலிக்கவே சிறக்கா கக வைத்துக் கொண்டு
வெருமாவா இனைம நி வேதமாக் கே.
174.

உகி-அ

ஆச்சடா யாற்றினுங் கருமேரு
அச்சுமடா சரக்கான வைப்புச் செல்லாம்
பாச்சடா வாத மென்று போக்குச் செல்லாம்
பாணிவேலை நகைக்கினுங் கும்பொழுதாமாகும்
பேச்சடா நகைவேலைக் கான நாளும்
பூவாமென்று சரக்கி வைப்பு சேசமேசம்
பூச்சடா வைத்த செல்லாம் பாரங்கி வைப்பு
போதாது யாதுநல்ல போக்கெத்தானே.

யாத்துப்பு: 175.

போக்கான யாத்திப்பு பூவி சொல்ல
பூட்டவே கிளியுப்பு பொடித்துக் கொண்டு
திராக்கான பணைக்கி முக்கா விட்டு
நியவான மச்சல் தித்தநு தன்னை வைத்து
விக்கான வெ யால் வைக்க மண்டலத்தில்
திங்க... த யாத்துப் பாய் ஆணவம் மேவம்
வாக்கான லவண முண்டு மதியார் சேரும்
மகத்தான தொழில்ச் செய்யும் யாத்துப்பாமே
176.
உப்பான கிளியுப்பு பலமுக்கால் தான்
ஊறவான இமைது பலந்தானப்பா
வைப்பான உவர்பூசம் பலந்தானொன்று
மடல்தித்தம் பலமொன்று வாய்விரென்று
செப்பான யாவை எல்லாம் மொன்று பண்ணிச்
சிறுவிரை வாட்டமைத்து பாணைக் குள்ளே
வாயப்பாகி வைத்து நன்றாய் தியெரிக்க
வேகமாங் கிட்டாச்சு யாத்துபாரே.
177

நய.

யாந்துப்பே சைக்கிறா வுடனையாச்சு
எடுத்தொரு சாது பூனைக் கொண்டுதாதே
வெந்தபடி செயனீரை வைத்துக் கொண்டு
வளமான உப்பெல்லாம் கட்டிக் கொண்டு
யாந்த உப்பால் கூடணையுங் கட்டிக்கொண்டு
பாழ் வேறை கொடான கோமயப்பா
தந்த உப்பல் கட்டுக்கள் கோடா கோடி
தயவான உருக்கினங்கள் கோடா கோடி.

178.

கோடியென்ன பூரண சந்திரனுருப்பையை
கூறுவேன் யோகியனே இருந்து கேளு
நெடியாதில் வாதமடா திரந்து போகும்
சிறுமின்னி மடிங்கி வந்து சட்டாம்பல்
நாடியே கரைத்து நீ தெளிவாருத்து
நலமான திங்களிலே தெளிய வைத்து
முடியே தீயெரித்து வற்றும் போது
முறையாக மணிமணியாய் உப்பாம்பாரே.

179.

உப்பானதொரு பலமும் பார்த்துப் பொன்று
உரமாக பனைச்சாறு விட்டரைத்து வெல்லை
தப்பாமல் காயவைத்து கிலசி மேட்ட
தாயார்தன் சிவந்த நாதத்தை வாங்கி
யப்பா தேன் யொன்றுமில்லை அரைத்த உப்பை
யப்பாமாய நாத்ததிலிடித்துப் போட்டு
திப்பானப் வகு வான நாகத்தின்லே
சோமநென்று பனிவிழ கட்டி வையே.

180.

- ருக -

திட்டி வைப்பாய் னார் பதுனான் மதிவாகதன்னை
தீர்யனல் சாமிட்டில் முறையே தான்
அட்டி வைப்பாய் மண்டலந் தான் சென்றெடுத்துப்பாரு
அருண நிறமாயருக்கு யந்திர ஜெப்பு
வாட்டி மையாய்ச் சிவந்த மனல்மணி போலவேதான்
வரபூரண சந்திர லவணமாச்சு
திட்டிய தோர் சரக்கெல்லாம் கட்டுப்பாரு
செப்பு வெள்ளி தொண்டு கட்டக் கேளே.

181.

கிளியப்பு கட்டு:

கட்டவே கிளியப்பை பொற்ச் சிறுகொண்டு
கினமான பரிமணியா முப்பினோடே
திட்டவே வழற்று வாட்டு உப்பை போட்டு
தீயெரிக்க வரும் போது அரசின்னிச் சாறு
கட்டவே செய்யுமடா முன்னந்து வாரு
கிலை மதி சந்திர ஜெப்பு கடடப்பேட்டு
எட்டவே யருசாமமைர்யும் போது
யாருதியல்லோ கெல்சப்போனிருக்கும் பாரே.

-182-

பாருக்கு மந்த கிளியப்பு கட்டுபத்தா
யண்ணைமொரு தாங்கட்ட லையம்புதேன்கோள்
உருக்கு மொரு சட்டியாலே செங்கொட்டை பாது
ஜித்தபுங்கம் வேர் பாதுங்கூட வாட்டு
பருக்கும் பார் பரிமணியா முப்பை யோடு
பண்பாக யெரியடவே கட்டிப் போச்சு
உருகும் பார் வாத மதி வெத்த தாமுப்பு மணி
~~மணி யருக்க~~
யருகெந்திரிக்க வகையைக் கேளே.

-183-

நதி-அ

வகையென்ன இடைநாயால் கட்டிவைக்க
மணியென்ன கிளியப்பை படிதக்கிவைத்து
தகையென்ன அதிலே நெருங்கிநெரித்து விட்டு
கிட்டிவரு கிளியோட்டி நருக்கியாடும்
நகையென்ன முத்துமாலையைப் போலே காந்து
நடுமையம் உளிநி கொண்டு நீவார விட்டு
புகையென்ன உருகையாலே நீறைநெய்ப் போடு
முழுகிமே பணிவு கில் வாயாருக்கும் பாரே - 184 -

யாருக்கும் பார் கிளியப்பு கிட்டுதில்லை
யாண்மாச்சு அறுபத்து நாலு பேருக்
குருக்கும் வட்டையாலே சிவனையாகும்
கிளியப்புச் சின்னமிட வகையைக் கேளு
பருக்கும் பார் பருவெண்யாவப்புத் தானும்
பாத் தெருத்து வட்டடோட்டில் வைத்துத்தானும்
முருக்கும் பார் வழுவையொரு காசு போட்டு
முதிர் வடுமுண்டைத்தில் நினைவு செய்யே - 185 -

நினைவு செய்து வட்டடோட்டி னுன்னேவைத்த
செயமான கிளியப்பு அங்கு நீர் போல்
வானையென்று சின்னமட்டா வாதத்துக்கு
வைத்துப்பார் வைக்குமுன்னே கெந்திப்பாஷ்
செவியென்ன கிளியப்புச் சின்னமானால்
சோர்நுக்குஞ்சிலைவா தேன் உருநின் தோஷம்
மானையென்ன கிளியப்பு செந்தூரத்தை
மாட்டுதே னின் வாரிமகிழ்ந்து கொண்ணே - 186 -

3

32 - **வன்னி பட்டை:**

கேளப்பா பருமனுள்ள மரப்பட்டைத் தானும்
இறைபெற அமைந்த சட்டியிலிட்டு
பாரப்பா வன்னியின் பட்டை போட்டு
வடித்தெடுத்து வஸ்துவாட்டு முறையைக் கேளு
முனைப்பா கொட்டையிலா வேலம் பட்டை
முட்டையிலே கிளிகட்டி வன்னிப்பட்டை
தேனைப்பாப் போட்டுவடித் தெடுத்தே வஸ்து
சிறுகச் சிண்டையிலே செந்தூரமாச்சே. 187

செந்தூரத்துக் காக வன்னி பட்டை
சேர்ந்து ஒன்று நினையாதே நரம்பாய்ச்ச
உந்தூரங் கொட்டையிலா வேலம்பட்டை
வருந்திலே அங்கபலம் வன்னிப்பட்டை
வந்தூர வெல்லமது தவசமொன்றிட்டு
மாவேலம் பட்டை அங்கபலமும் போதும்
பந்தூரு முன்பாகம் பண்டு போலே
பாதமெடுத்து ஒடிக்க அதிவேகம் பாரே 188

அதிவேக மிருத உப்பு வஸ்துச் சந்திரன்
அறுபத்து நால்ச் சிரக்குங் கந்தரானல்
குறிபோட்டு கிட்டுமடா உருமெப் பாருக்
கூ நர்யச் செந்தூரச் சின்னம்பாரு
நித்தியமாம் மன்ன இமாருதிர போகத்தை
நிகழ்த்துகிறேன் நினைவாகக் கேளு கேளு
அதிபதியாம் வாசனையாம் மருப்பின் மேலே
அப்பனையன் பரந்த சிட்டி வையே. 189

ரூ2-அ

சட்டி வைத்து சூடதை பொடித்துப் போட்டு
திணலெரியா திருமனலே தீபமேற்றி
கட்டி வைக்க வெண்கருவை சட்டிக்குள்ளே
கொரவாங்கு வஸ்தெடுத்து பாத்திரத்தில்வைத்து
முட்டி வைத்துச் சூடணிலே கிழிக்கும் - போது
முட்டை வெள்ளைக் கருவை வாங்குவார்வல்
வெட்டி வெட்டி கிரண்டி கொண்டு முகர்ந்தெடுத்து
யாருக்குமேதோர் வஸ்து உடனேதிளைவாரே. 130.

வெடியுப்புச் செந்தூரம் :

வாற்கையாலே வஸ்துவாலத்தின் மடித்திடாமல்
மண்சட்டி தான் கொண்டுமேலே தான்
சேர்க்கையாலே வைத்திருந்தாதி போகத்தை
சேர்த்தோக்க கப்பியாணி லடைத்துக் கொண்டு
யேற்கையாலே வெடியுப்புப் பலம்பத்துப்பா
யதனுடனே கல்லுப்பு பலம் மஞ்சப்பா
கார்க்கையாலே உவருப்பு பலம் மஞ்சப்பா
கவ்வத்தில் ஒட்டடரைப்படி ராவகத்தால். 131

அரைத்திடுமே சிங்கிரணல் வார்த்து வைத்து
அதன்மேலே கள்ளிப்பால் வெருக்கம் பாலும்
உரைத்திடுமே சட்டியுள்ளே வெடியுப்புதனை
வைத்திடவே கூறவருந் திராவகத்தால்
வரைத்திடுமே வெடியுப்பு செயனீரப்பா
வாளம்மனோ சொல்லாக தெரியாதப்பா
நிறைத்திடுமே பளச்சாற்றால் சாமமாட்டி
செந்தூரம் வழிவாத்தை செய்துபாரே. 132.

பக்கம் :- 380

கூ

பார்ப தென்ன னாகத்தை திரைத்து வாட்ட
படபடென னாகமது நொறுங்கும் பாரு
சேர்ப தென்ன காந்தத்தை திரைவற்ற வாட்ட
திவசியா செந்தூர மாகும் பாரு
கூர்பரிந்து கெந்தகத்தை திரைத்து வாட்ட
கூர்மையாய் மெழுகாகும் குழைந்து பாரு
ஏற்பதற்கு யாந்த முறை பாருக்குக்கீடு
மெருந்த சிரக் கத்தனையும் செய்குவாய் பாரே

183

அண்டச் செயனீர் :-

பாரண்டச் செயனீரின் வைப்புக் கேளு
பாருப்பு சீவட்டுப்பு அமரியுப்பு
ஈரண்ட முத்தளக்கி கூடப் போட்டு
யடித்து வைப்பாய் பீங்கானில் கனி-போலப்பா
ஈரண்ட முட்டையது பதினாறப்பா
வெண்கருவை முன்மருந்தில் வார்வைப்பாய்
புரண்ட வாறு பாத்திரத்துச் சேர்
பகுத்து வைப்பாய் பத்திரத்துன் மூடே.

184

மூடியே சந்திரனில் பனியில் வைக்க
மூட்டவே யருக்குமப்பா கல்போல் வாங்கி
வாடியே யரைத்து வைப்பாய் யண்டச்செயனீர்
வேகத்தான வாத்தை யடா செயனீர்வத்தை
தேடியே கிடையாட்டால் கெந்தி வாட்ட
செயமெழுகாம் அம்மெழுகில் வேதையாகு
நீடியே செம்பு ரூபு முக்தியீவாய்
திவாக பத்தரைமாத்தாகும் பாரே.

185

௩௩-அ

ஆகும் பாசித்தாரந்த வைத்து வாட்ட
அப்படியே மெருகாக மெருகு வேணை
வேகும் பாரிரும்பிணிலே குருத்துப் பாரு
வேணையாலே அயமாற்று எட்டுங் காணும்
சாகும் பாரிரதமடா நிறைந்து சாகும்
தப்பாது ஹரிதமடா வேதையாகும்
போகும்பார் பாஷாணத்து வைத்து வாட்ட
பூரெமருகு பொன் மெருகு போலும் பொன்னை
196.

பொன்னான அவ்விரதம் அவனிற் முக்கி
பூட்டிப்பார் வேதைக்கி தங்கம் தங்கம்
இன்:
மின்னான விரத்தை வாட்டுப் பாரு
வெள்ளி செம்பு வங்கத்துக் கொடும்பாரு
மன்னான செவரி அமுக்கி சோதித்துப் பார்
மஞ்சனையா மெருகொகி ஒலியம் பாரு
அன்னான செவர்யானாலதேகை வர்த்தை
ஆடலாங் சித்திரம் போலாட்டலாமே.
197

ஆடலாஞ் சாத்திரங்க மெத்தமானால்
ஆகாதோ உலகவாதி தக்குள்ளாச்சு
தேடலாம் பொன் கோடி வத்தாப் போதும்
செகத்திலே திசை வறுமை போதுமடா
நாடலை ஜெந்து போக்கரா காணசெய்வர்
நாதாக்கள் செய்வார்கள் வெளிநாரி
கூடலாம் பரத்திலென்ன கூறு கூறு
கிள்ளவர் காணுமே வாதத்திரானே.
198.

நூ.

வாதமென்ற திரைக்கொடுத்த சரக்கை வைப்பு
மாட்டினேன் சிக்குச்சார்க் கேளு
பூதமென்ற பொன்வெள்ளி யாவும் செம்பு
புகழான நாகங் காரீயங் கெந்தகம்
வீரிய பித்தளையோடு தீரவுங் கேளு
வெங்கலமும் மற்றுமுள்ள சரக்குலோகம்
மாதிய சத்துரு சத்தியார்த்துச் செய்வாய்
வரிசைபெறும் சரக்கு வகை வாதத்திட்டோ. 199.
தீமையதோ சிவமண்ணை யெருக்கம்பாலும்
நினைவான படச்சாறு மோர்கராசனைங்
சீரடமயத்திந்த வகையை லோகந்
தன்னிலே கிண்டுரேச்சி நெருப்பல்லெடுகிவ்வ
தாய நவலோகத்தும் பேதி காணும்
தின்தினியே வாவ்வொன்றி ஒருக்கிடாய்க்கு
தேடியதோர் நவலோகமிதனை நல்ல சித்தி
இதிர்வா வாகினி தேறுவாயே. 200

நவலோகசித்தி:

தேரியே காய்ப்பேரிவ்வாதம் மேலே
சிவமான நவலோகங் களங்க மற்று
தீரியே நமான சுத்தியாச்சு
வாதி சாதியாய் செந்தூரம் பார்ப்பதற்கு
ஊதியே வழப்பதற்கு களங்கம்போலும்
அப்பனே சிறைக்கு நிலைக்கும் பாரு
ஊதியே பார்ப்பங்கள் செந்தூரங்கள்
கட்டையிலே பாரி மணிக்கு சித்தித்த- 201

நூல்

அத்தி செய்ய தாமம் பூத்த திகடாய்த் தட்டு
தடியணையில் காச்சியதை புளியாலைச் சுத்தி
பத்தியாக வெந்தி சாதனைச் சாய்ப்பாய்
பர்வான வெகுதிரம் நல்ல அத்தி
பத்தியுடன் கிண்டி டைக்கி கொத்தி அப்புப்
பூரண எருக்கம்பால் வாட்டரைத்து
நித்தியனுந் திகட்டி லைப் பிறுதையால் வைத்து
நீல் வரமாய்ச் சினைசெய்து கிசபடுத்தே
202.

தீரவே தாம்பூரச் செந்தூரம் பின்னே
செப்புவேன் கேள்!

வெயணமென்ன பர்பத்தைச் செந்தூரிக்க
வளநேகம் பாதுடனே இருபுன்மைச்சார்
நயமுள்ள பதவான் பால் வெண்ணாட்டுப்பால்
நன்மைதான் தாமரை வேர்சாறுங் கேளு
பயணமுள்ள பட்டச் சாராயங் கேளு
படிபடி வெல்லருப்பத்தைத் தனித்தரைத்து
வாயனமுடன் வல்லைதட்டி புடத்தைப் போடு
வெயால் வண்ணைச் சிவந்த வானச் செந்தூரிக்கே
204.

செந்தூர முறையெடுக்க ஆத்தாளுக்கு
செய்யடா. நிமெத்தியம் பல்பளாங் கொக்கு
வாந்தையுடன் ஸலஸ்கிகரித்து செந்தூரத்தை
வதியான அனுபானத் திடனே கொண்டால்
வந்த பிணி சிகலமும் போம் இந்த தங்கம்
வாய்ப்பான செந்தூரம் .... வஃத
எந்த வகை நோகளும் பொன்னாகப்பா
யாட்டுப்பார் தாம்பூர வேதையாலே.
205.

சாதிலிங்க சுத்தி: பக்கம் 284.

-நீரு-

வேணு மென்ன சாதிலிங்க சுத்தி கேளு
மேனிச் சாற் படிச் சாறு பாலுங் கூட்டி
நீருடன் சமபாகம் கூட்டிக் கொண்டு
நிறைவாக லிங்கத்தைச் சுருக்குச் சுத்தியாச்சு
பாதமதி யணிந்த சடை நாதன் சொன்ன
பாகமிதை முனிவர் புகுந்தாரென்று
பூதலமே லிருந்தோர தன் பேச்சைக் கேட்டு
பொய்யான சுத்திசெய்தால் பலியாதாமே. 206.

சவ்வீர சுத்தி:

தாமேதான் செயவீரஞ் சுத்தி செய்ய
சாற்று கோமம் நன்றாகச் சேர்த்து கேளு
தாமேதான் அரைத்து யண்ணீர்விட்டு
நன்றாக உலர்த்து கிணைப் போடு
ஆமேதான் நாழிகை மூன்றாகும் போது
அப்பனே நல்ல சுத்தி வீரந்தானும்
போமேதான் செய் வீரம் மிகுத்துக் கோணம்
பொன் போக்கி கனகம் காண் வீரந்தானே
207.

பூர சுத்தி:

தானென்ற பூரத்தின் சுத்தி கேளு
தயவான மிளகுதனை தூளாக்கச் செய்து
உறைந்தென்ற பூரத்தைத் திணியாய்க் கட்டி
உரப்பான திராவகத்தில் மூன்று நாளால்
வாரென்ற பூரமது சுத்தியாச்சு
மெத்தான பாகத்துக் குறித்துச் சொன்னேன்
விரைவென்றே அலையாதே கொடு கேடு
வீண் பேச்சு வேதாந்தி யென்பிடாதே.
208.

நூ-அ

பாஷாண சுத்தி:

பக்கம்:- ௨௮௬.

என்ற வேளை பாஷாண சுத்தி கேளு
பயமப்ப நேன மூத்திரத்தில் முறைகளைத்து
ஊறவே கிறைத்து முத்திரக்கைகளோடே
வொருபடிக்குள்ளே வெள்ளை
தோன்ற வைத்து . . . .

(கௌரி)

~~[illegible]~~ சுத்தி:

. . . . .

சொல்லக் கேள் பாஷாணஞ் சிவப் போட்டு
சூரியனை கிராய வைப்பாய் கிழிய வாட்டுந்து
. . . .
நல்லக் கேள் வெள்ளைச் சிலையாணில் வைத்து
நாயைதோர் கிழியாக கட்டிக் கொண்டு
அல்லக் கேள் பண்ணப்பால் வாங்கி வந்து
அவாத்திருவாய் கிடைக்கையொன்றில் அப்பியாசஞ் செ

210.

குறைப்பல் பாஷாணச் சுத்தி:

சுத்தியாங் குறைப்பல் பாஷாணத்தை
சொல்லுகிறேன் சுத்தி செய்ய முறையைப் பாரு
வைத்தியமாம் விளரில் கிடைகை முன்று
வாழைக் கிழங்கு மண்ணெடுத்து காரங்காலசுத்தி
முத்தியாம் மேனோசிலையாண் சுத்தி கேளு
முதிய நல்ல காமயத்து நாழி வாங்கி
பத்தியாய் மூணு நாழிகை எரித்து
பாரடா நல்ல சுத்தி சிலையாந்தானே.

211.

-ரு அ.

நிலையென்ன மனோநிலையதைக்
- கூறுவாய்
சென்றுநீ பவளப்பந்து தரக்கு அக்கி
~~பாவையென்று போட்டுவிட்டெறிப்பாயாகு~~
பாவையென்று அவன்மேல் பாதரான் ரெண்டு
பார்த்தசட்டி தனில்விட்டு பவளப்பந்தை
வேலையென்று வாடியாதே கிளியாய்ப் போட்டு
விட்டெறிப்பாய் வாலுக்குள்கை தாளைப்பா
வானையாது.... வைப்பத் தென்று அக்கி
மைந்தனே அர்தார சுப்பு கேளே. - 212.

அர்தார அக்கி:-

தேனே நீயறியாத பாதரா மொன்று
திறமையென்ன கேள்அன்னம் பழ தாலப்பா
போதனே நீ மேனிச்சார் பழ தாலாங்கு ~~[illegible]~~
செம்பனச்சாறும் பழ தாளம் சட்டிக்குள்ளே
நாளே நீ விட்டொன்றாய். ' ' ' '
நடுக்கிடு கட்டாக கட்டிப் போட்டு
வேளே வாடிக்கை யொன்று சுருக்கித்தாக்கி
வெந்து பண்பு கிளிக்கு விவா யலக்கு வையே. - 213.

நீராக்கு அக்கி:

உலக்கியே அவாசுற்றுக் கூறல் போக
உரைக்கிறேன் அக்கிதனை உறுதியாக் கேள்
மலக்கியே பத்திச் சார்ந்தல் வெய்துக் காச்சி
மருக வெங்கிலா நன்றாய்ப் பண்ணுங் கேளு
மலக்கியே காட்டை நுமைப் பாலில் தோணை
பேசாதே நான் ரெண்டு உறைப்போட்டு
நிலக்கியே எடுத்து அதனைக் கிருவில் போட்டு
குத்தக பதனமாய் வைத்து வையே. - 214.

உசா-அ கஸ்தூரி சுத்தி:

வைக்கவே கஸ்தூரின் அசுத்தி கேளு
வாகான சுத்தகத்தின் சிறுதூர் வாங்கி
தைக்கவே கஸ்தூரியை உறைப் போட்டு
தனைதான தூபத்தைதான் மூன்றுமட்டும்
பைக்கவே கிழிகட்டி வாங்கிப் பின்பு
பார்த்தெடுத்து கிளையணைநாயர் போடு
இக்கவே பதனமாய் வைத்துக் கொண்டு
செங்கருடன் பட்சி சுத்தி செப்பக் கேளே
215

கருட பட்சி சுத்தி:

கேணுக்கி கருட பட்சி தன்னை வாங்கி
கூட்டியே பயறு போல கிட்டிக் கொண்டு
பூணுதி கிழிகட்டி குமரிச் சாற்றில்
போட்டேடனின் முப்பது நாள்கை நிதானம்
தூணுறப்பெற எடுத்து கழுவிப் போடு
தூக்கி தன் முகத்திலே அருகாய் வைத்து
வேணுவே வேளை வந்தால் பரிகாரஞ் செய்
மேவ சுத்தி இணைத்த வள்ளுவரே கேளே.
216.

சீக்கார சுத்தி:

வெள்ளுவேர் சினைக்காரத்தை வாங்கி
வெண்மையுள்ள ஆவின்பால் வேண்டிவந்து
தின்னவே சட்டியிலே வாட்டுக்கொண்டு
தான்போடு பாலிலே மாசொன்றுப் பா
வென்னிசா புளியது அழுக்கு யாச்சு
மாறத் தெடுத்து உலர்த்தி நன்றாய் வைத்துக்கொண்டு
கொள்ளவே இனைத்தை நீசவாதத்தில்
கூடுமே புருணால் குறைபடாதே.
217

௩௭. **பொரிகாரம்:**

~~பொரி~~ உரையாத பொரிக்காரஞ் சுத்திபண்ண
உறுவேன் நன்றாகக் கேளு கேளு
உரையாதே மேனிச் சாணகம் வாங்கி
உருபனமாய்க் கரைத்துமே கொதிக்கவைப்பாய்
முறையோடே மண்பெருத்து கவைப் போட்டு
முசனைபோ எத்தொட்டிருஞ் செவ்வாய்பட்டா
பறையாதே. எத்தர்க்கனை பார்க்கிட்டோ
...ண்டா சாக்குமட்டுமிதை புகுவாயே.
218.

குந்துருக்கம் சுத்தி:

பதமா வெகுந்திருக்கச் சுத்தி செய்ய
பண்ணுறு வகை கேளு சீராயத்தை
உகரவே வாங்கிவந்து குந்திருக்க மெருகன்
.... சீரப் போட்டு
....ரவே மண்பெருத்து உலர்த்திவைப்பாய்
நேர்மையாம் நல்ல சுத்தி சரக்குக் கப்பா
முகரவே வாசமில்லை வாசம் போச்சு
முட்டு தென் சுத்தி எல்லாம் மொழியத்தேனே
219.

குக்கில்:

மொழியவே குக்கிலுக்கு முறைசுத்தி
மிட்டுவாய் எருமை மோர் தன்னிலேதான்
தெளியவே ஊரத்து ....
......தெளிவாய் செய்வாய்
வெளியவே முத்தித்து முன்று......
வைத்தால தவசுத்தி வெண் காரந்தான்
குளியவே கொந்தகத்து காசி அமர்ந்தான்
குறுகிவென் நைக்கமாய் சுத்திதானே.
220.

நாடி-அ ஜெகந்தகம் சக்தி:

சித்தி யேரண்ட யெண்ணை தின்னவேதான்
அகமான ஜெந்தகத்தை கூட்டிட்டு
பற்றுபோய் அய்க்கிராண்டி தணிந்துருக்கி
பசுவின் பால் தணிச் சாய்க்க வழைத்தான் பற்று
முத்தி தாணித்த முறை சாற்றிற் தானும்
முன்யுரைத்தார் வற்றுருஞ் சொல்வாரைய்யா
நத்தியே யாத்த முறை செய்தாயானால்
நானவ மெல்லாம் புகழுந்தன்மையாமே. 221.

பாரப்பா யின்னொரு சித்தி பண்ண
பண்பாக யுரைக்கிறேன் கேளுநீதான்
ஆரப்பா பகையுறல் மக்கள் தானும்
அடவே..... சிருவெங்கல் தானுஞ் சேர்த்து
திரப்பான் வணக்க தானதிலே சுத்த ~~[illegible]~~
சேத்தரைத்து செவ்வாட்டுகுளிகை போல்
வேணப்பா யின்ன மொரு சொல்லக் கேளு
மேலான சோணிச்சாற் பிரண்டைச் சாறே. 222.

சாதிலே மற்றித்து யின்னங் கேளு
தானின்ன மூத்திக் சொல்லவேணப்பா
வேளதிலே தேனுடனே யாகச் சாறும்
மேலா.ன. அவரையின் பட்டைத் தோலும்
தேனதிலே செய்த நக்கையைக் கோட
திட்டிட்டு யின்னுமிக நன்றாய்ச் சுத்தி
ஊறதிலே கொடிவேலிச் சாற்றினோடே
ஊட்டிற் பாக்க போகுமே. 223.

ரா-அ- இருநிலந் தொழ வேலைச்சாறு விட்டு
இரப்பா மார்க்கு அருந்த... அப்பர்
வடிவாக யன்னை மீன் மார்கள் கேளு
மக்களே அமரர்யாரு மந்திர் துப் மனை
முடிவான அத்தியத்தி னாவல் படை
முன்னயந்த நான் கிரிடத மலர் ருவெவ்வோ
-மந்தி
கிமதான இதமது வானை யாத்து
கிடப்பான அத்தி யன்னைக் கருதுவேனே
224.

கருதுவே பணிகின்னுடைய தானாலு
காசியிலே அன்னியாய் கட்டப்போறு
பொருதுவே மன்பெருந்து கரைப்போறுப்
புகழான அத்தி செய்த நக்குத்தாகும்
யாருதவே வைப்பேறு தப்பு செய்துமாரு
னன சேயான கடுங்கம் பாப்பத்துக் கிடம்
தருதேவே நசச் செந்தாரத்துக் குஞ்செய்
அடிகாண் யாருக்கென்று அறிந்து கொள்ளே -
225.

கொள்ளடா தாரா அங்கததான் அப்பர்.
. . . . வளம்பக கேளு
வெள்ளாடல் பாருட னே முனைப்பால் விட்டு
வெள்ளாய் கீழ்தை ~~[illegible]~~ பர்ஜன்
~~வார்த்துக் காச்சி~~ . . . . . வார்த்துக் காச்சி
வனமான அப்பர்யடா நவை நாடு.
என்னடா பாவானைக் அத்தி கேளு
யாயம்பு முஜன் வெண்கிருந்து யன்னைக் கேளே
226.

பக்கம்:- ௪௧.

பாஷாணம்!

நஞ்சு பன்னைங்கேள் பாஷாணந் தீர்ந்து கொண்டு
பாயன்பான கிட்டிய தேவ்பானைகளின்
அன்னம்பார் நாவைத்து கிளைவைப் போடு
அப்பனே மடல் சுந்தி அழிவைப்பேன் கேள்
மன்னுந்த சுரவெண்ணை மாட்டு வைத்து
பெத்தியே ரெண்டுநாள் எரிந்து பொங்கி
முன்னுமே தயாரிக்கின் முன்றுநாளும்
முட்டாக வெறிச்சாய் தணியோர் நாளே. - 227.

குகுதி சுத்தி:

நாளுமே மங்கின்றி தின்கொண்டாலும்
நன்றாக உண்டுபவே நல்ல சுந்தி
வாளுமே திரிந்திய சுந்தி கேளு
வன்னாவான் கோசல்த்தல் வழக்காச்சி)
தீளுமே கெளுவாரு நில கண்டர்
திரமான சுந்தியாய் மாருப்பார் பாரு
வேளுமே அஞ்சனக்கல் சுந்தி சொல்ல
மேவன்ன் நுகனவாக வழிந்திட்டாரே. - 228.

அஞ்சனக்கல் சுத்தி:

வாத்திட்ட வேவை பிள்யானை சாழ்ந்தாறு
வரியான அஞ்சனக்கல் நல்ல சுத்தி
கீத்திட்ட பாலெண்ணிட சுத்தி கேளு
கைகளைவாய் பல்லப் போல சல்லியாக்கி
பிசிந்திட்ட என் னெண்ணெய் நேயார்ணாளப் பா
பாவிக்காக கீழ்யே பன்னைங் கேளு
மத்திக்கிட்ட பழுக்காய்ந்தி லடவாயாட்டு
வாகிகிக அழுபது நாழிகையுக் கென்றால்
229.

ராக. - செம்பசந்தி:

செம்புடன் கோகத்தைக் கிளைவாங்கு
செங்கதிரோன் முகத்திலே காயப்போடு
நன்றடவாய் செம்பு அய்யர் சிவ்வியாக்கி
நாளொன்று அழுக்கிலே ஊதப்போட்டு
வென்றிடவாய் புடச்சாம்பு மொருநாள்போடு
அதமான தாம்பிரம் அய்யர் பாச்சி
நின்றிடவாய் மேனியிலே பொருநாள்போக்கி
இணையான காயசித்தி பெறுவாய் போடே
230.

போடப்பா புன்னைச்சாறு ஒருநாள் போடு
மறுகெந்தி குளவி பப்பாளித் திப்போன்
ஊடவே மந்திரிலே பொருநாள் வார்
~~புன்னைச்சாறு ஒருநாள் போடு மறுகெந்திக் கிளை~~
தொளங்கியே மறுக அக்னி வனமை பாரு
சேடவே செம்பு அய்யர்க் கிடவே கேளு
செய்யடா கொடுக்காய் புன்னைச் சாற்றிலேதான்
திடவே மறு கெந்தி தன் லேந்தவ
பொங்குமே சோதகளை வைக்கேளுதமாமே.
231.

ஆமப்பா நல்லெண்ணெய்க் கோரர் நாள்போடு
அதின் மறுக்கக் காட்டடுக்கைபால் லோய்நாள்
தாமடா தாம்பிர நீல்லை சாய்மி
தப்பாது பாப்படுவே திறு வெட்டப்பா
தாமடா சித்தி சொன்ன சிதக்குச் செல்லம்
நாடிப்பார் வேதை முன்னதுவ வெம்பாரு
தாமடா சய்யர் வாடு வேதை யிச்சால்.
திக்கா நின் கை பொருணன் தன சும்போ!..
232.

நீல காந்தம்:

திலம் பார்த்த காந்த சத்தி பகரக் கேளு
திப்பாமல் கொள்ளைவாச் சக்சாட்த் தானே
யானம் பார்க்க ஏழுநிறம். காந்தி தே...ய.
.... சத்துள்ள சத்தியடா உலகில் காந்தம்
மணம் பார்த்த படிச்சாற்றில் வேலுனாலும்
மாட்டுவாரு ஊறுவே பாருடாரு
கணம் பார்த்த சத்தி அயக்காந்தமப்பா,
கைகண்ட விதியாது காணும் காணே.

௨௩௩.

அயக்காந்தம்:

காணவே அயக் காந்த முசிக் காந்தம்
காச்சண்த்த யால மிதவாய் தொணுக்கோறும்
பூணவே யொண்பதாகி. மிடக்கும் பாரு
புகழ்பெரிய சிக்கிப்பா பூலோகத்தில்
நாணவே கேடுகெட்ட சரக்கு வாங்கி
நாய்களிலே கூடகெட்ட காய்கள் போலே
வீணரே செய்தாவதேது ... வல
வேதிகளுக்கு சரக்கு மருந்தின் செய்வானே

234.

கருவங்க சத்தி:

செய்வாய் நீ கருவங்கச் சத்தி செய்ய
செகத்தினிலே வெள்ளாட்டு நீரை வாங்கி
பெய்வாய் நீ மணிப்பிரண்டை வேரை வாங்கி
பிசகாமல் அரைத்திதி மை போல் பிசிறிநீரில்
தொய்வாய் நல்லெண்ணெய் உடகோர் வாட்டு
சுடியான காரிய முருக்கச் சாய்க்க
உயவாய் நீ சத்தியென்ன திடமே வாங்கிடு
உப்பனமாம் பற்று வெறு உருக்கிச் சாயே.

235.

சுய-அ **பொன்னிமிளை சத்தி:**

சாய்க்கவே பொன்னிமிளை சத்தி கேளு
தாய்வான அறுதிங்கள் காடி வாங்கி
மாய்க்கவே நாளொன்று ஊறினாலே
மகத்தான சத்தியடா நிமிளைத் தானும்
யேய்க்கவே அப்பொருகெச் சத்திக் கேள்
உரயம்பின் முன் காடிதனைப் பத்துனாளும்
தோய்க்கவே இட்டுத் தாரா சத்தியாச்சு
சொல்லவே தில்மதமும் சத்தியாமே. 236.

தில்மத சத்தி:

சத்தியாம் தில்மதத்தை தீட்டக் கேளு
தாண்மைய முத்திரணறால் கருவாய்ப் போடு
புத்தியாம் நேர்வாளம் ~~[illegible]~~ சத்திக் கேளு
புகழான எருமைச் சாணாகந் தன்னை
சத்தியாய்க் காடியாலே கரைத்துக் கொண்டு
தனிநேர் வாளம் மேதனை இனிகட்டிப் போடு
வெத்தியாய் காசியதை யாவாட்டுத் துலத்தி
மேல்தோடு போக்கி நன்கு போக்குவாயே. 237

போக்கிய வாளப் பருப்பை பத்துனாள் தான்
போட்டுரா வைப்பதற்கு மருந்து கேளு
ஆக்கியமோர் பனைச்சாறு காடி கட்டி
அதுதன்லே பத்துனாள் ஊறிக் கொட்டுவான்
வாக்கியமே நேர்வாள சத்தியாச்சு
மைந்தனே சொல் கோபணை சத்திக்கேளு
.... தோர் நலகத்தில் சத்தி செய்ய
நேரகளொன்று ஊறப் போடே. 238

நீதி:

ஊறவே நிறைந்த அப்பு சொல்லக் கேளு
உப்புமது அம்மியிலே அரைத்துவைத்து
ஊறவே பாண்டிலே முறையான ~~வெள்ளை~~
வெண்ணெயெல்லா மரைத்துவைத்த அப்புயாக
ஆறவே அழுக்கிறா பாண்டில் அப்பு
அரைத்துவைத்து அழுக்கிறா வெண்ணெய்க் காரம்
மாறவே அப்பு செய்து வைத்துக் கொண்டு
மண்டலந்தான் போசித்து வாமதன்னாலே. 239

நாமேதான் அக்கியறு பத்து நாழிகை
நவரத்தைத் தோகண்டு கொள்ள நாதாக்கள்
திடமேதான் சாதிலிங்கம் பாஷாணங்கள்
திரமோடு நவச்சாரவகைகள்
பாமேதன் என்பது பாஷாணவர்க்கம்
பாஷாண நவகெந்தி கற்பூரங்கள்
வேமேதான் ஜோதி சரக்குக் கூட்டு
வருதொந்தி ஏகஅப்பு வாம்ப வேகனே. 240

ஏகசத்தி:

வளைம்பு சார் சார பரகமயேக அவரி
வன்னிறேன் மேணிச்சார் தக்காளிச் சார்
திணம்பாவே கெறப்பான சாறுமத்தின் சாறும்
சிம்பளத்தின் சாறுடனே அமரியாட
உழம்பாவே காடியது கூட்டு
உப்புடைய சின்னம் வெப்பப்புச் சாரம்
நம்பாவே யனைக்கின்மேல் ... காறும்
சிமயாகம் வகைக்குவகை பாலமாண்பாமே. 241

சிகை

ஒன்றான சாறுடனே கலந்தரைத்து
உறவான சட்டியிலே வாட்டிக்காய்ந்தால்
நன்றான சரக்குவகை அறுபத்து நாலும்
நலமான கிட்டமருந்தில்ப் போட்டு
குன்றான அரையெடுத்து தகுவாக் கொண்டு
கூறிய மெய் தைபாகஞ் செய்யாகுங்கள்
அன்றாகதே செய்து வந்தால அதிகமாகும்
அளகான அவ்ட்ட மாரணைத்தே கேளே. 242

சவக்கார சுத்தி:

கேளடா யாம் மருந்தில் சவக்காரத்தை
கெட்டியாய் சுத்தி பண்ண எண்ணைக்கும்
வாளடா சவக்கார வகையை தானும்
வாயப்பாக அப்பனே சொல்வார்சித்தம்
நாளடா வாத முதல் வயாத்தியத்துக்காகும்
நூறுஞ் சுத்தி சவக்கார எண்ணை போச்சு
ஆளடா அவ்ட்டமாரணைத்துஞ் சொல்ல
சுத்தி பப்போறாகள் வாதமாமே. 243

வாதமடா பொர்க்காரம் நவச்சாரங்கள்
வரிசையுடன் கவ்வீரம் கற்பூரங்கள்
நாதமடா வெடியுப்பு பாஷாணங்கள்
நச் சேந்தி..... வ்வாவம்பனை கர்ராலே
வீரமடா மீராடல் சமைக்கச் சேர்ந்து
மிக்க கிட்டமருந் தணைத்துக் கொண்டு
சே....மடா அவ்டகோசங்களெல்லாம்
4 கிடூாகே வெண் வேறு திகடா காச்சி 244

ஆக்கையெ திறம் மருந்தை மேலே பூசி
அழகான புதுச்சட்டிக் குள்ளே வைத்து
ஓக்கியே மேல்சட்டி கவிழ்த்து மூடி
முகமே சீலைமண் ஏழுஞ் செய்து
தாக்கியே கெசபுடத்தி னன்றப் போடும்
சகல அஷ்ட லோகமாரணந் தானாச்சு
பாக்கிய வானவர்க்கு சித்தி கிட்டும்
பாவிகள்க்கு பலியாதுரைப்பரம் பாரே.
-௨௪௫.

பாரேதி அஷ்ட லோகஞ் செந்தூரந் தன்
பண்புதனே பார்த்துள்ளே செய்வாரப்பா
சேரும் லோகபற்பங் கண்ட விதம்
செந்தியமோதான் கூட்டிவீரங்கல்-தான்
சேருண் பலச்சாலரைத்துக் கொண்டு
தீரமாக வொரு சாமமரைத்து வில்லை
ஆறுந் காய வைத்து சட்டிக்குள்ளே
அடவாக வில்லை வைத்துச் சீலைசெய்யே.
-௨௪௬-

சீலைசெய்து கெசபுடமா செய்து பாரு
செந்தூர முளைக்கும் பூலோகத்தை
இவை அஷ்ட செந்தூர வைப்பைதீயுடம்
அறிந்துசெய்தால் பண்டையெது வாய்த்தியேது
வாளையடா னிறு குகெ காரவகாலம்
வாதமுமே தைபலித மாகும் பாரு
வேணை செய்தால் கூடாகிட்டும் வல்லவர்கள்
வேண வசிச் செய்தாறு மாகா தெண்ணே.
௨௪௭

௫௨-அ

என்ன யந்த செந்தூரந் தேனல்க் கொள்ள
எருத்துதின் திரேகத்தில் பிணியோ யில்லை
அன்னை வைதான் பற்று னான் பருகிவந்தால்
அளவாந்த பிணியெல்லாம் அற்றுப் போச்சு
முன்னை வந்த பாண்டு காமாலை வீக்கம்
மூக்கலையாறு குற்மங்கள் குன்ம வாய்வு
நன்னினீர் தோஷங்கள் பார்சு வாய்வு
திமை ஆலை வீக்கமுடன் கிரந்தி கிட்டம்
சவுக்காரத் தைப்பு. - ௨௪௮ -

கிட்டமுடன் வந்த வாய்வுகளும் பாரு
கொடிய நிரம்பல நீர் கொப்ப கிலை
பட்டமுடன் சாஸ்த்ர கெற்ப இதமை
பாண்பமுன்ன சவுக்காரத் தைப்புக் கேளு
சுட்டமுடன் நல்லெண்ணெய் பாகுநாழி
சிமட்டுப்பு வளையலுப்பு கல்லுப் பேரடு
பட்டமுட நீந்துப்பு அமுரியுப்பு
பதமான அவரப்பு கூறிவப்பாமே. - ௨௪௯.

உப்பான தெ.. அண்டோ அஸ்டம் போரு
உரமுட்டிட வெண்காரம் சினைக்காரம்
திப்பான சவ்வீரம் பொர்க்காரந் தான்
தயவான கல்சு அன்னம் இப்பசு அன்னம்
வைப்பான தீர்த்தனை யம் சட்டமாய் ரு
. பொ.காகு சாய் கெந்தி தாரம் லிங்கம்
முப்பூவாம் கின்னி அண்டம் வெண்கருவம் ஈடு
முச்சுடமெரிய வேகாரமாமே. ௨௫௦.

ஞ - வீரமரிய

சீரமென்று நகையெல்லாம் கேளுமி வீதம்
கேண்யது.. ட முப்பதுடா உப்பெல்லாந்தான்
வாரமென்று மலை வீரம் நிறுத்துக் கொண்டு
மற்று மெல்லாம் கேளுமிடா கண்டு கொண்டு
வீரமென்று வெகு யப்ப அதுசாங்காச்சல்
வீதமென்ன அன்ன ரெண்டுபலம் பத்துடா
தாரமென்று சுத்தமுடன் செந்தி வீரம்
சாதிலிங்கம் வகைக்கி ~~ச~~ யாடு கேளுமியாலே 251

ஆமென்று சட்டி ஒரு தினை செய்து
அடுப்பினிலே முத்தாமம் எரித்து வாங்கி
வாமென்று சட்டி வைப்பு சிவக்காரந் தை
வைத்து நல்ல பற்றிதங் கின்கி சேர்த்து
நாமென்று தயார் வாடு வெலத்தில் போட
நன்மையுள்ள சிவக்கார வேகி ..... கி. 252

வேகியென்று சிரக்கான பலமஞ்சக் கு
வாடுதான பெருங்குபலம் மஞ்சம் சேர்த்து
ரேகி அஞ்சு பொடி பண்ணி கிடப் போடு
திருசா வெள்ளையை அஞ்சு கிடப் போட்டு
வாகியென்று குப்பையானல் நல்லெண்ணை வார்த்து
மருந் தெல்லாம் குப்பிபாட்டு வாய்மண் செய்து
தேகியென்று வாலுகையா லெரித்து வாங்கு
செம்மான குப்பி வைப்பு சிவக்காரந் தை. 253

நிரு-அ

காரத்தை யடுத்தையாடச் செல்லிப்போட்டோம்
கிடைகெட்ட வாதிமகன் செய்யாதேனாபார்
தாரத்தை நினைப்பாண்டா ஒவ்வாப் பாவி
செல்லையே வாதையது முப்பூவென்று
பாரத்தை அமர்ந்து நோக்கி சிவன் தன்பாகப்
பாதனார் குருமுனிவர் தண்டகத்திருந்தே
நேரத்தை யன்னையென்று வாட்டமாகத்தே
நேயான கடல்நுரை பூரமென்றார் நே-
ர 254.

என்றாரே உடனேதா னொன்னவாரும்
மிகவேதான் கடல்நுரையாய்ச் சேர்ந்துவாது
நன்றான முப்புவான் சொன்னன்றாடம்
நலமான பதினொன்றுங் கூப்பிக்கேத்தி
வென்றாய் நீ முச்சடமும் வெளிக்கும் போது
மேலான வாதுகையால் சைக்கி காரத்தை
நன்றான குருவென்று பாடனாக்கிச்
நவின்றார் கல் காரசாரத்தைப் பாரே
255.

காரத்தை சாரத்தை யரிதாரத்தை
சிரதுங்க மென்று கெந்திபாஷாணத்தை
வீரத்தை காந்தத்தை கெவுரி னாவி
வண்டமனோசிலை தீதம் வெடியுப்பதான்
காரத்தை நீலகண்டரின் சினக் காரம்
கருந்தோட்ட உவரப்ப வாரத்தை
பொரத்தி யத்தனை யடம் யதனைச் சேர்த்து
வைத்ததுனை அங்கப்பொடி கென்னையுடே.
256.

நிசு-

என்னை வழுத்தி உரும் பருவச் சிட்ட தன்னை
பாழ்க்கிலே புகையாடன் பருவம் பார்த்து
தன்னை வைத்து புகைப்பட்டான் தூடார் தன்கள்
தருவேகத் சைக்கோரங் கருது வேண்கேன்
வெண்ணை வைத்து முன்பாகம் வடபம் வேறும்
வொண்ணை வாட்டு ... ண்ணை செழக்கொ ....
வாக்கித்து தறைக்கிடுமே பார்.

257

உறைக்கிடுமே சைக்கோர அத்தி கேளே
உரைப்பாஜூ. ரணிப்பால் மோருங் காடு
தறைக்கிடுமோ முன்று மொண்றாய் வாட்டிக்கொண்டு
கொதிக்க வாட்டு எடுத்து தையுங் கருமாப்பே... பூ
வரைக்கிடுமே காயவடச் அத்தியாச்சு
விதிமான் சிட்ட வைப்புக் கிருதானைப்பா
முறைக்கிடுமே குப்பி வைப்பு அத்தி சொல்ல
முன் மருந்துச் சின்னச் சாறு கூட வாட்டே

258-

கூட வாட்டு ஜுரச் சாமமமருப்பாயட்டா
கொருங் கிரைச் சைக்கோரக் அத்தியாச்சி
அடவாகுபார்த்திருக்கும் சைக்கை வெல்லா
மதுவல்லாம் அரப்பத்து ணாது பாருடம்
தேடவாடு தவளைகளுக் செப்பு மணிசும்
சேர்ந்த கரு முறை வெல்லம் செய்யாடு
1 ...... ரு படிக்க வாட்டுபண்ண தாங்கிள் ~~வாங்~~
பார்க்கிலே பரப்வகை பகருவேண்கேன்.

259.

ஸ்ரீ தங்க பற்பம் ::

சேரப்பா தங்கத்தை தகடாய்த் தட்டி
இரையுள்ள செம்மண்ணால் பொதிந்து சுட்டு
வாரப்பா நவச்சாரம் பனைச்சாறு தன்னில்
...... பாக அரைத்து அந்த தகட்டில் பூசி
வாரப்பா நல்ல மூடிக் குகையில் வைத்து
மீளவே மூடி கொண்டு .. மேல் மூடி
பாரப்பா சீலை செய்து சிறுபடத்திற்ப்
பார் வரிக்கி புடம் செய்து பற்பம் பாரே. 260.

பாரிந்த பற்பமுடை விங்கோப் கேட்டு
பதாரம் வெருக்கம் பால்ரசம் பட்டை
சாறுடனே நல்ல தாமரையின் வேரின் சாறு
சாத்திய அருணமடையன் சாறு
தேடியே நல்லமரைத்துத் தட்டி
நெருப்பாக முன்பட்டமாய் மூன்றே......
சே......... யாதனை அந்த தங்கம் போலாம்
செந்தூரம் தின்றிடில் நோய் தீரும் பாரே. 261.

இரதானை வெள்ளித்தனைத் தகடாய் தட்டி
திராவகத்தை மேதிபால் கல்க கிணம் சாற்றில்
பத்தாம் வேதிரசம் காச்சித் தோய்க்கி
பந்தி போல மெது வாகும் .... பவள தின்னே
தெரியாத கிணம் கார நவச்சாரத்தில்
சாதகமாய் அரைத்து அந்த தகட்டில் பூசி
. தாமரையின் மூடிக் குகையில் வைத்து
அசையாமல் முன் போலே புடத்தைப் போடே. 262.

நீரு -

போட்டிடவே வெள்ளியது பற்பமாகும்
புகழான பற்பமிதை லிங்கங் கட்டி
காட்டினேன் .. இருவேளைப் பணவிடைச் சாறு
கோட்டெருமை புன்னைமிர்ச்ச ஆவாரம் பூசும்
நாட்டமுடன் நல் நாயுருவி கிழங்கின் சாறும்
நன்றாக அரைத்து உள்ளே மூடி வைத்து
திட்டவே கெசபுடத்தில் செந்தூரமாகும்
தின்றிட நோய் சேராது செயமுண்டாமே. ௨௬௩

வெங்கலச் செந்தூர்

செயமான வெங்கலத்தைக் காணச் சாற்றில்
சீகாச்சி நொய்க்கு வந்து சித்தியாகும்
நயமாகத் தகடு தட்டி ஊறக் கொண்டு
நல்ல கெந்தி அரைக்கப் பால் விட்டுப் பிழி
சுகமாகத் தகட்டில் பூசிப் பிட மேவிட்டால்
செல்லரிய வெங்கலந்தான் சுண்ணமாச்சு
இயல்வாளியே அன்னமிதை பாதிலிங்கக்
கண்டுகொள்ள முதல் பாதி கெந்தி தானே. ௨௬௪

கெந்தியடைதான் பாதி துரைகங் கட்டி
கெடியான ஆவாரம் சிறுபுன்னைச் சாறு
அந்தரசம் பட்டைச் சாறு பனைச் சாறாகும்
அதிகமென் நாள் தாமரைச் சாறு விட்டு வைத்து
வெந்நீர் வைத்திருக்கையா வெட்டுப்படத்தைப் போடு
... மானை செந்தூரம் வெகுநோய் போமே. ௨௬௫

திரு-அ

அயபஸ்பம்:

போமென்று அயப்பொடிதான் பசைச்சாற்றுவாழு
பகுதாக முன்று..... வைத்து
நாமென்று உருக்கியதை கொப்போடு
நல்லருசம் பட்டைச்சார் நாவல்பட்டை
ஆமென்று கீர் ஆவாரை ~~[illegible]~~ கத்தாழைச்சார்
அடவாக வெவ்வேறு நாள் ஒன்றுக்கு தீந்து
தாமென்று உலைமுடிக்கக் கொள்ளே......
......வாமா[illegible]படம் போட்டெடுத்துப்பாரே.
266.

எடுத்துப் பாரிப்பு அய படமுன்னேற்கு
யானைக்கருணை வெள்ளரிக் கொந்தாரத்தை
குருத்துவா தீர்க்கும் வெப்பையாய் தேனில்
கொடுக்கவே சிலக்கழிச்சில் சோகைபாண்டு
அருத்தினைப்பு முனிசுர் காமாலை வீக்கம்
அஸ்திசுரம் ரத்திபித்தம் அடர்ந்த குன்மம்
உருக்குதே குமறுபான வாதேசுக் காலே
மேலான கிராணியும் போமிது தப்பாதே.
267.

பித்தளை:

தப்பாது பித்தளைத்தான் ஒராச்சிச் சாத்தில்
திவளாடல் முன்றுணாரெ வாட்டுப்.
தப்பு ஓ வாய் கமழைகையந்த சிறுதன்னால்
சிறுக்கிட்டு கழுயதை எடுத்துக்கொண்டு
வெப்புயவா மெழுக்கதிலே கிளையும் கெந்தி
ஊட்டு பசை சாத்திவரைக் கொண்டுவாய்ச்சேர்த்து
செப்பர் தாங் கிசபுட மேமவிட்டாலர்ந்தே
சென்னவான பித்தளையன் பஸ்பம்வாங்கே
268.

-திரு- காரியம் அத்தி

வாங்குவாய் காரியம்பலம் தன்னொன்று
வலமாக அரைத்துசெய்து சப்பு தன்னில்
பாங்குடார் ஆடாதோடை வெம்பனாலே
பண்டாக வொருபோது வருக்க பஸ்பம்
மாங்கு சமத்தை தனின் புடமுன்னே ரேத்தி
மட்டுகொட்டைக் கரந்தைச் சாறு புடமுன்னேத்தி
வோங்கு நல்லை வைத்திலைச் சாறு புடமுன்-
-னேத்தி
வெள்ளை வாளை செந்தூர உண்மை தானே. 268

வெள்வங்கம்:

உண்மைதரு வெள்வங்கம் பலந்தானொன்று
வொட்டி விட்டு னாயுருவைக் கத்தியாலே
வெண்மையாம் கிழிகை முப்பதாகும் விட்டு
வாதமாக தேய்த்திடுவே பற்பமாகும்
திண்மையாம் பற்பத்தை பழச்சாறு விட்டு
தாக்கியரை த் தகவிலிட்டு சிலை செய்து
கிண்மையா முன்று புடம் போட்டாயானால்
கதிரவன் போல செந்தூரமாகும் போச்சே. 270

காந்த பஸ்பம்:

இக்கியதோர் காந்தத்தை பணக்கால் மோர்.
இருதிங்கள் காடியாகும் கழுவை விண்டு
வேகமுடனே வெண்ணை தூள் போட்டு
வெயிலில் வைக்க சத்திரவ்யகாரணமானது
பாகமுடன் நேதகக்ே.... நெருக்கம்பாலில்
பாங்கான வெள்ளாறு கேநூ சாற்றாலாட்டி
மாகவே புரசம்பட்டைச் சாறு விட்டு
மனையாட்டல் புடமுன்று பற்பமாச்சே. 271

நிசி-அ

ஆச்சிந்த பற்பமிடை பாதலிங்கம்
அடவாக கல்வத்தி லேற்றிக் கொண்டு
வாச்சிறு காஞ் சுரையான் சாறாட்டிட்டு
வுளந்தனை தான் செம்மண்ணு குகையில் வைத்து
உச்சிதமாஞ் சீலை செய்து உலர வைத்து
உரப்பனமாஞ் கிசபட முனைந்த சாற்றால்
காச்சிது..ந் தேவனைப் பூசை செய்து
காந் தந்தைப் புடமிடச் செந்தூரந்தானே - 272

தானென்ற செந்தூரஞ் சின்னியுண்ணை
சிலக் கெடுச்சில் காமாலை பாண்டு வாய்வு
ஊனென்ற வாதபித்தங் காசமீளை
யுதிரல் வலி குன்மசை பெரு வயறு மேகம்
மேனிவற்றல் பிலிசையோ அஷ்ட. கிர்ம
மினைப்பு மலைபடன் கண்பதுரப்புஞ் சின்ன
தேன்மொனியே அதுபாணமாற்று செய்தால்
திறாதபல நோயுந் தீருந் தானே - 273

நாகச் செந்தூரம்:-

தீரந் திட்டுவே னாகமென்ற செந்தூரத்தை
செப்புகிறேன் னாகமது பலந்தானொன்று
காரவான் பாலிசுப் பையே நெய்யோ வென்றால்
கருதயினைந்து முன்னு முருக்கஞ் சாய்க்கவுங்கூறு
பாருசெய்ய மாதனை புகுந்றமேயா கிடம்
பண்டாக அயச்சிட்டி தின்னிப்போட்டு
நேராக அயக் கெரண்டி கொண்டு முன்னேன்
நெய் தடவா கொள்ளை மன்ன வுருக்கிடாயே - 274

மூல-

வருத்தி.. ர்க்கு மேன்மையைக் கேளுகேளு
வகைசப்புப் பழமறை தான மெஞ்சன்த் தானும்
திறந்த பொழி பலமறை தானுப்பர் சேர்ந்து
தினை வாக சிறுக்க தான் போட்டுப் பிளைட்டு
திருக்காமன் வருத் திருவாய் பொழிகிறந்தார்க்கள்
திளிர் தெண்ணா யருளைச் சிரா சிமுலடம் வாங்கி
முருக்கமுடன் சிறுவாட்டு சுவைப்பாமலும்
முயொடமன் வருக்க செந்தூர மாச் செய். 275.

ஆச்சிந்த செந்தூரம் பலந்தான் தாக்கி
அருமனை மந்தன்ன கோசு ணோய்கள்
பேச்சி வளருந்தா எரி குன்மம் காசம்
புண்ணானவை பாண்டு கெல் மெட்டு மேகம்
தாச்சிபடு நிர்மந்தார சிவாசம்
ஜைசிகண்ட உன்மேவம் வாதமெல்லாம்
பிச்சுகின்ற கிரானியுடன் மேக ரோகம்
பிலனை காமாலை சிந்தி போகுங்காணே 276.

அருந்தார் சிங்கி:-

தானை மிருதார சிங்கி பலந்தானொன்று
கல்வத்தில் தன்மையாய் பொடியேசெய்ய
வேணுமே..... பிரங்கனில் பளச் சார்வாட்டு
மேலான பொடி யெல்லாங் கலக்கி வைத்து
தோணுமோ ஏகுனாள் ரவியல் வைக்க
துலங்கிவே பானாடை போலேகட்டும்
உளனைவே உத்தமட்டும் கிரா வடாமல்
உத்தமனே பலமெருந்து சட்டிக் கேளே. 277.

நீசா

சட்டமேல் மேல்சட்டிக் கொண்டு மூடி
சாதகமாய் சீலைமண் ரெண்டு செய்து
திட்டமுடன் சாணபதம் செனாட்டப்பா
தீயோ..க்கச் சாமத்தில் மேலே பார்க்கும்
பார்ட்டமுடன் வளர்ந்தெடுத்து சிமிழில்வைத்து
பாலங்கிய பொன் வெள்ளி தாம்பூரந்தன்னில்
பட்டமாறப் மதனைத் தடவி ஊதிப்போட
பாங்கான மாங்கிஷது பற்பமாமே - 278.

பற்பத்தை அனுபானத்துடனே கொள்ள
பண்பான அரோகிகம் போம் பாருபாரு
அற்ப சொற்பம்ல்லாத சகல மேகம்
அந்தன்ன காசமது எட்டுந்தீரும்
சொற்பத்தால் சிலங்கவல்லோ புண்கள்ருண்மம்
தீராக்கவனை சீ மேகக் கிரந்தி சன்னிவாதம்
அற்புதமாமந்தார காசமிளைப்பு
வலிப்பு முதல் மகாபுண்கள் போம் உண்மைதானே 279

செந்தூர பற்பம்.

உண்மை செந்தூரம் பற்பந் தன்னை
வழுத்த கொண்ணு திண்ணீரில் சுண்ண நீரில்
பளமை பொர தோரணாந்தாமாகத் தாக்கி
பத்தி எர்த் தீரக் கீட்டுவே சுத்தியாச்சு
சுளையை அரைத்து திருபதம்பட்டைச் சார்ல்க்
கூசமலறு சாமமரை பாய்த் தெட்டி
அளவாகச் சிட்டியான வடித்து பட்டை
படக்கியடை வத்தடை மேல்படைவாயே 280.

-நிஅசு

பட்டை வைத்த சட்டியான் மேல்ச் சட்டி மூடி
பார்த்து 3ன்றாய்ச் சீலைமண் ஒன்றுஞ் செய்து
கட்டி யருப்பேத்தி மெள்ள மூன்று மூர
இண்டுயங்கி முன்றாம் தினங் கெரிடாமல்
வெட்டி எடுத்திரு ஹைட்டு பூசை பண்ணி
உத்தப்பன் தம்பை நிறமொல் வாதி
மட்டடங் கிரோவெகமதி பாற்பஞ்சொன்னேன்
வாசிரெண்டு குணங் கண்டு பாருபாரே.
௨௮௧.

திராவகம்:

கிண்டுபார் திராவகத்தைச் சுத்தி செய்து
கிடனைக முப்ப நாகவல்லை கன்னிப்பாலால்
திண்டியனைரத் தெடுத்தனைக் குப்பிக் கேத்தி
சிரமண்டி தனைப் பண்ர்த்து முத்தி பேதத்தை
அண்டியெர்த் திரு சிரம முறண்டாம் உகடம்
ஆரியமுன் னைடுத் திடைத்து வைத்துக் கொண்டு
பண்டுவானைத் தனையகற்ற அதுபானத்தில்
பத்தியமா யுண்டுவர பலநண்டாமே.
௨௮௨.

சூத பற்பம்:

பலனுண்டாம் சூதபற்பம் தன்னைக் கேளு
பாண்டத்தில் னாஞுபடி உப்பை யாட்டு
மெலமான சித்திகலில் சூதம் வார்த்து
மறனாம சீப்பு மேல் வாதமாய் நாட்டி
3லமாக கவாதுத் தருமேல் பாண்டத்தின் மேல்
கலக்கி வெத்தினை சீற்றை சிவா சூட்டி
வைமாக சந்தவாய்ச் சீலை செய்து
குணமானச் சிறுதியாய் எரித்திடாயே.

௨௮௩.

பக்கம்:- 310.

- தாழிசை.

எரித்திருவாய் கிழக்கை முப்பதாக மட்டும்
யெர்த்தாக்கால் மேல்ச்சுப்படி திணை கீழாக
...ரித் திருமாயாறு வாட்டு மேலே......
பற்பத்தை வளர்த்தெடுத்து மாத்து முன்போல
கைமுறை தப்பாமல் நிதான பெறாகே.
மூன்று தி 3 மடக்கவைத்து........
......வளர் தேவரையும் பணிந்துபோற்ற
அப்பனே பலவெல்லம் தனிதுண்ணுனே.

. ௨௮௪.

உன்னையல்லே எரு..........
வொடுமே யவைவற்ற தண்ணீர் வாயால்
நன்றாக கொண்டு கடுவேலந் தண்ணிர்
நலமாக கொப்பளிக்க...... ந் தீரும்
புண்ணாக யாதொரு தொல்லைம் வாட்டமான
பொதுந்து முகிலான வெண்ணீர் தன்னால்
ஏ...... .ணறு வாடு வொருணாள் தப்பா
~~[illegible]~~.
விதமாக முகவா கண்ணைக் கேளோ.

௨௮௫.

மன்னைக் கேளண்ணே தொடி.......
யாப்பாருமே முடிக்கவர நியார் தேய்த்து
நண்ணையமாய நரைப் பையாட்டு வாரந்தோறும்
நலமாக மண்டா........... வாசி
அன்னை முன்ன பத்தியாங் கேள் வதற்கு அப்பு
இவாண் மேலோர் வெங்காய மாகெட்டா
சொன்ன மொனி........ பேர்க்கு
.... ராது தீரப் போமே.

௨௮௬.

சிகு-அ

தீரப் போங்குலைநேர கவிசிபுண்ணு
திடைவ......... ...சுனை மேகம்
நேரொத்த பாத்தேம்புண் அண்டப்புத்து
திணையான கண்ணோவ கண்ட மாலை
இற்கெட்ட புத்து..............
சேராது நோகமது சே... டுயாகும்
வார்கொட்டு முலைமானார்மாய்கையாகா
மண்டலத்து கட்பாவாக..........

287.

வரிசை தரும் பளத்தை பளச்சார்பா மேல
மத்திக்க சித்திய காடம் மெருங்கல் பாலில்
புரியமு... னமுள................ றய்கி
முனைத்த உனை முழு தனவமடைத்தவ் போட
அரித்திருதாளைகந் தாண்டார்ப்பத் செய்ய
ஆ.......... சாற்றிவருணா ஒளி
தெளி முணைர் பளச்சாற்ல்லெவருணா-ராட்டி
திர்க்க முன்மிடம் போடப்பட்டாச்சு

288

இச்சிதல்ல வச்சிரத்தை கிரணத்தின்
அண்பாக நின்றுணாஸ் ரவையாவிட்டு
காச்சி வெளகு ணான் புண்ணை.....
ணக்குறையாய் மிடம் போடபல்பமாகு
வாச் சென்றமாகிச்சி பல்பம்...
....

(x) ஒய- மண்கொண்ட ஏடு கிணைவல்லை

೮೫.

ஸ்ரீ. செந்நிறத்துச் சமண்கட்டு நெறிச் சார்ந்து
வெகு.. பல்லாமல் குப்பை யேந்தி
தின... ஏனை நோய் புச்சாமமெரிந்திருந்து
உவமாக அந்திலொன்று ளாகங் கிடப்பு
நேப்பாவாய் பரைச சார்லறைத்துற்றேன
295.

உரப்படியது பயனளவோ யண்ணை நீரில்
உயர்உறவாக செற்ப்பபடுத்தி மண்டலம்.
நாட்டை தினிலடைத் தொருண்டை அநுபானஞ்சூர்
செய்திடவே தொண்ணூறு அன்னவாகம்
குணமேனாவ அந்தி குண்ம மகோதரம் மீனைன
கொடிய அரதோஷமெல்லாங் கிறுகை அந்தில்
நாடிவரு மானந்த வயிராவன்.
சொல்லார்த்து வங்கார சிந்தூர மேகனே
296.

சிந்தூர அக்கினி குமாரன்:

வங்கார சிந்தூர அக்கினி குமாரன்
வைப்பதற்கு நீபாரு காரம் பரப்பரம்
பொங்காத அப்பிரகமது.. கெற்பபோரம்
பொடியும் வங்கும் பாஷாணம் யா. கிம்
மங்காத அரசித்தி பட்டைச் சாத்தில்
மாறாமலரைத்திடப் திரித்தி விட்டு
தங்காமல் சிவம்பாட்டு சினைசெய்து
திணியாமல் சிசபடாமை வாய்ப்போடே
297

கூ.

போட்டெடுத்த செந்தூரந்தான் னோடொக்க
பொரிக்கோர பண்ணைந்தின்னை முறைங்கூட்டி
தேட்டுடனே இறக்கினை பொன்னாங்கண்ணி
செய்ய நாயுருவையுடன் கீழ்காய்நெல்லி
நாட்டமுட னொவ்வொன்று தேசிக்காய்போல
நலமான பழச்சாற்றாலரைத்து சேர்த்து
வட்டமுடனிவை யெல்லாமொன்றாய்
குன்றுமணியளவா யுருட்டி நிழலுலர்த்திக்கொள்ளே
. 298.

கொள்ளப்பா வென்னென்ன பியலந்தன்னை
கொடுத்திடவே ஜீரண சுர சன்னிவாதம்
உள்வலிப்பு பாவலிப்பு முயலண்டன்
உளமாந்த நீர்மேக குளிரையேறிடும்
வள்ளைய வலிகுன்மம் சுராங்காமாலை
மேகமென்ற பனிபிணி யோட்டுமறு பத்துநாள்க்
கொண்டு திடங்க்கு தேமுன் வன்மையாயாக்கொள் திரு-
செப்பனார் முறைமைன் ஜாஸ்தி செப்புநோமே
. 299.

செப்புகிறேனக்கின் மொராண்டுதன்னை
செய்திடவே லோகபஸ்பம் தாம்பூரபஸ்பம்
வெப்புரோன் காந்தபஸ்பம் கூவபஸ்படம்
வங்குமுடனைந்து மொன்றாய் சாமமாட்டி
ஒப்புரேன் செருப்படைச் சாற்றாட்டிட்டு
உலர்த்தி எடுத்தடைத்திடு நீ ...... பழு
வாப்பு வெழுப்பியல்லாமல் சினை செய்து
மேனை வாதைகையால் வேர்த்துவாயே.
300.

- ௫௨ -

எத்தி எற்த் திருசாமமுதகு முன்றாக
எண்ணியதோர் நெருக்கும் பந்தபோங்காய்
ஆத்தியெனுதயங் கிரணைப் பூசைபண்ணி
அந்தசாமல் மண்சாடி அனுமானத்தில்
பார்த்திடவே சின்ன தோஷங்கள் காசம்வைக்க
பாண்டு குன்மம் சூலை... மிச்சா பத்தியம்
காத்திடா. யதின் மண்பால் தயார்மோர் வெல்லம்
கூட்டியாக்கி முடாம்பா கேளே.
· 301

அப்பிரக பற்பம்:

அப்பிரகபற்பமதைச் செந்தூரத் தன்னை
ஆயாசுவாணம் தோர்ப்பாய மாட்டாறாது
திப்பிலிவாங் காயமிதுக் கொதிநீர்
தீண்டுகொள் செய்பு கடுப்பு வென்று
யாப்புவாயல் நிமனாது சாதி நோய்
குன்மநலநிது வெடு கேடுப்பு வாயுக்காகும்
திப்பாமல் உலையாவிட்டு சிவக்கக்காச்சி
நன்யாவன் பாகிலது வைத்திடாயே.
· 302 ·

தோய்த்தவே யாண்டு திரம் சிக்கினைச் சுத்தில்
திலங்கு. பொன்னாங்கண்ணி ரண்டு திடர்த்
தோய்ந்து
மாய்த்திடித்து யாம் மென்று வைந்தான் முன்று
வாகோக மென்றுணாள் காய வைத்து
சாத்திடுணி புதுப்பைக் குன்மருந்து பாதி
சர்யாத நெல்லிவிழுது வைத்தக்கையால்
தோய்த்திடுந் குளி வான பனைக் கோடிக்குள்
தெளிந்து நன்றாய் தெளியவைத்து பார்ப்பாரே
· 303 ·

82-அ

யாருக்குப் பார் வெண்ணை வேர்வார் கெருக்கம்
-பாலை
வாட்டெடுத்தான் முறை முறையாய் உனக்குத்தே
மாத்தெருத்து கவ்வரி வெப்பியாட்டு
மடக்கி வெட்டு காட்டெருவை வெப்பட்டுப்போடு
செருக் கெடுக்க மருந்தகத்தில் முன்னைக்காடு
செப்பெரி நாயருவா குளிக்சி யாங்கி
கிறுக்க பருண் கிடுக்கு கருணைக் கிழங்கு
கருங் கதலிக் கிளைங்கு பொன்னாங்கண்ணிகளே
304.

காணயடன் சாரணைக்கி மணத்தக்காளி
கீப்பிரண்டை கீழ்முள்ளி கொட்டாங்கரந்தை
யுளமான பச்சிலை கச்சேத்திராயபடம்
பொவ்வொரு சாறுபட முன்று யாட்டுவாங்கி
ஆறைவத்தை நாட்டு அம்மணையம்பூசி
அப்பனே ஆவம் வருத்து கிராய்ந்த தன்னில்
சேதாண அறைக் கெருத்திதமாய்ப் படத்தைப்
-போட்
சொல்வரித்து செந்தூரக் கருக்கிக் காணே.
305.

காணென்று செந்தூர மறுபானத்தில்
தவறாமல் [illegible]ணை வாடை மண்டலந்தானுண்ண
தானென்ற பத்தியமாவாங் கொண்டாக்கேள்
தன்னாக கந்த மட வாறுக் கெயறும்
உனென்ற தசை நரம்பு முறுக்கி மேலாம்
வெள்வாங் கண் கமொன்னிண்டாம் பாரு
தென்ற செல்லாமாய பத்தியமில்லை
செல்வமது உண்டாகும் தன்னை வோர்கே
306.

-ரு- நின்றுவிற்கு காவலனுக் சிற்றுணுகாநிற்பான்
தேன்மொழியானை போகத் திளைப்பு வேண்டும்
சென்று வரவு காசி கடமை கேட்டக் கூனை
மான்வாரு மேகமென்ன கூற்றம் குரானைய
வென்று போர் வேல்வான் சும் உண்ணும் போது
வேக மென்வி கோபியம் நெய்கமிர் சிரைசிற்
கன்று வரைத் தெருக்கிளவாய் படம்மாவிட்டால்
கோபமில்லை உமையவன் தன் ஹாந்து தானே
307

தொந்தை பசிகு குழுவன் போல் மக்கிலில்ல
வெண்மேக நறுபன் செந்நாரந் தாளுடம்
கொந்தகழும் தன்பக்கிடையத் தெய்திதம்
கையானை சிதிலங்க வாரகன் தேனு
அந்த முன்னை மால்தேவ வாரக தொடபு
ஆக்கன மனோசிலையது பிரண்டலைரயாதரா
பந்தமுடன் அந்த பண்ணை நிறுத்திகொண்டு
பண்பாக கல்வயில் வேப்புவாயே.
308.

நிற்று நன்றாய், வெருக்கம்பாவபதி தினைக்கின்
யாவிய தும்மை தெருப்படை சாய்செம் முன்கின்
பட்டு மாதனையாளைச் சிராஅதும்புச்சா
பகடக் புருக் கம்புச் சாற்றல் வகைகுவாய் - வொன்று
பெருகிய தாய் சாமம் மென்று அரைத்து வாங்கி
நினைவாகக் குபக் கு மண்ணை செய்தபின்
மற்றவாதநிடிக்ஷனைத் பருந்தை புடம்
வலப்பக்கல் கொண்டரைந்து மண்செய் வாயே -
309

௩௨-அ

செயமுன்பு வள்ளிசிய் சப்பு தன்னில்
இருக்கநால் வரால் மட்டாய் மணைவக்கொட்டி
யைய வெ குப்பெதனை னாட்டிவைத் துக்
கூடமட்டுமணைவழுபி அய்யமாயருவ் வறு -சாமாறு
அந்நாமல் முன் போலேவர்த்து திரிக்காவ்
வைய்ய வே. வ் வயாரவனைப் பூசைசெய்து
வெண்டிவே இடமையெருந்தடைந்ப் பாரே
310

உடைத் தெடுத்த செந்தூரம் பார்க்கும் போது
வெப்பலா முருக்கம்பூநிற மோவ்வர் து
யாபுத்த திரிகடுகெ ந்தூள் கண்டங்கத்திரி
யானை அட்டா தோடையுட யானைத்தாள் பத்ரி
திடப்படவே புட்டவர்று புனர்ந்து தேனும்
செந்தூரம் பணம்பாதி திணம்பத்துக்காண்
திடமுடனே யாரண்டு தேரமுந்தான் தின்ன
செப்பரிய காசமெல்லாந் தீர்ந்துபோமே.
311

போமமே சீனியருமேல் அவாச காசம்
பொல்லாத மந்தாரக் சிலேர்ப்பணமூர்ச்சை
மோகமென நின்று சொல்லு பிணைப்பு சன்னி
மூர்ச்சையுடன் அயங்காசம் ரத்தகாசம்
வரித்திப்பலி தேனில் சொர்பது னாள் தின்ன
வண்டுகடி புண்சிலை பதிறென் கிட்டம்
தேகமெங்கும் புள்ளிகளை நோவு வீக்கம்
இல்லவண்டுகடி வாதங்கள் சிதறிப் போமே
312

நூல்.

இதுவொரு முறையாய்ப் பெருக்கில் தோஷ
திருத்தன் னோவை கபால தனை,
உதிரமல் கபம் சிரங்கு சின்னரோடும்
உத்தமனே பிணிகளெல்லாம் ஒழிந்து போகும்
முதுவனை வெள்ளைத் தயிர்த்தன்னில்
முறியாமல் பத்துநாளைக் குண்ண
பதுமமே சின்னத் தோன்றார் வாதமென்பதுவ
பக்கவலி திருகாணை மேகப் பாரே.
317

பாரிந்த செந்தூர மிளகு சுக்கு
பாங்கான வெண்காரம் சீனகாரம்
தேர்ந்துப் படி முடிக்கப் பட்டஞ் சாற்றில்
நினைவாக லோகசெந்தூரங் கூட்டி
சேராயது நாற்பது நாள் அரைந்துதன்னை
தின்சன்ன குன்றி உத்தம் பக்கவாதம்
மாறுமிந்த முசல் வாதஞ் சந்து வாதம்
மந்தார வாத மெல்லாம் மகலும் காணே
318

காணவே வகை வாதமுடன் கெண்டை வாதம்
கல்லடைப்பன் சதையடைப்பன் நீரடைப்பன்
உளைவலி குடைமம் எரி குன்மம் சந்தி
உட்டண வலி அட்டகுன்மம் மேவாய்வு
கோணவலி கிறுகிறுப்பு பாரு வலிப்பு ~~திரைப~~ சன்னி
~~ஜுரி~~ திரிய சன்னி வாதமுடன் தோஷந்தீரும்
மானிலத்தில் மாதருக்கு தேதாறைக்கு.
மைந்தனே செப்பமானை விங்கள்மேலே
319

ரோ-அ நீங்குமே ஹப்புருதி அரையாப்புத்தான்
நில்லாது ... ஹப்புருதி கெண்டை செவ்வை
தாங்கொண்ணா உளமாந்தை யோனிதனை
சீர்த்திரிய கனல் வாதம் மண்டைவாய்வு
வாங்காத வாதரோகம் பாண்டுரோகம்
மாறாத பெருவயறு நரம்புச் சூலை
ஹாங்கெருடன் கண்கண்ட சர்ப்பம் போலே
ஹோகுமிது தப்பாது புகழ்ந்து செப்பே.
316.

பூபதி!

செப்பவே பூபதிக்கு .... பல்படம்
செயமான தாம்பூர பல்ப மோருவ்
வெப்பவே கிரிய பற்பம் அப்பிரகபற்பம்
வெள்ளிய பல்பசொர்ண காந்தபல்பந்
நய்ய வங்க பல்ப மிவையொப்பதுந்தான்
.... க்கு வாய் சமனாக்கு மேர்ச்சாற்றில்
நய்யவே னால்சாமமரைத் துரட்டி
நன்றாக நிழலுலர்த்தி குப்பிக்கேற்றே.
317.

குப்பிக்கு சீலை செய்து முக்காலிட்டு
குண்டு சட்டிமணை மேலே படுக்கப் போட்டு
வொப்பாக மணைய மணல்முடிச் சட்டி
வோர் சட்டி மேல்மூடி சீலை செய்து
செப்பாக வாசனையாண் டுப்பி லேவத்தி
தேவதனைப் பூசித்து யி.. றுசாமம்.
மெய்ப்பாக எரித்தாக்கி அவனைப்போற்றி
வேண்டு பெண்ணை தானைத வரு .... செய்
318.

BB -

உரமெம்மியனை அவிடத்திக்கனை யெடுத்துக்கொண்டு
மிக்கவே திரிகடுகு பெயமர் தேனும்
அருந்திடவே தொண்டை சன்னி வாதம்
அடங்காத காசகுன்மம் சிரரோகங்கள்
திரும்பாத வலிப் பிணைப்பு கிட்டங்களை
தீருமிது தப்பாது தாக்கம் வந்தால்
கரும்பான சர்க்கரைபால் தயார் மொழிக்கு
திவல்லா சந்தனக் கிவ்வாறுமாமே. 319.

<u>சிந்தாமணி:</u>

வாது செய்யக்கேள் சிந்தாமணியைச் சொல்வேன்
மச்சமுனி சொன்னபஸ்பம் சூத பஸ்பம்
கோதிலை தாம்பிர பஸ்பம் வங்கபஸ்பம்
கொடிதான ரசித பஸ்பம் காந்த பஸ்பம்
நீதன்று லோகபஸ்பம் இகையாரேடம்
இசத்தி சமன் வளமுத்து சிவப்பு பச்சை
மோதுற்ற வயிரம் வயடூரியம் நீல
புஷ்பராகம் கோமேதகமும் கட்டே. 320.

கூடியதோர் ஒன்பதுந் தான்பஸ்பஞ் செய்து
குறையாமல் முன்மருந்துக் கொண்டொன்றாக
நீட்டியனை மாதளம்பூத் தாதகிப்பூ
நேரான தாதளம்பூ செண்பகப்பூ
வாட்ட மில்லா மல்லிகைப்பூ முருக்கம்பூ கார்
வகையொன்று கொடிசம்மறைத்து வண்பு
நெட்டாரூ வல்லை பிடித்துணைத்தி மண்ணுடு
தினை செய்து குப்பிக்கு முக்காலடைத்திடாயே 321.

ரூ-அ

அடைத்து முன்னோ வெளித்திருவிளக்கமும்
கொண்டு ஆராட்டு பூசை பண்ணி
திட்டத்துடனே பணிவுடனே தான் தேனிலுண்ண
தீராத காசமொடு குன்ம மோட்டும்
வெடி..... என்ன அன்னமாமலையோடம் -போம்
விருந்தனவும் னாடுகை தான் வெந்துபேசும்
கிடைக்காது பத்தி கெட்ட பாவி மோனாய்கள்
கிட்டாது பொருளாய்க் கிட்டலுண்டாமே. -322-

பூரண சந்திரன்:-

இதண்ட பூரணசந்திர உதையந்தானும்
இதுவே சொல்லவல்லை ரசசெந்தூரம்
கொண்டாடுங்கோத்திரன் செந்தூரத்தை
சூரியனே தோர் தங்கத்தின் செந்தூரந்தான்
உண்டான வெள்ளிய செந்தூரந்தான்
உத்தமனே அப்பிரக செந்தூரந்தான்
தண்டாத நவலோக செந்தூரந்தான்
தகைவான தாம்பிர செந்தூரந்தானே. -323-

சூரிய செந்தூரம்:

தானென்ற சூரிய செந்தூரந்தான்
தயவான வெள்ளிய செந்தூரந்தான்
கோடென்ற நாக செந்தூரத்தோடே
கூட்டுவாய் உகைபத்து சமனதாக
வேறென்று நால்சாமம் அரைக்கம்பாலை
ஊட்டரைத்து குப்பியாயிவிட்டடைத்தி
ரேணென்ற கமலவண்ணி யிராசாமம்
தீயெரித்து குப்பியை வாங்குவாயே. -324-

-ஓகீ.

ஓங்கியே உமைய.. வன்பதத்தைப்போற்றி
முன் சொன்ன அனுபானத் திண்ணிதன்னை
உங்கு பஅற்று நீங்கு மை...... இவ்வடங்கள்
வல்லடையான் சத்தி கெம்மடந்தாரக் காசம்
தீங்காத விதிரோகம் பாண்டு மண்ட
நீரிளவு சீதை காசம் -சின்னதோஷம்
தாங்காத வலிப்பு மேல் முயல்கண்டன்
சகலபிணி இரணியம் போம்சத்தியந்தானே

325

வாத நாசகம்:

சித்தியமே வாத நாசத்தனைப் பண்ண
தாம்பூரம் காந்த பற்பம் லோகபற்பம்
பத்தியுடன் அப்பிரகம் இத பற்பம்
பாங்கான கெந்தி பற்பம் சரியாய்க் கூட்டி
சித்திர மூலத்தோடு கோவைச் சாறு
செம்மான சாதிலே மாவரைத்தான்
முத்திபெற அரைத்தெடுத்து குளிகை தேர்ந்து
முத்தண்ட வாதங்கள் யாவும் பிலேவோட்டே.

326.

அடுப்பிலே வைத்து சாமமொன்றெரித்து
ஆறவிட்டுப் பூசைசெய்து அனுபானத்தில் - தேன்றாய்
எடுத்திடுவாய் சின்னஅஞ்சு அரி... 1 காசம்
யானையாடுதுள் சத்தி கெம்மம் இவை. பண்ண
நடுக்கு முயல் கண்வலிப்பு சுரங்களோடு
நாடாத தோஷமும்போம் தரா... கண்டாய்
தொடுத்த பிள்ளை நீரா... பால்ரோகம்
தீர்த்தேன் மெய்ச்சுன்னி இடுத்துப்பாரே

327.

சிவலிங்கன் கோமான்

குறி.அ → கொற்றவரா சிவமக்கின் கோமான் கேளே
குரு ஓகை பஞ்சபூ மேரபலமோ ரெண்டு
ஆரைந்து தனிப் பாதியடா காய்ந்த பஞ்சம்
அத்திப்பாத் தெகுந்தியதப் பாதி குரும்
திரைந்து இலை யதிர்பாதி வெல்லாஞ் சேர்த்து
தெசுங்கெனிச் சாற்றிலே சமமாய
சார்ந்த கப்பி உருகை வைத்தெரித்துச் சமம்
தானைடுத்து பூசை பண்ணி தேனுண்ணே.
328.

தேனுண்ணே மூலிகை மந்திரக் கோசம்
சேத்து மாங்காமாலை மத்தம் பாண்டு- சோகை
குளவெளி குர்ம மூலம் சியாமை கோர்வை
குனர் வலிப்புக் குலை குலை சித பேதி
மலிவச் சிருள்ள பதிமுன்று சின்ன வாதம்
மக்கள் கட்டைதில் பாண்டு பேரும்
தானமாய் செய்து வைத்துக் கொண்டிருந்தால்
சானதி நோய்க் கெலபோண் சாத்து போமே
329

திரைந்து பேர்மணைக்.. மந்திரந் தான்
சாற்றுகேன் நாரண்டலா பழுத் சிட்டத்தில்
உரைத்து செய்து பூண்டத்தில் வட்டு
பேத்திர முத்தியதிர் நாரு பழனான் தொந்து
திணைந்த பின்பு ஊக்கி எரித்து கில் வராய்க்
திருமான கத்தாட்டு சாற்றலாமே
சிவம்பரா லேவ வெட்டியமகோடுகேப்பு
சித்த வெள்ளாட்டுமெர்ச் சினை செய்லோ
330

ஞான

நிலைசெய்து மேற்சார்பு படுத்தான் பற்று
நிலைமுன்னர்த் தீர்ப்பு..... பற்று
மாயான வெளிநோக்கப் பட்டதான.....
மாதனை கனைவைத்த தண்ணீர் பட்டதான பற்று
காலான சீர் வகைக்கு பட.. த்ததான
காரந்த அமர்த்..... எங்கவ.. கொள்ளே
..331.

கொள்ளப்பா பணமெடைதான் குறிப்பான் சாற்றில் -கொன்ன
மகோதரம் வகைபாணன் கோவை
தின்றவுடன் பாண்டுவாதம் பாகக்குறை
சோகை பெருவயிறு குன்மம் சூலைக் கிரிக்கம்
ஊனினிற் குடைப்பு மூல வாத ரோகம்
உத்தமனே உடல் வாதம் கிரந்தி யெல்லாம்
தென்னையாய் அருணன் மறிந்து கொண்டால்
தீராத பலவேனைய்க் கீர்த்தி பாரே.
332.

திரிலோக சிந்தூரம்:

பாரு திரிலோக செந்தூரஞ் சொல்வேன்
பழுத்த இட்டுபாஷாணம் காந்தனைப் பொடிதான முன்று
நேர் முன்று பலம் வகையொன்றுக்கு
நிறையாகச் சுத்தி செய்து எருக்கம் பாலில்
தீராக வொரு சாம மரைத்து அப்பி
திறமாக வல்லை பழக் கவலி லிட்டு
பேராக மேல்மூடிச் சீலை செய்து
பெரியதொரு வெட்டியதில் புடமேற்று -
- போடு -
333

குறி-

சேட்டெருக்கம்பால் தகைத்தியோன்
வீளாரன சிறுக் கிளை பொன்னாங் கோண்
...... னையருவா புசிலம் பட்டை
நீர்முள்ளி வித்தாடை பாவைபொன் முன்றல்
பட்டாக புடமேற்றி யாது நப.......
..... ஜாறு பாட மிணைக்கிப் பேடுடு
நெட்டர்ய வயாரவனைப் பூசைபண்ண
திமைமே பணிவாரை கா........ 334

புண் மடக் காமாலை பெருவயறு சோகை
புது காமாலை வாத பாண்டு ரோகம்
முண்டி .... வாத திணை
மேக வெட்டை நீர் கடுப்பு சன்னி தோஷம்
தண்டிய மந்தார சன்னி பண்டா......
...... பாணைப்பு சிலக் கிடந்த சில்
புண் புகரே பாரவி கண்ட பண் ரோகங்கள்
பாப ரோகமைச்ச 335

மகா திராவக வைப்பு:

உத்தமகா திராவகம் தன் வைப்பு கேளு
உரை முருங்கை னையருவா குப்பைமேனி
தூத்தி கொடி வேலி..............
... மரிய பொன்னை பு... கிள்தாழை
பாத்தை அலவாலெவ் வேறு பிட்டாமல்
பாயல் பாகித் சீரம.......
பத்து மாய்னாது மெனைத்து தன்னாங்கு
பதாரமல் முன்றுனாள் கிழி முடே - 336

ஓஅ-அ

முயைது . . . . ற்று
முத்துப் போலக் கானைன் தெள்நீர்வாங்கி
நிருபெரு னாலி கொன்றும் வெப்புக் கூச்சி
பெரு.பன் . . யால் வைக்க ~~[illegible]~~ .
யடாக உறைக்கும். யாதுப் பாய்ன்றும்
யப்படியே ப்துயுரு தான்வெர . . .
. . . திருவணைக்கு வாரகன் முன்று
நல்லவெகயப்புனிற் நன்றாயாமே.
337

அமப்பா . . . . திப்பு
அடவான நல் சுப்பு உணைய சுப்பு
தாமப்பா புனிறு காரக் திணைட்
தயவான சவட்டுப்பு . . . .
. . . . . சொல்லு கேட்வகை பற்றுக் கு
லையந்து உள தன்டை உகையான்க் கு
வேமப்பா டொடி
ளாம் மற் சிமண்டார்த்தி கிலக்கும் சேரே.
338

கோசந்தி லரை மாசி மருந்தை யாட்டுக்
கைமுறையாய் ப்பணம் போலப்பேத்து
திலையான குப்பியானக் கிளந்து பொற்று
நேராக யாகுதமாய் நெருக்க . . . . .
. . . . . பருகை யமை சுமாத பட்டா
அப்பனை கிலையைப்து உலர்த்தி பண்பு
மலையாடலை லபேர்ந்ன எர்க்க . . . . . .
. . . . . . திராவகத்தை வாங்கே.
339

- நூ -

வாங்கிய வொரு தன் மநுபானைத்தின்னை
வலிய காடை .... போகும்
தாங்கிய நிரமை கெண்டை கவசையாண்டு
சாத்தியதோர் பெருவயறு ....
வொங்கும் கெ... நங் குளிர்கையதால்
வாயுவோது மிது கப்பாது உலகத்தோர்க்க
கெ .... மெநுங் குவயல்வோவங்
குறுமுனிவர் மச்சமுனிக் குரைத்தார் பாரே. 340.

கெந்தி மாணிக்கதாகைம் :

பாரப்பா .... ன் சொல்வான்
பகாக் கேள் கெந்தி மாணிக்கத்தானை
சேரப்பா பணைவடை தான் வகை ......
... வொ மோறு பத்து சிமதாக
கூப்பா தானைகந்தோரம் லிங்கம்
கூடுவொய் வகைதனக்கு பணம் ....
.... யெல்லாங் சுத்தி செய்து
சேர்த்தரைக்க செம்முள்ளிச் சாறாலே. 341.

அமப்பா மாதளையால ....
.... கி வொவ் வொண்ணசமமாய்
தாமப்பா கொடுத்யடக் குப்பிக் கேத்தி
நீர்மாகி ஒரு சீலை மண்ணுஞ் செய்து
... பின்பு அவ்வக் கேள
தய்வாக அரைமருந்து உலர்த்த பின்பு
வோமப்பா ... நை யாமஞ்சுப்பிக்கு ...
... மருந்து நன்றாய் செழித்துவாலே. 342.

ருசி-அ

செருகி யரை மட்டுக்கல் மருந்தையாட்டு
செப்பக் கேள் ஆ..... [illegible]
உசப்படவே அடைத்து வாய் நன்றாய்மூடி
வயணமுட னொரு சிலை மண்ணுக்கு செய்து
அதி..... குஅளவையம் அக...
அடவாக நாலு சாரல்லணையாட்டு
ஜெனுக்கு மிகுந்துடையவளதை....
குப்பிதனை நட... னாட்டே

343

நாட்டியதோர் குப்பிய முங்கணைக்- கொட்டி
நேமான தீ..................
காட்டியதோர் தீபம் போல சாமமொண்ணு
சிவம் போல சாமம் ரெண்டு பார்த்துபின்
மூட்ட...............ல்லக் கேளு
மூண்ட காடாக்கினியாய் மூட்டு மூட்டு
யிருமே யெரித்தோர் சாமமட்டும்
யாத்துடனே..................

344

அச்சப்பா னான் முன்று பார்த்த பிறவு
ஆத்தாளைப் பூசை செய்து உரைதூ வாங்கி
லே ச்சப்பா கெந்தி மாணிக்கத்தின் பால்
பே சுமதே நாவருக்க பிதனை யென்ன
மூச்சப்பா நவரத்ன மாணிக்கத்தி
மொட்டியம் மே பக்ஷத லாகுவெஞ்சி
வாச்சப்பா போக்கணக்கு மருந்து செய்ய
மெத்தான் உயர்சி யன்யல்வா தானே

345

25-4-95

பக்கம் எண்: 329

சி/ம.

கற்பூரத் தைலம்!

பச்சை கற்பூரத் தைலமொன்று
பாயம்பு ரெண்டு அகா மலைக்கவே தான்
செவ்வாக மச்சமுண் தைலப் போக்கு
சேர்த்தணைக்கி முன் வ கரல்லாம் கொண்டாடிப்பா
கல்லான திரேகமது பெத்திர நடப்பா
கந்த காய்வேர் தின்னையுமோ தைலம் வாங்கி
வல்லாரை, தண்ணீர் சேர்த்து தாண்டிகாய் போல
வாங்கிடா தைலம் மது வாதகாய்த் தானே

அருநெல்லி தைலம் 346.

தானான அருநெல்லி தைலம் வாங்கி
தருவான செங்கொட்டை தைலம் கிட்டு
பானை குன்னியன் தைலம் நாழி
பாரடா அன்கவரை தைலம் நாழி
கோனான சிவந்தோம்பு தைலநாளி
இரப்பு — லை தேம்பிதை தைலம் நாழி
வரனான் பூசணை தைலம் நாளி
மேத்தான கார்கோழ் தைலங்கட்டே 347.

கட்டியே உகை எல்லாங் காத்தெந்தரம்
குறிப்பான கார் மேக நாயன் னுக்கட்டு
நீட்டியே திரிகோக வெந்தாரக்கு
போடி ரமே பானை தலைகெம்பதல்ல
புல்லுடனே நெல்லைத் தெளிய்ந்தாவித்
நாட்டு லே தாய்வது னாளான போது
நலமான தைலமதை யப்பால் வாங்கே: 348.

சிரய.அ

வாங்கியே காசனவாய் கொண்டுவா நீ
மைந்தனே அவன்நெய்பால் மத்ததாக
நீங்கியே பெண்மாய்கை தள்ளிப் போடு
நீநினைத்தில் னியுமொரு சித்தனாவாய்
பாங்கியே மண்டலந்தான் பருகிவந்தால்
பருக்கமடா வெளுத மலம் நீரினாலே
வோங்கியதோர் வேர்வையானால் மூக்கினாலே
உத்தர உம் நீரினாலே பத்துமாத்தே. 349.

சிவக்காரம்:

டமாத்தான சிவக்கார வைப்பு கேளு
மைந்தனே அவர்தனை வேரே வாங்கி
பூத்தான புதுதொட்டின் மீண்டமாதம்
பொருந்திய சித்திரை மாசம் வெயிலில் தன்னு
பாத்தான புத் தொட்டில் கொஞ்சம் கொஞ்சம்
பதறாமல் வைத்துத் தான் பத்துனாளில்
வாத்தான உப்பாகும் வெயில் போனாபோல
வெட்டியே எடுத்து வைப்பாமே மகனாகே. 350

ஆகாது மேகமுட னீரசு மப்பா
அப்படியே பதனமாய் வெயிலில் வைத்து
வாகாக அழுஅப்பு எடுத்துக் கொள்ளு
மைந்தனே அவர் சுட்ட நீறல் போக்கு
வேகாத உப்பெடுக்கு . பறிகுதொன்ன
வாதமாக அழுஅப்பு அந்தபாகம்
யேகாம லெடுத்த னீ மேல்பாக்கியோன்
யாதுவான வைத்தியப்பு னாளாங் காசில் 351.

சூத-

நிராசனாங் கிட்டலாங் கில்சுப் போரு
கிணமான பாணயப்ப கிடக்கிட்டி
மாச்சலாங் குருகுடைந்த கிளர்ந்திச் சின்னம்
வகையாக யத்தனையும் சமைந்துக்கிட்டு
பார்த்திலாம் வெண் கருவானாட்டிக்கொண்டு
புதனமாய் செட்டையாலிட் டருப்பி வேர்ந்து
இரித் சிலா மெண்ணை வாட்டு வெக்கல் போது
வேகுமே . . . . . . போவேனரியம் பாரே.

352.

எரியம்பா ரெண்ணையெல்லாம் வாங்கிக் -கொண்டு
யாருந்திரக்கோல் வெடிக்கொசிக்கல் போட்டு
தெரியம்பார் சிவக்கார வேகமைத்து
செப்பினார் குப்பிவைப்ப செப்பக் கேளு
வரியம்பார் சட்டி வைப்ப சிவக்காரத் தை
வெட்ட எருத்திநிடை வேணீரம்புடம்
திரியம்பார் சாதிலிங்கம் செந்திக்கட்டி
தைத்து காசியென்று குப்பிக்கேளே.

353.

ஏத்தியே சிலையது ஒருத் செய்து
மேவர் பச்சுப் பூசை செய்து யாத்திவேந்து
மாத்தியே வாசகை கொளுத்து வாங்கி
மைந்தனே பீத்திய முன்று சாமம்
சாத்தியே அன்பாறு காசுக் குப்பி
தனையடைந்து சிவக்காரப் பரவா பாரு
மேல் சிப்பா யதுவைக்கப் போறா சுப்பா
முதண் டலைக்கி பொன் குப்பிவையே.

354.

சரக்-அ இலக்கார சுத்தி:

வைப்பான சுட்டு வைப்பு இலக்காரத்தை
வாகாக சுத்தி செய்ய வகையைக் கேளு
செப்பாக எருக்கம்பால் கொடிக்கள்ளிப்பால்
திருகு கள்ளிப்பாலுடனே இலவம் பாலும்
மைப்பான சதுர மணங் கள்ளிப் பாலும்
மான்செவிப் பாலுமுட்டைப்பா லேழும் வாங்கே 355

வாங்கியயா லேழுனிலே வாரமொன்று
வாகாக ஊறவிட்டு வெவ்வேறாக
வாங்கிய ஊனாய்ப் பத்தொன்ப தானால்
வெளுத்த உடன் அப்பதானாவிலத்தாலும்
பாங்கியரை கிளிப்பந்து எண்ணெய்க்கிக்கே
பக்குவத்தில் இலக்காரங் கேளுப்போடு
வெங்கையைப் போல் பிறியுமே இலக்காரமே
வெருட்சுத்தி யான் என்னக் கூட்டுக் கேளே. 356

கேளடா காக்கை கிணைந்தோரும் போதும்
இளமது முன்தீண்டிவரும் போதும்
வேளடா பருமைடா தேவாந்த்வாசங்கக்கி
வெள்ளியேளியமையப் போது
பாளடா போகாது பார்த்து வாங்கு
பட்டாரமது தீண்டி சித்தும் போது
ஆளடா விறுமேல் பட்டான் போல
அந்த ~~[illegible]~~ வாயு நான்முன்றில் கொல்லுப்பாரே
357

சுாஉ.

கொல்லுமோ சக்கிர கோமான்பட்டான்
கில் காரண பட்டவடன்று வெல்லாடம்
வெல்லுமோ யான்யென்னை ராசன் முன்னே
மேனகுமா கொக்குகண் கொங்கணரேய்யா
கொல்லுமே சட்டமுனி தென்னார் நன்றாய்
தாண்மைவன்றை திருமூலர் நென்றே கிளிக்கார்
ப... சூரமே கமத்தாரேமுனைக்கீசன்
பாதமெண்ணு அரைப்பதேயபாமரேனே. 358.

(x) பாடல்கள் 359 + 360- ஆகியவைகள் இல்லை.

ஊன்ன செல் ஹின்னைவர்கள் நரகில் வீழ்வார்
கொமய பாககராகப் பிணிரொய்கொள்வார்
வேறுதுறை யதுவல்லா வென்று சொல்லி
ஹாவமது பண்ணாலே நசிக்கப்போவார் -சித்தர்
தூறு வயதான வாகன் கோடி யடிநூ
கர்க்கபாரத்து மேருப்பார் தரும வெளையம்
பார்தனிலே யாருகாசும் பாக்கியவானாய்
பண்புத மே சித்தரும் பலிக்கும்பாரு. 361.

பலிக்கும்பார் கொடிதனிலே கட்டிவைத்த
பத்ய சக்கிரமனை பார்த்து வாங்கி
ஒலிக்கும் பாரிதனை எண்ணி வாங்கிவைத்தோர்
ஒமாந்து யாருப்பா ஓர குடுத்து வாழ்டு
செலிக்கும் பாரநலி என்பார்ப்பமுப் போலே
திகம் பாரத்து திரியாதே உலக வாதி
மலிக்கும்பார் நுகைகொண்டு கட்டிவைத்த
வழுவை சக்கரமேதை மார்த்திடாதே. 362.

சீதை-

மறந்திடா முன்கூவை யாமவந்த
மாங்கிளத்தில் வைத்த ஜாதகத்தோர்யாமன் - நான்
பாந்திடா ரிஷிகள் வந்து யெங்கிடமே
பத்திரமாய் முன்னுரைகமாட்டும்
யாரைத்திடா தருகிருந்து கிருபாவாங்கு
ஜாதகமான கல்லுப்பு கிடைக்கு நானே
குறைந்திடா போங்குலக்கு கட்டை கொண்ணால்
கொடைபல ரிஷிகளுக்கு ஜோக் கேளே.

363.

ஜோக் கேள் கல்லுப்பை பெயத்திட்டாலில்
கொண்டிருக்கி முன்னுரை ஜெயாளமிப்பு
மாக் கேள் வைப்பாகவாரை நயவிவாந்தி
நாதித்த குரு வாணையன் கிழங்கிருளோ
ஆக்கேள் குடைந்திழுப்பட்டில்வோடு
ஆள்ளையன் நெருப்பார் கல்லுப்பைத்தான்
ஜோக் கேள் வொண்டுபடுகட்டப் போகச
சவ ~~[illegible]~~ வாயந்த உப்பு கட்டுந்தானே.

364.

கிட்டாண சிவ ஜாந்து பூமா ஜாந்து
கிரியமல் தேவா ஜாந்து யாவைமுன்றுந்தான்
கிட்டாதே உலகத்தி லொன்றாகுமே
கெந்தசந்தகரம் முன்னு கேளு
ஜட்டாவை வெள்யாறந்த சிக்கையென்று
வெள்கொண்டு நாய்போலே அரியா தேடு
கிட்டாதுனா தனக்கே கிடைக்கப்போறான்
தனபதிமால் தேவா யல்லாதிருந்திடாலே.

365.

சிரசு-4

ஆணசம் நெல்லிக்காய் கெந்தி வேணும்
அதுபனிரண்டு கல்சப் போலாக வேணும்
பேணையூறு சீயலிட்டால் கெந்தி காசும்
புகையாமல் முன்போலே யரைக்க வேணும்
உரனாகு மா... தேபாகமற்ற
மருந்துதனை கையாய் வசுக்குமோதான்
தேனாறுங் அந்தி செய்து பலக்கப் பண்ணி
செய்யடா ரசவாதம் பெண்பு நாகனே. 366.

சிவக்காரச் செந்தூரம்:-

முன்பான சிவக்காரங் கட்டி வைத்த
பேத்திகொண்ட கருங்காரந் தன்னை வாங்கி
முன்பான ரவையளவை யொன்று னாணும்,
முக்கிய முன்ன சின்னை டாதிரி... போச்சு
அன்பான சின்னத்தில் கெந்தி னிறும்
அப்தாக சின்னமுடன் சந்தி னிறும்
பொன்போலே சாத்தியங்க னிறுங் கட்டி
புகழான சிவக்கார னிறுங் கட்ட. 367

கட்டியே ஆதிவஸ்து அணைத்து வந்து
கட்டியதைத் நெருப்பில் கெந்தி போடு
நாட்டியே வாறுகையால் சாமத்தியை
நாடவே செந்தூரம் ரவியோனாகும்
வாட்டுரமயாய் சொல்லி விட்டேன் வென்னிக்கம்பல்
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
வாட்டுப் பாருக்கையாகோ செந்தூரத்தை
தெட்டியே யாரதமை கிளைத்து வாட்டு
அதில் சித்தேமாவனை செந்தூரம் போட்டே. 368.

-சிறி-

போடவே வெள்ளி செம்பு தங்கமாச்சு
பூத்த ஈசனை மணியாய்க் கட்டிப் போச்சு
நாடவே அறுபத்து நால் சித்திக்கும்
நாட்டப்பார் மெழுகாகும் சின்னமாகும்
போடவே செந்தூரக் கட்டுமாகும்
போகக் கோண அந்தந்த பாகஞ் செய்தால்
வாடவே தெண்டாங் கோண பொதிகையே
மகத்தான வாத சித்தி செய்து பாரே. 369.

ஆனை பாஷாணம்:

செய்துபார் ஜெயமொன்று பிடித்து வந்து
சிரத்த பாஷாண மதின் வயத்தின் வைத்து
வைய்த்துப் பார் சட்டியோட்டு மூத்திரஞ் சாறு
உலர்த்து வர்து வெந்துபாரு அடுப்பிலேத்தி
அய்துபார் சாறு வத்தி ஆனை தன்னை
அறுத்துப்பார் அதற்குள் வைத்த பாஷாணத்தை
எய்துபார் செரணையான் கிழங்குடைந்து
யாதில் வாட்டு மிட மொளப் புடத்திற் போடே. 370.

படமான எடுத்ததையும் வெள்ளைச் சாற்றில்
போட்டரைப்பாய் யொரு சாமம் சாறு வற்றி
நடமாகும் வேணையாலே எடுத்துப் பாரு
நல்லாதி சிவம் வாட்டுக் கவையோடு
திடமாகும் பாஷாணம் கல்லு கல்லு
தீய் கேடா பாஷாணம் கட்டுந் தாறும்
அடவாக நவ பாஷாணத்துக்குக் கட்ட
ஆதி குரு யாது வென்கவே அறையலாமே. 371.

26-4-95.

பக்கம் :- 337.

சீரு - நவபாஷாண செந்தூரம்

அரையலாம் செந்தூரமாகக் கேளு
ஆனைஅணைக்கணையுரைக்க கேளு கேளு
திரையலாந் தி... வைப்புக் குயாடை
சிணைந்திடு முலைப்பாலிலாறப் போட்டு
உரையலாஞ் செம்பரத்தம் பூச் சாற்றாலே
உகந்திரைத்து வட்டோட்டில் புடமிட்டாக்கு
புரையாத செந்தூரமாகுமப்பா
புகழாக வார்த்திரைப் பெண்ணியம் பண்ணுக் கேளே

372

ஆட்டைடுத்து செந்தூரத்தினைப் பாரு
பூவென்று முன்னுக்கும் போலாகும்
ஆமெறிந்து பாஷாணம் சேர்த்திருக்கில்
அப்பனே நவலோகம் மேலான காயகம்
கெட்டகெட்ட கை போக்கு மென்போக்கால்
கெட்கெட்ட மட்டவந்தி தெரியாதென்னான்
யாட்டமுடன் பாஷாண மெழுகு கேளு
யாந்திசப்பான் வெண்ணைக்கிண்ணைப் பாலே

373

பாஷாண மெழுகு.

நாய்ப் பாலில் நன்றாக உருக்கி பாரு
நவமுத்து மெழுகு போல திரளும் பாரு
வாயப்பார்ச்ச யாம் அமுதுகை கெந்திக் கப்பா
வாகாக மஞ்சபால் திடவையுமும் போது
மெய்ப்பாக கெந்திய மோமெழுகுமொச்சி
மேல் மெழுகை லிங்கமிட்டு உருக்கிப் பாரு
ஆய்பாணலிங் கு மெழு கூடிச் சேர்த்து
அதினை ஒன லிங்க மென்று பேரிட்டாச்சே

374

விரு -

பேரான பொன்னரிதாரத்தை வாங்கி
மூட்டான அவுந்தியிலே சேகரமாய்த்தான்
சீரான மாட்டு மூத்திரத்தைத் தான் வாங்கி
மிகுந்த அரிதாரமதை அதற்குள் வைத்து
நேராக அவ்விக்கிழங்கின் வைத்து
திருகாலமே புடம் போட்டெடுத்துப்பாரு
வாராகும் நீறு மையாய் உமைதன் தாரம்
மெல்லுசுட்டாய் மிருகட்டாய் வாய்ப்பு டாரே. 375.

வாய்ப்பான அஞ்சு அன்னகோலியிலே
வைத்துருக்க அஷ்டகம்டா அரிதாரந்தான்
வாய்ப்பான இதன்னெச்சொல்ல கேட்டு
மத்தித்து அரிதாரங் காந்தந்தன்னை
தேயப்பா ஆனால் பேர்பெற்ற யெண்பூடத்தில்
சீவ சவா நவலோகம் தங்கமாச்சு
மாய்ப்பானே அய்ந்துவகை பஞ்சலோகம்
மதையுருக்கி கொடுக்கியாலே தங்கந்தானே 376.

தங்கமென்ற தானகத்தைச் சொல்லிப்போட்டேன்
சாதகமாய் மிது தனக்கு கொக்கரைக்குள்
வங்கமது நிலைப்பதற்கு செங்குருக்களாகும்
வாய்ப்பான சவக்காரக் குருதானப்பா
அங்கெங்கும் பாத்தாச்சுமி வர்தானே வனும்
யல்லாடால் வங்கமது நிலையாதப்பா
மங்கும் வகை சவக்கார குருவல்லாட்டால்
பாடின வன்பாடாதே போக்கு போட்டே 377

போடவே வன்ச்ச செந்தூரத்தை கேள்
பூட்டியதோர் கெந்தி மாணிக்கத்தான்.
ஆடவே கிவிழு கொடிவொருக்கிடுக்குள்
அடங்காத இத்தானெக் காகவே கம்
பாடவே பனையோலையர் தப்பாலேன்
பர்வாக முத்திரைக்கிது நேர்த்தெருந்து
நீடவே பணைங்கள் ஜாரப் போடு
நிம்பமா வெண்ணை தண்ணீராப் போடே.

378.

போட்டெடுக்கத் தானைக்கத்தை யாருப்புச் சிப்பி
பூட்டியே மேல்மருந்தை யென்றால் நீதான்
வாட்டெடுத்து சவக்கார வடுவைச் சின்னம்
வயத்தெருந்து காரெட்ட கிலே சி... முப்போட்டு
மூட்டமப்பா தெசப்படத்தில் முத்தி அன்னம்
மோகனைப்போல உக்கையவமாகும் பாரு
ஓட்டெடுக்கப் பாலகே கெந்தி ஆகும்
வைத்தாட்டி வல்லையும் நீ திறையிடே.

379

தன்னையத்த சட்டிக்குள் வைத்திடாதே
தாரகோமன் உனைமுடிக்குள்ளே வல்லை
மண்ணை வைத்து மேல்மூடிக் கொண்டு மூடி
வாராட்டித் தனைப்பார்த்திட அப்படத்தில் போடு
முன் சொன்ன செயபடத்தான் வேறே வேண்டாம்
மோகனமாய் வணக செந்தூரமாச் சி
பொன்னையாதும் கண்டு கொண்டு பதமெல்லாம்
போக்கடா மகாவொழிமோ வாணியே.

380.

சிசி-அ

அந்தினா லவணிக்குச் செந்தூரத்தை
அரியதுவ ளைக மேசுல. ணந்து பாடு
மானதினல் திறமைப்பா பொன்மாரிப்பா
மகாரான வத்திரையந் தானே காணும்
என்னீனா நேனக்கு னாள் சொல்லிவிட்டேன்
வாரும்பலாயத்தால் வெதிருந் செய்தால்
பாணிலே வாழியுண்ட கின்குபோலே
பலிக்கு மடாதிர் கொண்டு சொன்னதேத்து .381.

உமைகேந்தி தைலம்:

பாரெழு சோர்பத்தில் வடுவையன்றி
வாதமுறை தாண்பதற்கு வகையைச்சொல்வோம்
பாருமென்று உமைகேந்தி தயலம் கேளு
பார்வதியாள் கொல்லுக்காய் கெந்தி தானும்
திக்கிதே நீர்காக்காய் பாரு வாங்கி
திரப்பான கிளைச்சியத்து முன்னே சொன்ன
மாத்தேது அரிசெய்த வைத்துக்கொண்டு
மகாரானே ரோமமது கேருக்க அரி. 382.

அரி செய்த பாஷாணங் கிளைத்தி முறை
அகமான கெவுரி அரி கிளைத்தி முறை
புரிதசங் அரி செய்த பணைத்தான் முறை
பேதாசவன் அத்தி செய்து கிளைத்திமுறை
முரி சதாரகந் அரி ப... ந்தாண்மென்று
வளர் குடன் அத்தி செய்து பணைத்தான்மென்று
யேரிமனோ திலை அரி பணைத்தான்மென்று
யதமான அரி வெழியப்புமென்றே. 383.

காப்-

உண்டான கற்பப்ப அர்த்தி முறை
முறையான உவரும்பு அர்ச்சி முறை
உண்டான அர்த்தி செய்து சிவக்காரம்
உண்டான பிணைவிடைதான் முன்னுப்பாகோர்
உத்தமனே பொற்க்காரக் அர்ச்சி செய்து
என்றாலோ பொற்க்காரக் அர்ச்சி செய்து
யாதுமொரு பணமுன்று யன்னாங் கேளு
தொன்றான திரிசி அர்ச்சி பணந்தான் மூன்று
அகமான னாக அர்ச்சி பணந்தான் மூன்றே
- 384

பணந்தானே மூன்று அர்ச்சி சாதிலிங்கம்
பகரும்வாய் காரியம் அர்ச்சி மூன்று
குணந்தானே நவச்சாரம் அர்ச்சி செய்து
கொண்டதுவும் பணமூன்று கெர்ப்புத்தான்
மணந்தானே பணமுன்று யாவுமெல்லாம் சேர்த்து
வருகின்ற யிருளைச் சாற்றாலாட்டி
அணந்தானே சாமமது கேருமட்டும்
ஆமுன்று னானைத்து வில்லை தட்டே
- 385.

வில்லை தானிரவை மடு உலர்ந்த பின்பு
வாதமாக எடுத்துமொரு கைசத் திட்டு
அன்னையது அரைக் கோவை பாண்டத்தின்னை
அடியாலே தமர்பருத்தேரத்து நேராக
சொன்னதென்னா கைசர்த்தி மேல் போட்டு
திணையான சிலா... க்கன்னியை நாட்டே
- 386.

திள-அ

நாட்டமே தீயையாட்டு தென்கொண்டு
நலமான சிராய வேகாதிருந்தால் பின்னும்
மூட்டியே பின்னுமூட்ட பட்டையாட்ட
மூட்டியெரி வாலுகை மேல் சட்டிவைத்து
நீட்டியே இத்தின் பிங்கான் கோப்பை
நினைவாக கிமருக்கு நேரேவையே.
387.

வைத்துமே வாலுகை மேல் சட்டி மேலே
வாகான பாண்டத்தை எத்திக் கொண்டு
உறுத்துமே மெள்ளவே எரிப்பாய் தீயை
உன்றிச் சட்டிக் கின்னிருந்த பிங்கான் தானில்
போர்ந்து மேற் சட்டியாமுடம். தவசி மூட்டு
பூவான ரசமைக்கச் தெல் போலச்சொன்ன
இருந்துமே தென்கின் வெள்ளையாட்ட
கிலசமுனி பிங்கான் சட்டமருந்தாக்கே.
388.

தாக்கி அஞ்சிரண் போட்டாற் போலே
தாம்பரத்தின் தெல் நிறந்த பாண்டத்தின்லே
முக்கியே தீயெரிய நாது சாமம்
முகந்து மின்பு கிணைத்துக் கி பூசை பண்ணி
ஆக்கியே அருப்பக்கின் காசிக் குப்பி
அவதான மாய்ச் சின்ன வாய்ப்பரத் திருந்து
சாக்கிருதி வெள்ளை வெள்ளியேபோல் கல்போது
தியானம் வரும் தெல் வழியே தானே தானே.
389.

திணையே கும்பகனல் தயவம் வந்த
காரியத்தைக் கண்டறிந்து பாண்டத்தினோ
புணையே மருந்து மெய் புடமிடப் பாரு
பூசையண்ணிக் குறையாமல் கணபதிக்கி
தோணவே பஞ்ச வகை பலகாரங்கள்
திதிசெய்து முகப் படைத்து அக்கினிக்கும்
வெணபட வஸ்த்து வைத்து பணிந்து போற்று
வானயகரும் உமை கொத்தி தயவமாமே. 380.

தயவமென்ன. கண்கொண்டு பார்க்கிலேயே
சக்கர தேவத்தி நிகருண்டாமோ
அகலமிசை வடிவைக் கொண்டு ஆரோ
ஆண்மையாய் முப்பத்திரண்டுக் குள்ளோ
உபய அமுது கண்டவா மண்ணை
மண்மனைக்கு சாற்றி செய்து வைத்தனே. ~~[illegible] வாருகருத்த தயவ~~
தயவமே வாரு கருத்த தயவந்தொடு
கொண்டுப்பாரவனோக கருணையே. 381.

குருவாணைல் பரமலோகத்திக்கு தப்பா
தோதே குருபடிவை யதிக் கொள்வாது
ஒரு நாக தோட்ட ஜென்மம் தரும் குருபார
காயத்தைப் பணிந்து வாகு வேறே செய்து
பருகினைல் பத்தாறு வயசு மாவாய்
பாக்கி முந்தங்க மட்டா பாக்கியவானே
உருகினைல் வேணு செய்து தீர்த்தவர்த்தான்
சுருக்கிமேல் லோக பரிசனமுமாமே. 382

கூஅ-அ

பரிசனை பேதியா... நவலோகத்தில்
பண்பாக மருந்து தொட்டு நடவிதாகும்
எரிஅனலில் யாபுடனே எடுத்துப்பாரு
என்மகனே யாதுபரிக்கை அறிந்துகொண்டு
அரிநம சிவாய மென்று குருவே போற்றி
அனந்த மேல் ஒரு மமை னாக்கிச்சர்
வாரிவாக கொமயண்டு மைம்மனாம்பார்
வன்மைனைந்து தன்னால் கண்டேன் பாரே. 393.

தரிசி:

கண்டேன் பார் தரிசிக்கி வாய்னீர்ப் பூசி
கின வெயில் வர்ந்து வர்ந்து காயவைத்து
மண்மென் பாதேன் பாரு வாயகட்டத்தை
வாய்னீரை வட்டமைத்து வயணங்கேளு
தின்னை பார் தரிசிக்கி வைசங்கட்டு
திகழ்ந்து வட்டக் கிருகுப்பையைந்துக் கொண்டு
பன்மேல் வைசமிட்டு சில்புப் போட்டு
பண்பாக வொரு சிலை மண்ணைத்தொடியே. 394.

மண்செய்து காரை யொரு புடத்தைப் போடு
மேற்றான தெய்வ மாத்தை யாருந்தெரிந்தேன்
பொன்செய்து பார்த்தவரை கேளக்கவேணும்
மொழிந்தவரை செய்போதான் கையோவென்று
என் செய்வோ மென்று நின்று மயங்கிடாதே
யல்லாட்டால் முன்போலே ... நம்பித்தான் செய்
தின் செயலாம் கருவறிந்து குருவைக்கொண்டால்
சிற்று குவேத்தின்பாக் கெய்வத்தெய்வே. 395.

அயச்செம்பு: பக்கம்:- 345.

ஸ்ரீ.

செய்யடா மூன்று வகை பாத்தப்பாகம்
செய்து கொண்டால் சாபமுக்க்கு ராசம் தீரும்
பய்யடா அயச்செம்பு மார்க்கம் கேளு
பகுத்தான உரு தெய்ந்த கொருவைவாங்கி
மெய்யடா செப்படைச் சார் சிறுக்கீரைச்சார்
கருணைச் சீச் சாறுடனே கூனகோரை
செய்யடா பருந்து கொட்டைவாட்டிச்சாறு
மேனிச்சார் வேளைச்சாரெடுத்தானே
346.

எடுத்துச் சாற்றெல்லாந் தான் வெவ்வேறாக
எடுத்து வைத்து கொள்ளுவரும் பையுவையைக் கூவி
கொடுத்த கெந்தகத்தை உவைப்பாசுக
கொடுவாவே தாவாயொருசாற்றில் தோய்த்து
எடுச்சார் கொருசாற்றாட்டித்தொன்று
பாட்டியுடு அழுக்கையாவே பரும்புற்றாரே 347
பொரும்புக்காற்சால்தந்த சட்டி தோரணம்
மிச்சட சிறுதத்து போளிக்குந் செம்பு
கடும்புற்றாமற் றுபருமாண் மேட்டை
கண்ணடுத்து கூட்டியொரு நெப்பாய்ச்செய்து
இதம்மை கத்திரான் மூத்துவாய்மூளன்போலவே
கொம்மெயன் திருந்து கொண்டுகேரேவாய்வாய்
வெசுப்பற்றா யென்று வந்த செவயோகிக்கு
ஊட்டிவைந்த தன்னையிருண்டியமுண்டனே.
348.

ராகி-அ

உன்னையே பாரமென்னை யென்று கேட்டால்
உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்த பரம்புச்செம்பை
பண்ணுவே சாதிங்கள் கெந்திகட்டி
சிவகாசி கெட்பயனே தெரிந்தே தீர்த்தான்
நன்னுவே வாசிகையால் முன்று சாமம்
நன்றாய்ப்படி முத்திய மெரித்து வாங்கி
பண்ணுவே பரஞ்சோதி செம்பொன்மையா
எல்லாச் சிநவலோகமெல்லாம் பத்துமாத்தே 399.

கெந்தகச் செம்பு:

மாத்தான அயச்செம்பு கொல்லிப்போட்டேன்
மகத்தான கெந்தகச் செம்பின்மேற்கே
அந்த கெந்தி தன்னை யெடுத்து மண்வெட்டிகாசி
அதில் தீர்த்திசார்வாட்டு கெந்தி
பாத்த குறைக் குழம்பை காருணையொட்டு
பலபன்னை உருவெதி உருவேம் பாரு
சேர்த்தெடுத்து பத்து வரைச் செய்த மாறோல்
செம்புக்கு கெந்தகச் செம் புதிதென்பாரே. 400.

பேதுவென் பார் கெந்தியிலிங் கங்கூடச் சேர்த்து
பாயப்பாக முன்போல வாசிகையாலேத்தி
போதவென்பார் முச்சாமம் தீயெரித்து
புகழான முத்திய மெரித்து வாங்கு
அதிவன்மையாற்று தனதும் பாத்தாரென்று
அங்கு கெந்தி செம்பதுதான் கெந்தாரித்தால்
வைத்தியவை கொண்டு வேணு பயப்பதியாக
உரைத்த தொல்லி வாதமிது வேணுமென்பாரே- 406.

- ஏ/ம -

வேளையென்று நீசவாக வயர்த்தியமெல்லாம்
ஊமைப்பனே னந்திரமா தால வத்தை
போவதையென்று நீணையாதே அதீதமான
பூரணமாய்க் குருவொன்று புகலக்கேளு
உரனை உருகும் நினைத்துப் படி கொண்டமட்டும்
வாசனைமகளாய் செய்யாதே வழியாய்ச்செய் -
-தால்
பானை கண்டுபிடிக்கலாம் சைதாலொன்று
பாருகேளென் றொடர்ந்துபண்ணு வாயே -
- 402

பண்ணவே... மபனைந்தாலென்றுசொல்லி
பாரிருந்து சொர் புகல்வார்கள் குருவாயொன்று
கண்ணவே பிடித்து வந்து வாங்கானின்ட
கருக் குவை யொன்று திக்கனைத் தாலொன்று
தின்னவே கோரா வாண்பாலி லேல காண்
சிறு கேள்ளா· .... ங்கலெல்லாம் பூசி
- யெல்லாம்
உண்ணவே அருத்துப்பா வெளித்துக் கொடுவ
வாரியாவண்பாலி லேல கால் அவாயே -
· 403 -

காரியது தீனனெல்லாம் வந்தாலும்
கிளாவன் பாலான வாய் காயம் போது
வாச்சயாது அதுசிலக்கில் வடித்திரவ
மைந்தனே புறை சீர் வைத்து மூடி
இத்தியே ·யாக்கி தனை யெரிந்து போடு
அணைபடந் தெறித்த தயால் தாலரேசம்
பிசிசியே கடைந்து வெண்ணையெடுத்துக் கொண்டு
வெட்டுண்ட தீவை போட்டில் விரதங்கெடுத்தி
404

ஏடு-அ

செந்தியுடன் காந்தமது மென்சம் வாடு
கிறுகை குடலை மேனிச் சிந்தனையாட்ட
அந்த மண்டை தனிற் நடவி கொயவைத்து
அடுப்பிலிட்டு கொண்டு தனில் வெள்ளைத்தன்னை
வந்துடன் வைக்குக் கிரி யமையச் சோட்டு
வாகமாகப் பாற்றுமதை வெண்ணை போட்டு
வந்த பின் வெட்டான கனியானைப்புனைச
வேரந்து வாணந்த கோபமுஞ்சினங்கொம்.
405.

காரமுடனிதுவெல்லாமதைத் திரட்டி
கன்னியட சிலைக்கோர் வெட்டு மந்தி
சேரவுடன் சுரு வரகையாமைட்டுப் பாரு
நிதி கனல்லாங் கண்ணிணி ரோ தேரம்பா
விரமுன்னா அதிகமை தானன்றாய்ச் செய்ய
வாபரமுமது கைக்குள் வாலையாட்டப்பா
பார் தன்னிலே மை வாபரம் பகர்ந்திட்டாலே
பாடினார் வர்ண ரோ மார்கம் பாரே -
406.

மாற்றமென்ன உமோற்றஞ் செய்யக் கேளு
மணிமணியாய்க் கொடியாதன் கொயிருக்கும் பாரு
தீரக மென்ன செடிய...... முறுங்கி வந்து
செவ்வார் பரந்துமாதாத்தை வெட்டி
ஆற்கின்ன மண நாறு மெருந்துக் கொண்டு
அந்த அ..... க் கூவை நன்றாய் தியலம் வாங்கி
ஏற்கவே நஞ்சு சிட்டனிலுங் கேட்டு
யாதில் மண்ணை அரைத்த தைலக்கோர்மானே
407

மாற்று மென்ன வாறுதான் சொல்லக் கேளு
மைதடவா நின்றிட வேடுபங்காணோர்
யேத்தமடா யாந்தம் மைப்பத் தருசொன்னேன்
யாண்மொரு மாய்மாஞ் சுருபாய் கேளு
ஆற்று மென்ன தீப் பாஞ்ச சின்ன யநுக்கம்
அதிவொன்று யெக்கேசுஅட்ம... க்கு சிம்பல்
தீாற்று மென்ற தினி திலை மாலைதொடகு
கூழநின்ற வனதெ மித்சம் படநங் கன் -
408.

சிம்பனங்கள் டுன்று... ஸாங்க றியன் சொன்ன
வாக்குடனே கொண்டுவந்து ~~[illegible]~~
...ம்பனங்காய் தேங்காயம் கிளைத்னைவ்து
மந்திரங்களை...... தினைய உச்சரிக்கி
உம்பனங்கா வல்லிருக்கா தேவிதன்னை
நெதிடவே அவுளுவைடனே காணும்
கொம்பனைந்த...ந்தி யெண மனைத்திடாதே
கிட்டியென்று தியல்பிடித்த கூனிநிலை -
409.

கேளினின்றா லோகவதி நாகமோகங்
கோணையாகன் வசியமெந் கூறுவாரப்பா
ஆதியன்று உகுஅயால மைமையத் தானும்
அவன் முன்னே வைத்தெங்கே அடயகேளே
410.

ராகம்-அ

அடவகேன் காற்முந்தேவ கார் மெலக்உம்
அப்பனே மொக்தரு அருபங் காண்பாய்
அடவ கேளனேகாரு வரை நிகாரு மோது
அன்று தினைப்பார்ள்ளிக்கம் உநீ தோணாது
படவகேன் நிஅமுர்ந்தெனதிட்பா றீடம்
பார்த்து வரும் வணக் குருநீ தான் உனக்குள்ளே - தான்
அடவகோன் நடன மொவகி யாந்தை விந்தை
மெகால வொருமு மு அண்யாயம்பு வேலனே

-411-

இயம்பு வேணண்ட பக்ரண்ட மெல்லாம்
யாகீஉபணடப் பெருக்கு முன்னே யாரும்பு யாங்கு
சுயம்பிரேவ மெரு மெகருந்த அங்ட்டகேங்கவர்
சிதட்டயலே கிட்ட நின்று சாக்ஷி யாக
பயம்பு தவே வாங்கிவந்து உனைக்கேளு
பத்தினி புத்தினி மாற்றம் பொதிலகயோனகொல்லி
யசம்பனையோ அக்கருவை பண்ட ஒருசெயிது
யாக்கருவை கிட்டியனை யாரு தச்சுகாரேரு.

-412-

யாருதக் கன்னி உரட்டியே புனிந்து கொண்டு
யாந்தி கன்னிக்கேன் உரக்கிட்டு ஆயருளது
உரதிக்கணி திம்பணமுடோயாகு........ ந்த
உம வாயாருப்பார் மற்று கண்ணைக்குபாருணை - சாத்திரம்
பகிரா க்குருவாம்பல்லை.
பதாசன்னை பேயர்லை உரத கன்ன
யாருதி ... மோகந் தொன்வார் வெகு சுக்கு
என்ன வே பெண்ணை ளைப்புக்கீது தானுன்றே.

-413-

என்று அடன் மாய்கையாஞ் சுருப வத்தை
யாவன் ஏ.. யவான் விமக்கு தெரித்தாங்கியறென்பா.
நன்று வோ பத்தினியால் நண்டு முண்டு
நருவயது மிகுவயது மானாவாகா
வென்று ஹரடுங் கைய்வொண்ணாள்மங்கையென்று
வேணுக்கி சொல்ல யால்லை கப்பாசென்று
சென்றுதுவர முன்னே கைப் பெண்ணொன்று
செப்பினாரே வொரு த்தி.... மெலன்றே கூது

:414 =

கூறாது
மில்லை யென்ன வென்று கேளப்பாரால்
தொல்சு.ல கல் பத்தினியா யாரக்க வென்று
மோனை யென்று மாறு களைக்கொன்று
முன் னைரத்தா பினைதரியா திருக்குமென்றும்
ஊனை மெனைப நாசம் வன் கேளென்றும்
நமக்கு முதல் நல்ல தென்று கொத்தென்றும்
பாலகுந்தா நன்றா கயத்துப்பாடு.
பதான கூ.... மா பகாவிரே.

:415.

பகருவோர் கைம்பெண்ணாண்மாவையட்டால்
பத்தாவான் கம்ம ந்த மாரியாடவத்தான்
சிகா மேலொருந்த சிவன் செய்தா கேல
சிக்கிரத்தி வெள் படுகு பழிக்கெப்பா
திக்கு மடாதிண்ட பகிரண்டாங்கூட
கனவாக்கு சத்து நேர்த்த வப்பா
.... கருமேடா ளாலக்ச அருதிங்கள்
உதெதச மட்டோனா பதின்டாம் பக்கம்

:416.

௭௨-அ

பக்கமடா மெதுகிடைத்தாலதிலோ நன்று
பைந்தொடியாள பாம்பு வாட்டக் கேவேகும்மாம்
மிச்சமடா பாம்பு பிடித்திடைத்துப் போடு
வாடுமோ மாங்கும் வேளைச் சார்ந்தணியப்பா
அச்சமடா அதுகிடையார்க்கு வேளை.
யமையாட்டால் மேனியாகு மடங்கும் பாரு
மச்ச தென்ன பேருலே சொல்லிப் போட்டேன்
மக்கொருத்தர்ப் பாடியார் வகுத்தவாறே.
417

வகுத்தவார் கிப்புமுன்னாய் நன்று
மானிலத்திற் வேளையயாமல் செய்வார்
தொகுத்துவா ரனைவாடு குணம் போலே
கொண்டால்லோ அதுவாடு கேட்டமாட்டார்
அனைத்துவார் ஞானக்கண்ணைக் கருதுப்பேசி
ஆசிப்பாரச வேளை சொல்வார்ப் பாரு
யாருக்கிமே மைனாறட்டேன் மேனிவேளை
நெண்மைலோர் சானாவட்டு நஞ்சக்கிக்க அப்பு.
418.

அப்பு செய்யவே... இ அந்த மண்டலம்
அத்திக்கயமுரியான் சொப்பயப்பா
மத்தி செய்காய் நாதனிலே உலர்த்தி நன்றாய்
வாங்கிராணைப்பச்சையுடனே கிண்டுப்பா மிளகு
அத்தியாணிச் சட்டணி து... வாட்டு
யுக்காக வைத்து தயலம் வாங்கி
அத்தியமாய் அன்னை மிளகு வைத்தாக்கும்
~~இலை~~ வனையாருக்கு கிட்டா துவாயல் தோசம்
418.

வரு-

வாய்வென்ற வன்தோறும் நடக்கும்பாரு
வாதமென்ன மயாமாத்தி நம்மனோன்மணிக்கு
காயமென்ற பாவடனை கொடிய நல்ல
கொற்ற சிட்ட இலை பெட்டி இத்தி மேலே
நாயகியாளுண்டு வொன்று அப்பமிட்டு
நன்யடுப்பன் மிதேர் முன்று சாமம்
வாயமுடனார்க் காய் லே தேனைக்குள்
னைத் தெரிப்பாய் வழலை மையாங்கிழதை-
-யொன்றே
: 420-

கிழதை யென்ற வழலை சவக்கார மாச்சு
கல் அன்னம் கிள்சுப்பு கட்டலாச்சு
மழநிறைந்து திரவியமாம் வாரிப் போக்கி
வாசுகையா அண்டான சாக்கு வைப்பு
டசிட்டு கெவார்ந்துன்றி பெற்ற யே.... று
மேவினார் வருத்தம் கிட்டுப் பாரு
அடிகொடுத்து அடிமிந்த தெவைக்கண்டால்
ஆயர்த்தெட்டானமாதாரும் பாரேர.
4 21.

முண்ட ~~[illegible]~~ செய்நீர்:

யேறும் பாரிலே யோர் செய்நீர் போக்கு
யென்மக்காள் னெரியானே வரைந்து மண்டம்
அசும்பார் பெருவார் களிநிலேடுத்து
அகப்பட்டால் மெத்த நன்று அதுவன்னைகல்
வேசும்பார் காது காய்க்கும் பூடு
மென்மை தெ சேம்மைகளா யருப்பானாகில்
ஊரும் பார்த்து முலா துறாகில்
கோமுந்து மெல் தலை மைகளாயருப்பானாகில்

ஏடு-அ

யாருப்பதுவே பெரிய ஜோம் பெருகிவரு
யாருந்திலே வளர்ந்த மண்டை மீசனாக
சருபயாதத்தில் முனிவருக்கும் வாயாதபோ
பார்வே உன்னைவர்க்கு யாதுதான் வாய்த்தால்
மருப்பநேமோ வாதுமடா மாணப்போக்கு
மைந்தனே தொன்னை மண்டை மெதுவானாலும்
உருப்புட ஜனை எடுத்து வந்து பால்வாட்டப்பி
உ... மேமைாடு கருவை நன்றாய் சேர்த்தி
செய்யே.

423.

செய்த மண்பு புடவையானா வேர்த்துடைத்து
சிறுவனுக்கு சாம்பிராணி புகைத்துக்கொடு
. . . .
. . . .

தூக்கிடவே வட்டமிட்டு பதங்கமாக
சோர்வபடர் நடவடனே முன்றுனாளும்
னோக்கடவே லோவ்வடத்தில் கிணேசின பூசை
நுகர்ந்திருவாய் னான்முன்று தீபதீபம்
ஆக்கிடவே வாதமிக அன்னை மீயந்து
அதிசயமு சாக்ஷி போசனமுண் செய்து
வாக்குடைய வாண இறையானவர்த்த
வாணை நசம் செய்னீ போல வடிவும்பாரே

425.

ஏடு-அ

வடியமுன்னே தாக்கணது தனக்குப் பூசை
மணியோசை கற்பூரம் வர்த்தியேந்தி
முடிக்குமுன்னே அங்கப் பந்தனமுஞ் செய்து
முறையுடனே வன் செய்வங்காரம்
நொடிக்குமுன்னே தேன்முத்திரை தொடுமின்கள்
நோக்கிவரு கற்மாந்திர வணையும் பேச்சி
படிக்குமுன்னே. ஞான்முனை தாரணம் பண்ணி
யந்திர சித்தி மாலை உச்சிரைப்பவர்கள்.

-426-

விதமடா வேலை எல்லாஞ் செய்தேனாலும்
வேண்டியதை ஞாழுக் காசிக்கிப்ப
பூதமடா நிறைந்திருக்குஞ் செய்னீராச்சு
பொன் வெள்ளி ரெண்டுமிந்த பூரணத்தால்
வாதமடா செய்வதற்கு வழியாதாச்சு
வழுவையென்று செயனீரால் வாசியானால்
நாதனிலே நியமொரு ஞானதனாச்சு
நாடியதோர் கருவாகிப்பா நான்றிட்டேனே

427

நான்றபடி செயனீரால் கோடிவுடை
நாட்டுரேன் ஞான்றாகிக் கேளுகேளு
குன்றபடி வெண்காரம் கெந்திகூட்டி
கூறியதோர் சாலிங்கம் தாளகங்கள்
பயன்றபடி பகம் வெண்பு கெவுரிகூடன்
பாஷாணம் செவ்வீரஞ் சிணக்காரம்
அகன்றபடி அரைப்பித்து ஞாறு கெபடுகேள்
கிட்ட மினமிடைக்க மாட்டார்தானே.

428.

எரு- மாட்டுகின்ற தேசத்தோரங் களைத் தெரிந்து
வாகான சித்திரமது கொய்து கொண்டு
கூடுகின்ற ரூப்பியாலே பொதித்துப்போட்டு
திறமான செய்வினில் தொட்டில் போடு
ஆட்டுகின்ற வாகுகளை மேலேத் திரையிட்டு
பட வாகத் தனையாக முந்திடாமல்
நாட்டுகின்ற கிளையையொன்று விரியம்போடு
தேசத்தோரம் நல்ல அன்னைமனாதனானே.
429.

நாதனென்ற தேசத்தோரச் சன்னத்தன்னை
நவலோக முருக்கயானே தொடுத்துப் பாடு
மாதமது பத்தாச் சி தங்கத்துக்கு
வயதே போ பத்தரை மாதம் சாசித்திக்கே
சூதமது கட்டாதோ அன்னத்தன்னை
தாக்கியாடை கொண்டுசிங் கி களைச் சிவந்து
சூதகமாய் தொட்டையாலிட்டு அன்னஞ் செய்து
சாரமனை வாகனைபார் கிளையையொன்றே
430.

தென்றலே ஏசனிர்மிர்த முடவோரு
தனாம் வெள்ளிய முரெக்கிச் சாய்க்க
நன்றதிலே சருகை வெள்ளி பார்த்துமாற்று
நாகரிகமா யாருக்கும் வெள்ளிபாரு
ஏ...... திலே யாந்த வெள்ளியுருக்கும் போது
பேரனையாடு முண்டு தேசத்தோரச் சன்னம்
குன்றியாடை யிட்டமலே பார்த்துமாற்று
கு.ரினார் கும்பமுனி ஜாலைப்பாரே.
431.

திரு-அ

கும்பமுனி ஆயரத் திருமுறைக் கண்
குருவடிவலை வகைவாபரங் கிர்க்கச் சொன்னோம்
அன்பதிமே முப்பதுனைவ அடக்கம் போட்டார்
அவற்பாடல் பூரணத்தில் சூத்திரத் திலசே ஞ
தென்பதவாம் சவக்கார வைப்புத் தானும்
செந்தமையாய் கல்சுப்பைக் கட்டச் சொன்னார்
வம்பது வென்றிது முறை என்னுறுமே
உகைவாபரம் சிரிசொன்னேன் மச்சன்பாடல
432-

மச்சநெஞ்சு எந்தனுக்கு பழமைக்கிச்
னைவற்ற .. ன்ன மாமுனிவர் னொன்றுக் — தொன்று
மிச்சமாய் பேசிடுவாரா உங்கள் தன்னை
மிஞ்சவாடா வெருஞ்சுரைந்து தர்க்கம் பேசி
பச்சமுடனொருத்தரோடொருத்தரானால்
பகையாமல் கொண்டுவந்து பலவயத்தால்
அச்சிணை மேற்கும்ப முனியரனை கெட்டு
அனைத்தாரே மச்சமா முனியானோமே
433-

ஆனோமே இனத்தால் உனை நோக்கு
அர்த்தான சவக்கார வைப்பமைாற்கள்
தோணாதே நவச்சார அன்னைப் போக்கி
கொல்லிவைத்த வெள்ளைப்பாஷாணக்கட்டு
வாவென்கிற உருமாற்ற பஞ்சனைக்கின்
வசியமெல்லிட்ட அமைடைக்கும் வாதம்
போனதுதோ போதகத்தும் மென்று சொன்னேன்
பொல்லாப்பு எனையொருவர் புகிட்டாரே
434.

விரு.

புகன்றிடார் புண்ணைக்குப் பின்னையென்றும்
புகழான திருமேலர் பின்னையென்றும்
முகன்றிடவே யாதிலே யொரு பாஷாணக்கட்டு
முடிவதேன் அண்டரண்டமங்கிளர்ந்து கூட
அகன்றிடா தன்வெள்ளைப் பாஷாணத்தை
யண்டமுட்டை தேங்காய் போலஞ்சுதன்தான்
புகன்றிடாக் கருவை யெல்லாம் வாட்டிப் போட்டு
பாஷாணக் கட்டியாய்த் தனிலே வைத்து

பாஷாணக் கட்டு: - 435

வைத்த கரு கருவேடியலை நவச்சாரச - சுண்ணம்
மைந்தனே மஞ்சாபாவீடு ~~இக்குதந்து~~
உத்தரிக்கு தேங்காய் போலுடைத்திடு
வெள்ளி...ப் சலமென்மேற் றுண்மைத்தால்
பொருந்தி பொசிந்து கட்டியாகுமேலே
பேணியே கிளிமண் பொசிந்துவிடே -
~~[illegible]~~ ~~436~~ -
~~[illegible]~~
மத்தி நந்கு முடிப்படத்தில் கட்டிப் போச்சு
வாகான பாஷாண மாக்கிக் காலேன
மாற்கமென்ன பாஷாணக் கற்றுக் கொண்டு 436.
வெட்டிப்பாசாண உண்டையாலே கல்லெடுத்து -
தீந்குமேடா கேட்டாச்சு இந்தான் செய்வார் - மோடு
செய்காலே திருந்தையமனால் டோர்கள்
எக்கொரு ரூபாய் உணங்கணத்தான்
யாண்பமேன் வர்கலைத்து தொண்டு செய்து
பார்க்கவேல்லோ யாரை யென்னவாறுப்பா
பரிந்தேயாலே குடுப்பானே யாருபாரே -
- 437

ஏகா-அ பாஷாணக்கட்டு:

பார்ப்ப தென்ன கிட்டின தோர் பாஷாணத்தை
பரந்த கிட்டிக் குள்ளிட்டு கெந்தி சூதம்
சேர்ப்ப தென்ன தாந்திந்து தோந்தி கெந்து
வேதியாத செந்தூர வேணுக்காகும்
ஆர்ப்ப தென்ன செந்தூரம் தேவயோகத்தா
யடைவாக யாந்துடனே வயது மாச்ச
கூற்பாய்ந்து இருந்தப் பாணையாரத்தன்.
கூன்னார் திருமுனிவர் கூன்னாரே. 438.

கூன்னதோர் வேதாந்தம் பெற்கை மேவும்
திருமுன் பக்தனி கண்ட ஷாயாறுன் கோனே
தேன்னால் கோடிவித்தை வரும் தோனிடம்
சிச்சால மிந்திரமா சாலம் வித்தை
ஆன்னற் மணமுறைக்கு சாமிந்த்கூற
அவற்றி வார்மைர் ஏருவற்றைபோலோ
என்னா லவவை திரண்டு வீர வேணும்
யால்வாட்டால் சிமமாய் தானருக்க வேணும். 439.

வேணு மெண்ணு பாஷாணங் கட்டிக்கொண்ட
வெள்ளிய முருகையாலே கனுசி போட
தாணு வேணும் ருத்திர சங்கார மூர்த்தி
தாண்டவஞ் செய் திருக்கு மத்திகயாவாகந்தான்
கோணுமடா பத்தண்மோத்தான் வெள்ளி
கண் கொள்ளப் பால்ப் போலே கம்பி யோகம்
ஓதாணுமடா அத்தன் இணைந்தான் தொழிலாக்கி
சொன்ன லோகை வாய்ப் பேசாத வான் பாரே. 440.

௭௭

ஈயவே எந்தனுடை யாந்தை யென்னை
யாரார்க்கு ஞானந்து சொன்னது தானியந்தா - யானால்
தோப்பவே அல்பாந்த வேதாந்தத்தை
தெரிந்து மனம் தெளிந்த தோர்மெய்ஞ்ஞானிக்கு
ஈயவே தினம் பண்ணித் வானைபூசை
செய்யுகின்ற தவயோகியாரைப்போல்
ஆயனு குணசாலி அன்பருக்கு
அன்பாக நீயுமே அடக்கமாவாய்.

441

அடைக்கமுடையவரான மவுனக்கிவாய்
அல்லாது சாமியாம மேலுக்கு மீவாய்
கெடுக்கமனதார்மார்க்க நியணபா.
கெட்ட பேராதன்மையுடையா ருந்தப் பேர்க்கு
யாருக்குமே செய்வதென்று கேட்டுக்கொண்டு
பாடல் செய்ய முற்றுக்கமில்லாத் தியர்
கொடுக்கவேமேல் வண்டாங் கோணபாபக்கேடும்
கொடுக்காமே குலநாசமாகும் பாரு.

442

தோசமென்று [illegible] நிலைத்தோரும்போது
சொல்லாதே அன்பருக்கு வேறுவேறா
நீருமென்று நினவோடே மடுங்கிவந்து
நீயுமொரு தாவதனிற் புதைத்துப்போடு
ஆமது பிராந்த வண்டம் வழுவைக் காணும்
அதுவழியே கைமிக்கும் பூமே வாங்கி
பாடலகும் பிக்கவம் மென்றே யென்னை
பலோசே யொருவருக்கும் பகர்ந்திடாதே.

443

பகைந்திடவே பெரியானை வணங்கிவேலை
பண... ஆலைதுலைத்த வேணைபார்த்து
உகந்துடனே கூட்டு வரு சேனையெல்லாம்
வேலமேடா வெருவரோடோடாவர் பேச
உகந்திடவே படைதெரிக்கும் கர்த்தனைடா
உத்தமனே முன்னுரைத்த இவரு கேளே.

-444-

வேறென்ன திலைப்பின்னை உயர்நோக்கொடு
மெத்த எடுத்தால் பயத்திற்போல்லாமல்
உளறென்ன அலைந்தலைந்து திரளும்போது
ஏமென்று வென்னெடுக்கும் வேலை வாங்கி
பாறென்ன வாவுவென்று வடந்தின்னில்
பார்வே அதைக்கியாலே பொறாவானோக்கும்
கூறென்ன காயபணைபிடிக்கும் இடிசாகும்
கொடிய வரு முனைன் வாங்குவாயே.

-445-

இறங்கிவாய். கருவா குனைந்து தொரும்போது
மகத்தான பேய்த்தும்பை வேரைத்தானே
யெங்கி உராய் அமுதெடுத்து கொண்டுவந்து
யாத்த முன்னடையாலே வேரைப்போட்டு
பாங்காகெ கதிரியாக்கி கூறுள்ளாலே
பத்தி வைத்து மையரனை ஆவாதெய்யால்
திரங்காமல்வாடத்தீர் கூட்டிப்பாரு
திரைத்திலை கனிய முன் முத்தீந் தானே

-446-

எஅ.அ

நானேதான் கண்ணுக்கு முன்னே நாளும்
நினைஅற்ற யாம நவர் முகத்தைப் பாரு
யேனோ நான் னென்றுகொன்று வேலை
யருந் தவர்களெல்லாமே யாரும் என்பார் பொன்பாரனை
ஆணாக முளைகட்ட கெட்டானானால்
அவரவர்கள் சாதிப்படியே குருமைன்று
வானோர்கள் திரை யொன்று சொல்லிவிட்டு
மை வகை தனை நாட்டத்திமையைப்புகசே. 447.

பூசையே னிறுமிட்டு அகற்றுக் கேளு
பூவையுமோ உன்னைவிட்டுக் கள்ளை தாகி
ஆசிந்து அவனுக்கு பேச்சைக் கேளு
ஆர்பாத்தில் விருந்தாலும் பூவை நேரான்
மாமியே தாவித்தை சொல்லுங்கோளோ
மன்னர் மக்கள் மன்னவர்க்கு சொல்லுங்கோளோ
தீதியே அவனுக்கு முனைக்கு நிச்சம்
குணமாக உன்னை வந்து கூடுவானே. 448.

கூடுவான் கொவடுவை அன்னைத் தன்னில்
குன்றிடைக் கண்ணுந் தாயோட்டே போது
போருவார் நாம் பூவ முன்னே நாக்க
பூவையனை பின் நாட்ட யாருக்குச் சொல்லி
நாடுவாய் வளமுதனை க யாரு தேய்க்க
நசமேடா னாதவாந்து பின்காணன்னை
தேடுவாய் சிவயம் போல வாங்கிக்கொண்டு
நின்றுதான் நாம்புனைதையுந் தின்னே. 449.

நிதியின்ப தேதுவென்றாலந்தப் பூவால்
நீளவிந்து கெனாமல் ஒன்றும் போடு
பேதின்ன மாட்டாதென்னை யாரைத்தாலும்
பச்சென்று நமன் நிலைவிட்டானப்பா
போவென்ன யாருந்தென்னையென்று விதான்
பொன்னான வேணுமென்றால் உயனங்கேளு
தாய் சொன்னவாத்தூல் வீரம் பூரம்
தாணிட்டு பனியானில் வை செய்யாமே.

450.

செயனிரே அஞ்சானான் நவயால் வைத்தால்
செவத்த செந்திராவகமாம்தைத்தானியும்
மயனால் துரிசு முக்கிராவயல்ப் போடு
மைந்தனே அண்ணாம்பாம் பாருபாரு
பூனை வெடிதென்ன முப்பூவைத்தான்
புகட்டு தென்னை யாருக் கொவ்வவாதலோக்கு
பயனிரான் கோடி வித்தை வாதமாச்சு. [illegible]
பாலகனே நவலோகம் கண்டு போடே.

451

கண்டபடி தேவியுட பூசை செய்து
காலத்தை வாங்குவார் அதுமேகத்ததான்
வண்டபடி வெகு சொலியாது அதுபடம்
வேதையுட வாதமது கைக்குள்ளாச்சு
அண்டர்களு முனிவர்களும் மெய்த்த மட்டும்
அதிசமடா என்னால் வைத்து இருதேர்தாமும்
தொண்டரென்று சின்னவயெல்லாமுனக்கும் சொன்னேன்
கட்டிப்பார் கைமுறையா கட்டிப்பாரே.

452

ஆகவே கெக்கெடுமூங் கெக்கல் தானும்
படக்கெமாய்க் கட்டுமண்ணை முண்டு.
பெசக்கவே யானைத் திருளாப் போன
மாவட்டக் காயகோரு கனைவைக் கேகெ
போகவே யவளுடைய னாடிகெட்டும்
பூமானைத் தனையெடுத்துக் கொண்டு நீயும்
யேகவே பாண்ட கொண்டு வரு நேரத்தில்
பெரியடா கல்லு கொண்டு பேய் கொண்டாப் போல்
453

பேய் கொண்ட வண்ணமானோ தடைக்குள்ளே
பொருக்கி அமர்ந்து கல் வைத்து எரியச் செல்ல
நாய் கொண்ட சவம் போலும் முகத்தில் நின்று
நாவிதனை யாண்டாளே தியலம் வாங்கி
நாய் கொண்ட தென்னையைப் போல கறுத்தான் - காம்பல்
தடிவாத்து முன்னே தீயத்தியான் தீ
ஊர் தொண்ட மட்டுமின்னே சொல்லப்போட்டேன்
மெத்தான வித்தையடா மச்சான் தானே -
454

மச்சமென்ன செக்க சாஸ் இறக்கமென்ன
மட்டென்று யாருக்கு தோயாதனைக் கேளு
அச்சமென முதுக்கிட்ட தன்னை வாங்கி
அதின் வாயால் நசமுடனே உனக்கு நாங்கள்
பக்குவமுள்ள பாஷாணம் செலாந்து சேர்த்து
பக்குவமாய் மண்ணிட்டு தனைக் கிடத்தி
உச்சிவெளிக்கித் தயாய மிருக்கக் கொண்டு
உபாயமாய் புல்ல தமனக்கு செய்யே.
455

அய.

நெய்யுடனே வெண்ணையுமையான் தயிலம்வாங்கி
நேரான மூன்றுவகை நெய்யாலேகூட
உய்யவே மின்குளிப்பு தொடர்ந்து நின்று
முருங்கத்தம்பலமுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு
மையவே இஞ்சியானை இருங்கையோடுந்துப்பு
பதமாடவே லோக்கண்ணையன் வர்த்துப் போர்த்து

456.

போற்றியது யாருக்கிடமு முன்பு சொன்ன
புகழுண்ட முட்டையுடன் கருங் கோழிக்கி
வெற்றிலையே தமரிட்டு பொன்னைச் சிறந்த
யாமல் பாகப் பொருத்தி நசுமிட்டு
மாற்றியே கிரகிப்பை வரையுமிட்டு
வாகாக படமிட்டு திருணீறாக்கி
தேத்தியாவண்ட முட்டை திருணீறாலே
இடநிலத்தி லனைப்புறத்தே அநேகம்பாரு

457

பாரப்பா முன் தயவு தன்னை வாங்கி
பழம்போலே நிலத்திலிட்டு வணங்கு
நீரப்பா அண்டை நீர் முன்னேயாட்டு
நீர்த்த மேல் தயவத்தை இல்தனை மிட்டு
கூறப்பா வாயானால் கொடி புலவாய்
கொடைப் புளிகள் திருக்கன் மேவேரோ
போரப்பா வருவோர்கள் வளர்கோடாய் போல
தீமன்னே போவென்றான் பின்னேல் பாரே.

458.

அய.அ

போகமே யாங்கிதற்றில் பசுவைக்கிடவ
பொருந்தி யொன்றாய்த் திமையமட்டாயமிருதமாது
ரேயுமே அவரிணை யெங்கு கொண்டு சென்று
யாறைமேய்ந்து தினந்தானே மிகம் பாரு
வாருமே யன்னையொருவர்த்தி கேளு
மையெடுத்து கையால் வைத்து பலசுவாரம்
ஊனாக்கூட்டேனே முருகு சிரகம்
பொடாக்குயானே மஞ்சிலஞ்சி பூண்டுகாயம்

459

காயமுடன் பலசரக்கு கடையோர்தன்னை
கனிமவகை கடைக்காயம் வெற்றிலைத்தேங்காய்
ரேயமுன்னை .சிக்கனைபால் கடலைமொச்சை
ரோகண .செத்தும் வாரவென்று சொன்னால்
வாயுடன் மண்ணையன்ன கையால்வைத்து
வகை வரம் வாயாரவின்னே என்று
பாருடன் முன்சொன்ன செல்வாக்கானதும்
பாட..ணையன்னை திருன் வரமிங் கேளு

.460.

சேனப்பா ..கொண்ணை புங்ப சகத்தாதி
கடையோதபடக்கனைவரவயணைப் போங்கு
மின்னப்பா கண்ணை புல் [illegible]மைச்சோத்து
மருத மிகுந்த கங்கா உதைத்தோடே
நானப்பா நீலவண்ணபவனதி கேவா
நவ கென்று நம்மை வக்வங்கோத
மீனப்பா நதியிலே வளர்த்து வைத்துக்கியல்
வரவுசெல்வாக்கு சொல்லவெளியேறுவாயே

~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

461

அக.

ஏறிடவே மெருகு வந்து சிலையானோடே
மைம்பயாலே மந்தமலைய அருகம்புல்லில்
ஊறிடவே அண்டர் நோக்கு · · · · ·
உன்முன்னே யொருகோடி சுகந்தபுஷ்பம்
சீறிடவே வியமப்பா முன்னே சொன்ன
சீனருப லகாரமோடு சித்திமெல்லாம்
கூறிடவே சூதிற்குக் கொண்டாலிந்த
குருக்கிடமா யாது கருவங் கிடைக்குந்தானே
·462·

திருக்கவே சிலை யருகு மார்கம் பேசி
சிறப்பிட்டால் கற்பத்து புளவாயாலே
அருக்கெப்பார் புல்லுருவை நீதிப்போடு
ஆதயாடம் பாமலரின் ஆயுமாம் கோனும்
முருக்கும் பால் கால் நொருத்துகையான் மேலே
~~அருக்கவன் புல்லுருவை நீதிப் போடு~~
~~ஆவரைபொடி~~ கேடியாது கோபியாது
ஏறும் பார்
பருக்கப்பார் பாரமதனை யடைந்து.
பகர்ந்திட்டால் படந்தானை வர்க்குப்பாரே.
·463·

வார்த்தைப்பட்ட பெரவு போவென்றாலும்
வாடிலாக கண் கழிக்கு கோணா தோடும்
பரித்த யாடவா வெந்தேவா வென்றாலும்
பரித்தவாட மெல்லாந்தான் பூரமங்களாகும்
பொர்த்த முட்டையொன்றெடுத்து மையைப்பூசி
பொட்டிடவே அண்டர் பூஜைம்போதே
~~போதே னிடைகொண்டு முடியேதான்~~
~~பத்தியத்தார் போவதுந்து முன்றகப்போது~~
464.

அக-அ

போதேனிடை கொண்டுமுடியே தான்
புத்தியத்தார் போலிருந்து முனிக்கும்போது
வாருதே தான் செல்லுருவா வாசிகளும்
வந்த வந்த பேரெல்லா மெய்தாமெனப்பா
சு தாதா ன்னமொரு வாத்தை கேளு
அடவையாலே முன் தயாவடம்பு..க்க வேணும்
காருதே தானண்ட முட்டை னிறு தானும்.
கைதனிலேயருக் கெவமே அருளிண்டாமே
465.

அருளண்டா மொரு வாமெல்லாம் விண்ணு
அண்டம் நீ வேதியாலே உவவ வென்று
பொருளண்டார் தலைசுற்றி யெரியும்போது
பூவையர்கள் யருடமார்ணாசுடம்
ருளுண்டாய் தலைசுற்றி யாடுவார்கள்
வந்த பேய தனை முடுக்க வயண்வ் கேளு
யாருளண்டகத் தனை யேகெணபோவென்றால்
யெங்கேனும் போவொமென்று எழுந்தானே
466.

வெளைப்போந் தேசத்திலவர்யார் தான்
பெ............ன்னாங்கிருக்கியாரே
தன்னை
தேடித்தான் உண்டத்தில் வரவே தானும்
திசை நோக்கில் நெய்தி ராண்டலைக்கும்
பேவென்ற
கூடித்தான் மோகினமந்தர மோதாக்க
நீல கண்ட உருவோடம் சேவா சேவா

467.

அ௨-

சேவித்து மோகினிக்கிரித்தைக்கிளி
தீரை நோக்கி எதிர்வந்துநின் மோகத்து
ஆகிந்து உன்னிடத்தில் வருவாளப்பா
அன்ன மின்னாள்தின் நிலகண்மமந்திரம்
கோணாறால் கொல்லுமடா வாய்வுவிசி
கொண்டு உருவெற்று யாலேகுளிப்பாட்டிவிடு
வேகித்து மங்கை மோகனத்தையாற்றும்
வன்னை மதி உன்னாலை கொள்ளைபோய்ச்சு

468.

கொள்ளைபோம் தயாவமனைதீட்டினங்கிளி
குருவ் காளிவாபம் போல்வெகுதிணியுடம்
புள்ளதாய் மின்னார்தான் பெற்று.....
உடையவர்கள் திருநாமம் சொல்லியோது
வள்ளலே அவரங்கே வருவார் பாரு
வதுவான தோரடத்தை விருந்திட்டா துடம்
எள்ளவோ நினையாதே சிறுசனத்தை
யானந்திரமாய் வரைந்தெடுத்து கொடுவாயே.

469.

கொடுவாய் சிவையல்லா மின்னார்க்கெல்லாம்
கைமேலே மன்னை வருவ கிள்ளுங்காலம்
தொட்டதோர் சிட்டைகுதில் யேகாதாப்பா
சொன்ன கேளா நில்லாட்டால் எல்லாசிட்டும்
வாட்டவே வெந்துவிடும் மன்னோர் சிட்டு
வெளிவந்து கிள்ளைநிவல்லையென்று
நட்டமதவே வேகாது சேர்ந்தைதுணைப்பா
நாடுகின்ற மிண்டை நீ யாடுவோதே.

470.

அ௨-அ

வோதியே திற்கை சக்கர மெருகி ஆதி
ஜீவதாடமா பதினைந்து வருவாள் பாரு
நீதியாய் வழியவந்த நினைக்கும் பாரு
நீயடக்கில் சித்தியல்லை மறைத்திடாதே
போதியாய் போக்கமைத்த முன்னோர் கிட்ட
பொன்மணியை கொடுத்து வாடு நாண்சித்திம்
ஆதியான சொன்ன வாக்கை சரிமு அமைந்த
அறுமென்று கி... யென்று சவ் வென...

471.

(x) அ௩, அ௪ - ஆகிய இரு ஏடுகள் காணப்படவில்லை.

அ௫-

ஆதியாலே வட்டகுறை வதி வேவை
அழுந்தெடுத்து கைவளைய மாட்டிப்போடு
சோதியாலே மெல்லா நல்லான் சிக்கிரவாரம்
அயத்திரண்ட ஆடை வெட்டி வேர்தானொன்று
பாதையாலே நாணைநேர் மரத்தின் வேரும்
பட்டவனை அட்டிடத்தில் முளைத்த வேரும்
காதடனே கருமுனையால் முள்ளி வேரும்
காமன் வேராகயாத்த ஆதி வேரே -

483-

வேரென்ற ஆதிவகை வரபரங் கேளு
வேயென்ற வெருந்தி வளைய மொன்று
தாவென்ற நாறுமாறான ஆடை
தாமப்பா வேர் சொல்லாந் தோண்டி வாங்கி
ஆறென்ற காமன் வேர் கருவு மாற்று
அணையாலே முளைத்ததிலே பற்றி வேரும்
நீறென்று கொடியென்று வேரே நாளும்
நாணபடவே செண்பிறுகு வரபரமாச் சு

484

அரு-

ஆச்சுடா கேணவன் காலகிரியான் வேதம்
ஆகையினை சேகரமாய்ப் பட்டாக் கால்
மிச்சமடா பவனைசடாக்ஷரி யெய்யாண் வேறு
பூதங்கைப் படையாவி கூடுகை போல
பேச்சுடா முன்னே தீமைத் தீத்துத் தானும்
முறாங்கி பெயென்று சொல்லும் மகாசற்குரு
வாச்சுடா போச்சினைக்கு முன்மேவென்னா
மந்திரத்தை வெக்க மூருணந்து வாயே

485

வாய்பேசா கனவிள்யாக் கொதங்கோ
ம்னதையா னாவி வாடாக்கை யென்னாமல்
இவேசா கிவேசா தியாக..... னால்
வக்காமுந் தெரியாட்டால் வாய்வத்த மேதே
நீயேகி யாக்கருமிங் செய்யும் போது
நினைவாக யோகமுகையை விருந்துகொண்டு
மேவேசபவன் ஆகாசவெளியில்
முனைசந்த மனக்கினிய நஞ்ச மென்னே-

4.86-

ஒன்றான மனத்தன்னில் வாய்நின்று
உருவெளி அந் இனையும் வேறொன்
றொன்றாமல் பவன அக்ஷரத்தைப் பூதிரோ
பொது முருவாயாத் தெருடு ஒன்றானைப்பா
ஒன்றான அடையாளமென்னை வென்றால்
யாவபரனார் நடனவெளி பஞ்சவர்ணம்
மன்றாடும் திருப்பாதம் சேவிப்பதாமே
ஓரி வணக்கி காண கண்டாம் ஞானமாமே

487

அசு.

மானான பறை கங்ஙை கரிடபந் தொன்றும்
மண்முடிக்கு சாம்பிராணி பரிமளங்கள்
தேனான சிகந்த புட்பம் வாசம் வீசும்
செவிதனக்கு னாத கீதங்கள் கேட்கும்
கானகத் தலை வனையம் கிண்டாயரு...
தாசிவனார் பவனமந்திரம் வாயிற்
தோனான முனை நடுவிற் யீசன் திருக்கு
திரண்டு உதாம உளங்காரமென்றே.

- 488 -

உளங்கார வட்டக்கணமார் வலக்கண்ணே
உகாரமது செவி வலமே ஙெங்காரமச
ஆங்கார பீடச ....டைய எகாரமாச்சு
ஐயச்சி அகாரம் நெத்தியாகத் தாக்கி
பாங்கான புருவமை தொட்டார் பகரக்கேள
பகருகின்ற சிட்டுவரை யாறு மந்திரம்
தாங்காமல் சித்திரைக்கி. நெகாரம் வாயல்
கூட்டடா சித்தி பொருடமாதமொன்றே.

- 489 -

மாதமொன்று வைகாசி இருசேற்று
வளர்பிறையாயுத்தை சவ்வே வாசம்வீசும்
போதமென்று வலக்கண் ஞகாரம் பாணி
பொங்கு தீர்த்தை கோயாவசிப்பாதியாடு
வேதமென்ற ஆடிய சாங்கோர மீடு
வெர்வளருஞ் சதுர்த்தியானதடங்காணும்
நாதமெனீ ஆவணியால் செவிட்டுவேற்று
நவான்ப பருவகாரமிக்கீதனைசை -

- 490 -

அனு-அ

நேசையுடன் மிச்சமென்று சட்டையாமடு
உன்னானை வெண்ணீறா யோதியிடு
பேசியாலே அன்பரிட முக்குங் கண்ணால்
பேணப்பார் கோகணப திமுக்கல் பாரு
ஆசையுடன் பவன அக்ஷரத்தை மெக்கிடம்
அருத்தர் பவண் தலநீரை வாங்கி
விசையாலே உனைக்காது முன்னிசி அ
ளைவான் [struck through] மலசங்கள் கெ ருகுவாருமே
431

போக்குவாய் கண்டத்தி லெண்ணும் போது
பூதமெல்லா மொன்றாடவா சூர்வபக்ஷம்
ஆக்குவாய் பரங்களுக்கு அன்னமீவாய்
அப்போ வல்லோ கோகரணம் சித்தியாச்சு
நோக்குவாமுன் வாசியால் நோக்கிப்பார்க்க
னொருங்குமடா அண்டபகிரண்டங் கிட்ட
தாக்குவாய் சிவனென்றே தொழுபோலே வேளை
சிண்ணுவாய் சன்னாசி யாவாய் பாரே
432

ஆவதற்கு கோகரணஞ் சித்தியானால்
அருமுதந்தான் உந்தவனைத் தேரு
மேவுக்கும் கேவணரம் பெல்லாம் - வாங்கி
ஒருத்தி பார தேவாபவனா தீபூசி.
யாவருக்கும் பரட்டாதி கன்னிமாதம்
அரசிருத்த வணக்கேளு அர்த்தரமப்பா.
தேவனாமித்தவானா அடைக்குள்ளே
செம்பருத்தி வேரைவைத்து உந்தவைத்தே
433

அன. உந்தியுட னாடமத்தம் வேரை வைத்து
யுருட்டியொரு உருவாகத் திரட்டிக் கொட்ட
மந்திரி சொன்னதை கூறுவதற்கு. கட்டி
நாகருவை நரம்புமதல் அந்தி வைத்து
முந்தி வந்த தியானத்தில் அத்திச் சாம்பல்
முன்றும் வைத்து நவிழியாலே சினையைப் -பூவி
அந்தப்புவனாதியா தேவர் யென்றுமே.
மாறாட கொரா முதல் கோரமங்கும்.
494.

ஏகோர முதலெக்கட முருவோதும் போது
யனைபாரை புவனாதி யீசன் வந்து
நிகர. தன்பத் தோற்றியச் சொல்லி
அமினவரை யாட்ட விருந்தானோ சொல்வார்
அகோர முதலன்பத் தொன்றாயச் சொல்லி
மாவரக்கு வாச் சேர்த்தி எடுத்துக்கொட்ட
முகோரவாவான வாக்கை தீமைந்தானே
மிட்டுவார் சினையுருவை மிட்டுவாரே.
495

மிட்டியாலே சினை எடுத்து மண்ணையள்ளி
மோகினி தேவாபுவனாதி யென்று
கட்டியாலே சிவாதுப போவமணைக்கும்பாடு
வினையத் தோர்பு சிவமே குக்கும்பாடு
ஆட்டியாலே தியாவமேஸ்திரிச் சாம்பல் தூட்டு
ஆட்டடா ஒரு புன்னா மறைக்கும்பாரே.
496.

அன-அ

மறைப்பதற்கு மையைந்து மெய்யர்புகி
மகான்களை கொடுமையா தல்லி
மறைப்பதற்கு மாகான் மாயரூபி யேம்ம
திவாபரதே தீம்தீம் உருமனை யென்று தானே
குறைப்பதற்கு சிவயருக்க கொண்டு சேவி
குருவன் வனியனைப்பத்தரே கச்சொன்னோம்
முறைப்படியே வாகனையாங்கிலவாங்கி
முசலதங் கொண்டேற்றும் மோகியரே
. 497

மோகினியாரூ மறைப்பாய் கில்லோ
- வெல்லாம்
மோகப்பான் பணங்கூசு பேய்வாகன்
யாகினியா சிறு சின்வாழ்த்தாம் பராக்கை
யாட்டிவைப்பாய் யம்பலத்தில்வன் கண்கிப்பு
போகினியம் போக போக்கயமேசெய்வான்
பூவகைறை மயங்க வைப்பான்பு முன்னை
வாகினிய தோள்மடக்கி சித்தனாக
வைத்திருவான் வாசியன் வைப்பான்மாரே
. 498

பாரடா அக்கினியை கையாலெத்து
பண்ணுவான் பட அரவைபெருக்கி தானும்
சீரடா துன்யாம வடக்கி கையில்
செந்தவம் போகிறப்ப செவானத்தான்
போரடா நவமுகத்தில் பூசையட்ட போனாலே
பேடாதிருக்கத்தி செய்வான் - 499
ஆரடா உனக்கிகு அவனி மீதில்
~~[illegible]~~
அதிட்ட சித்து யெடமுத்தின் கைக்குள்ளாமே
. 499

அ.அ-

கைக்குள்ள தேவதைகள் நால்பூதம்
கால்கண்ணுக்கு மேவேவல்செய்யும்
வைக்குள்ளா யுலகெல்லாமயங்கும்பாரு
வாடை திக்கெட்டு வசமாதாப்பா
பைக்குள்ளாயாகும் பணங்காசுகோ
பரிய பைடா உனைவாடைப் பூமணாலே
மெய்க்குள்ளே யாகுந்த சித்தர்குண பேர்கேட்டு
மேவவார் குன்னைவந்து மேவம்பாரே.

500.

மெய்வேபவன் அக்கரத்தின் பூசைதி
விண்டதிலே கொஞ்சமடா கண்டுசெய்யின்
தானையாலே அண்டங்கள் தாண்டியோகம்
சம்பூர்ணதாயத்தாய்க்காரந்த குருண்டாருன்னை
சோணையாலே பவனாதி பூசைசெய்து
சித்திரத்தாளைக்குருவின் கட்டுத்தாணால்
முவரிலே வொருவர்ப்பா அதுவல்லாமல்
முன்றியாது மெருகெதிர் வெந்தமொழியாலே

501.

மொழியலாம் அகண்ட பராபரமாய்நின்ற
முன்றுருவானை முகனையாகட்
புகன்றுநின்ற மனோன்மணியாள் பாதம்போற்றி
புகட்டுகேன் மெத்தனாமைப்புகட்டுத்தே
அகன்றுநின்ற அங்கையோடு கங்கை யோகம்
அதிபெரிய ஞானமொடு வாசஞ்சொல்வேன்
நிகன்று நின்ற படிசொல்ல என்னாலேட்டா
நேரான பூரணத்தானையேந்திடப்பா.

502.

அஅ-அ

அப்பனே தத்துவத்தை பார்த்து நின்றாய்
அவ்வந்தாய் கண்டித்து அறியச் சொல்லி
அப்பனே தத்துவந் தானமைந்து நின்ற
ஆதிமுதலந்த வரை அறியச் சொல்வேன்
அப்பனே இந்தமார் வேதாந்தம் ரெண்டாய்
யனையுற தோரதத்துவத்தை உகந்துச்சொல்வேன்
அப்பனே அட்டாங்க முடியச்சொல்வேன்
அலையாமலே னால் விடுமே பரிவாப்போமே.
503.

அறியவென்றால் வெகு போக்கு தத்துவக்குப்பை
யதையகற்றி உபண்டத்தத் துவம் பார்த்து
மறிய வென்றால் வொன்றான வஸ்துக்குள்ளே
மறைந்தென்ன யாருந்தன்னை பார்த்துப்பார்த்து
தெரிய வென்றால் பாப சிவனாலென்றும்
.... னென்றா. சாங்கியத்தை யறியவேணும்
தெரிய நின்ற சாங்கியத்தை யறிந்த மனம்
செகமென்ற சோதிதனை யறிந்து பாரே.
504.

பாரப்பா தேகமென்ற சோதிதனைக் கண்டால்
பரிவான சிவனோடு யிசரனுமாய் ஒ க
நேரப்பா யாதுமென்றுந் தெரிந்து போகும்
நேராக தெரிந்த மனம் அத்துமாவென்றும்
காரப்பா ஜீவநிலை யெல்லாம் போக்கை
கைமுறையா யது யோகம் பண்ணவன்ன
சாரப்பா ஆத்துமாவை போலேயாவாய்
தன்னைவனை யந்தான் காணவென்னலாமே.
505.

அக:

அறிந்த மண்பு அண்ட சுவர் மூடிந்தமேரவகை
அதினுடைய ரூபமென்றே வொளியறுன்னோ
முளிந்து நின்ற முளிதியையான பிலப்பமாச்சு
பொன்னயிலப்பரனும் பிரகாசடமாகி
மளிந்த சிவனருடமாய் னைக யொருவேசன்
மருவைய தோர் சிவன் முதல்லென்று சொல்வார்
தெரிந்து தென்றால் முபஞ்சமாய்னை தேசு
சட்டமத்தித்திலயமுஞ் சேர்ந்த வாறே
506

வாறாகி முன்று வாதமாகி நின்ற
மருவையதோர் முன்றுக்கும் பிலமே யென்றால்
தானான ஆத்துமாவின் சின்னையான்பிலத்தால்த்
தனமாய்னைக்த் தனதானமலமுமாச்சு
ஷட்ரானமாய் னையடைமுகாச மீசன்
தொடைய தொரு சிவனாய் சகலமாகி
ஆனான நில்லாதாய் முபஞ்சமாகி
அப்பனே சித்தியது விளங்குந்தானே.
507

தானென்ற சித்தியாகாசத் தோன்றி
திண்வா நிலவாயுவ வென்ற காலந்தோன்றி
தோனென்ற வாயுவாலே வன்னி தோன்றிக்
கொருந்தியால் சலந் தோன்றி சிவற்றினுள்ளே
காரென்ற முதி வெளானடமாச்சு
கலந்திருந்த அயம்புதர ஜொக் கேளு
ஆறென்ற அவ்வத்சா யருடத்தத்திசாய்
அனையனேன் யன்னைத்தானனையனே னே
508

அகூ-அ அறையுரேன் அவ்வக்கிராய் தேகமாச்சு
அப்பனே யோகதேகம் மெய்ப்படிதானென்றால்
முறையுரேன் ஞானகுரு வாசிக்கப்பால்
முழுந்தலிய சிமாணத்தில் மனமண்டாச்சு
பறையுரேன் மனதுக்கும் பாமமென்று
பரமனை பத்தியாளர் பூர்ந்துவாரே.

509

வாறான பத்திக்கும் வாமைத்துக்கும்
மருவயதோர் சித்தர்களும் மாந்துதப்பா
தாறான சித்தமொடு அடானைக்கு
கண்டான கோபமங்கே பொருந்துதப்பா
கூறான இலங்காதம் பேறான வாயுவு
கொடியதொரு தேகமதாய் வெளிதுவாறம்
வீறான முன்சொன்ன அரிய மைந்தா
வாய்ந்ததாக் காலமனமாச்சு வாழ்த்துக்கேளே.

510

சேனைப்பா மனம் வாய்ந்தால் முத்தியாச்சு
செயமான பத்தின்று வாய்ந்து திரணால்
சீரைப்பா சித்து மென்று சொல்வார் சொல்வார்
நேரான சித்தமது வாய்ந்துதானால்
நிறைப்பா இலங்காதமாச்சு இச்சு
இலங்காத வாய்த்தி திரணல் தேகமாச்சு
தானப்பா யோகதேகம் ஜெயபந்தமாகி
சிற்குணமும் சகலவாரணமாச்சுதானே.

511

- கூழ் - சொக்குப்பொழுது:

தாணுவே சொக்குப்பொழுது வகைதான் கேளு
திருமுகில் விட்ட முட்டை திருவா கெலசி
தோணவே பல்லியாலே கெளத்த பல்லி
சொரி பல்லி போர் பல்லி குளியானமண்டை
ஆணவே சிம்மட்டி முட்டை யஞ்சு
அர்கண்டன் கருங்குருவைப்பச்சை யோர்ந்து
தோணவே மதிமயக்கி யானை யோட்டி
தாக்கினான் வக்கிலக்கினைத் தொரியான மண்டை
ஓ. 512

மண்டையோடு திம்பிலோடு துத்தை கிகை
உரகைமேல் புல்சுருவி சுடுகாட்டுத்தி
கண்டவர் காலடி மண்ணு வண்ணான்பாக்கு
குன்றிக்கு காம்புறம் பூரமுடன் காவணை.. ளை
திண்டடை மண்வல் சால் நிண பத்து பாம்புத்
தோசுருவோ வாரித்த சட்டை தாமைச்சிலை
கண்டுடை யோடு கிருகிப்பை தெருவாரங்கை
யருவோடலைவங் கோடாத்தி எல்லாம் வாங்கே. 513

வாங்கியெல்லாம் வெயிலுலர்த்தி பாவைகட்டு
மையிட்டு மண்ணு கூவகுமே சிட்டுங் கொண்டு
பாங்கியவே நமைத்த தெல்லாம்பச்ச வெட்டிப்
பானைவாலே உலர்த்தியெல்லாம் பொடியதாகி
முங்கிலப்பா பாவனைங் கூடச் சேர்த்து
முங்கச்சிறுத் திரளுருவா தம்பத்தி வொன்று
தீங்கில்லா உலகத்துக் கோர்வாரத்து
சிவத்துட்டுமே யெடுத்துமே உலர்வையே. 514

திய.அ

உலர வைத்த தூண்ப் பொருளை வைத்துத்தீட்டி
யோர்ந் போது பெய்க் கேப்பம் பாலவாட்டி
மலர வைத்து யிழுதில் பொரித்ததனை
மயானத்தில் தாமித்து மண்டலங்கழித்தால்
அலரவே அசோகப் புத்திரனுங்கூட்டி
அவணியாலே பணைவடை தான் சிறுவர் மேலே
கிலரவே அப்பால் செல்லுகை மேலே
உளமாகவே தருவாரே - 515

தீடருவார் பூனைமுதல் படமாகும்
சேருவார் மின்துடாவர் மாதே யல்லை
யாவருவார் பதுக்கினைய மாடானைநூடம்
மிட்படுவே மின்துடரும் மிருகம் யாவும்
கடருவார் மகாகொலை முறைமையாவர்
காசிணியால் யாதுகொடுமை செய்யாதே தந்
ப்படருகா னைக்குவந்து வெகுயமைப்ப
பரிச்சயை கண்டு அடக்கமா யருந்திடாயே - 516

யாருக்குமே தீகைப்பூடு மதுமயக்கி
யாட்டை வாலறனை யோடுமால்தங்க
குருகு மேல்மடல் பச்சை பாம் புசெய்யான்
~~[illegible]~~ கொண்டோசனைத பூரங்கோ-
தருக்குமே பெய் கொண்டபோனவர் மண்ட - சோசினை-தீ
து டரினைய் மண்ணையுடன் தரிவேர
முருக்குமே யாத்தனை பச்சை வொட்டாய்
உலர்த்தியொரு பொடியாக்கி வைத்திடுவே - 517

நாவடக்கம்.

வைத்த தொரு திண்பண்டத் தானை நீதான்
வாருமினெ நாக்கவாய் வாய் பேசார்கள்
உத்த கிரு மேன்மையாணி மீதில் இவை
யூட்டியே கிவந்தே மேவே மேலே போடு
செத்த சவம் போலிருந்து முன்பார் பாரு
செகுட செகுட மீதில் அடித்திட்டாலும்
மெத்தனமா யாப்ப தல்லால் மதியாளது [illegible]
[illegible].
வேதியர்க்கு நாவடக்கம் செய்திடுமே. 518.

செய்திடத் திரண்ட வாளன்ன மானை வாங்கி
திரியல் வைத்து அடர்தியால மிருக்கிக் கொண்டு
வெய்திடவே யொரு கோடி வத்தெ யெல்லாம்
பேசாதென் யுன்வபதம் மகிழ்ந்து செரு
கைதிமரேன் னொருவன் போல் சொல்லித்தான்
கண்ட செயச் சிட்டிலே தான் கருவைப்புசி
வைதிடச் சிணங்கறை வயதான் வைத்து
மயானத்தல் நியமமே நாவடப்பாயே. 519

நாவத்தலவான் தெரியடம் மண்ணோர் சிட்டில்
தில்லி நல்லாள் பேரைச் சொல் தலைக்கு வைத்து
சுவர்த்து திண்ணுடை கருவைப் பூ சினையுடையா
மாவென் றெத்து யாது மே மேவா
வாவைத்தாவலியை வத்து புணர்வார் பாரு
வாஞ்சையாங் கிருகைய ட வத்தெயெல்லாம்
சேவத்தால யாத்தொடர்ணவர் சேர சேவி
காசூரான் வானவெஞ்சிய உணையனை மாறிவாரே - 520

[illegible]

அணைவா னென்றோர் முனைபிரியமாட்டாள்
அரியாது அயனாரும் சிவனாருந்தான்
முனையாக மிருக்கமே கூடாதப்பா
முமேமை பெண்பானால் பரிவாணிதோ
துணைவாக இருக்கமே குகிர்கு பேடம்
சொல்லுசினையிரவர் கனைந்து கேள்
பணவாகி . நாணிடவனும் பிள்ளையாவான்
பார்த்திருந்து குறோமாதவன்பெண்டுடே.
522

மெய்யான காந்தரசத் தில்லைப்பாரும்
ரேகித்து வடுவையாரு கருவை போலே
மெய்யாக உருகுமெ திகழு தாக்கு
ராகு வாண்டா பத்து ணாள்க்குள்ளே தானும்
அய்யமடா யாவத்தையாச் செய்யாதே
அவனியிலே அதனாலே அதிக பாவம்
உய்யாத பெருக்கு யாருசெய்தாலும்
உண்மையே இத்தம் வரும் முனிப்பாயே.
523

உணடபார கருத்த சட்டையொன்று தானும்
உடல் புகுந்த சட்டையதா யோர்ந்து சொன்னேன்
இன்னம்பார் உருச் செய்து தண்டு நெய்யை
அயத்தாலே உருச்செய்து ஆறுசெய்து
தோண்டிப்பாருமி கொண்டு தண்டு நெய்யை
இத்து விடு கருத்த சட்டை பாவை தன்னை
பேணிப்பார் கெமடக்கி தோல்மடக்கி
பேசாமல் இத்து விடு வதிரி பேறே.
524

வெற்றி போல் சொன்னபடன்படி முடக்கு
மிவையன நவே வெறிகேவ் வேண்டாம்
நூதிரயடா நாண்டமானை நே சிந்தூலைவனை
லெவர் செக்கடையால் புதைத்துப் போடு
உதிரியடா செக்கோடா தொடியம் பாடு
உலக்கையாலும் நீர் தெரப்பு விக்கி போட.

525

போடவே நதிரிகையாதே போடு
பன்முருங்கை கட்டையாலே அவன் பேய்பண்ணை
ஆடவே அவனுமக் சொல்லி வெட்டி
அவன் கோந்திராணாடசி முதல் ஏது சொல்லி
போடவே யடு கிரத்திர ஏர்த்துப் போடு
யடனே கைவளைங்கோ து நேனிப்பாடு
நாடவே கால்வளைங்கோ திருக்கு வென்றால்
நலமாக ஏருக்கிலையாய் பாகந் செய்யவே-

526

செய்யவே தலைசேர்க்கு திருக்கு கன்னத்
தூர்கே திருப்பாவை செய்து கொண்டு
மெய்யவே திருக்கு கன்ன மொட்டியன் கீழே
முச்சிரங்கை முன்னான் பொங்கலிட்டு
தொய்யவே னாய் நிதைக் குங்கோள் முட்டை
திண்டாக்கி பலியிட்டு நமெய்யத் திசல்
ஐயவே சொ... சொல்லி பாவைதன்னை
பர்வாகு அவன் சிகிச்சை தீர்ந்த விடும்.

527

குரு-அ

தின்னவரு முன்னான் பொருந்திட்டாலும்
திர.. தனையுள் வள் போயருந்திட்டாலும்
கின்னமடல் திருமேடா அந்தமாகும்
காசினியார் திர்மார்க்கம் கிடங்கொடாதே
உன்னைத்தேனியாம் பொய் பேசிடாதே
உரையாதே சாத்திரத்தை யுவத்தோர்கு
மென்னவரு ...னையுனக்கு பின்னிட்டப்பா
வட்ட குறை கூறுமென்றால் பணிசெய்யாதே.
528

வாழ்த்திருட்டு :

பணியாக வாழ்த்திருடாய் பண்ணைவென்று
படுத்த வென்றால் அவனுண்ட அன்னதோற்றம்
முன்முனையாதான் ஒக்கு மொரு சோறெடுத்து
முகிந்த எட்டிச் சின்பண்ணையதனின் தோற்-
வணவாக வாட்டுநீ முட்டை வாழை -னை
வரிந்து சின்னை முட்டை யொயத்தாக்கி
அன்யாத வாழ்க்கு ருடர் மெட்டானானின்
அவன்பாவையானாலே கிட்டுந்தோசை.
529

கிட்டினாற் தின்றெடுக்கா வென்றால்
கின்றேம் மண்டலமே நின்று வான
மட்டினால் காலத் தெத் தின்று போடு
மாத்திரனை உல்சாட்டி செய்யாதிருக்க
அட்டினால்பாரபரனை வயத்தினுள்ளே
-வென்றால்
அமர்மன்னை தினிவட்ட வட்டத்தேப்பார்த்து
முட்டவே எடுத்து வந்து உளமைய வைத்து
முருக்கி யெரி வென்னாவி அருள்பரமேட
530

தொகை-அ

போடவே அரிசிகள்ளை வாங்கிக்கொண்டும்
புகட்டினை வெகுபாவமப்பா சொன்னேன்
நாடவே அட்டையலே செய்து போடு
எண்டிவொன்று ஏதுவாசிங் கொடுத்தனப்பா
கூடவே யாது தனக்கு மார் நோயல்லை
சின்னமடா யாது தனக்கு தாக்கிட்டாரு
வாடவே முக்கனில் செய்து பாரு
மைந்தனே கேட்டு நல்லக் கேடுந்தானே
531

கேட்டென்ன பரமானின் கேட்டியானை
கணபதி நமா உந்தன் கேட்டே யானை
வரஞ்சுவான் கேட்டென்ன கேட்டே யானை
வெல்லவனாம் கேட்டென்னனைக்கண்ணை கேட்டே யானை
பெருவாழை அய்யனார் கேட்டே யானை
யப்பனார் கேட்டென்ன கேட்டனை யானை ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
திரிட்டபயார் வாகடரு விரப்பத்திர ~~[illegible]~~
திரிகாவ கட்டுண்டோனே அருங்கத் தானே
532

சிறுங்கொடா அல... வாள்கொடோதும
திரமாய திரிகிட்டா திதிதி திர [illegible]
~~[illegible]~~
வாருங் கொடோ அநுக கொடிய கொடா
பீருட்டு யானை பிசன் கிண்ணார் போருங்
கேடோ கொடோ ஓரத்திருந்த போக.
காயாகி புரணமா கொடோ புகைக்
ரெ சுருங் கொடோ நிலவையன்று வாசகமாக
னோக் கீடமண் டலத்து வாழ்க்காணாதே.
533

கு.சு- **கை கால்கள் முடங்கில்:**

காணவே கைய் கால்கள் முடங்க மந்திரம்
கேள் கானாங்கிரப்பு வனைத் தாரி
பூணாத வரி நாக்கோய் நல்லி
பூட்டிய மகா மென்றுத் திரி நல்லி கூட்டமணையே வா
ஆணாதி யாசினார் கால் கைகண்டா
சூதிக்க கெடுத்து தரு அகத்தே செல்லு
மணாதி மாமனை நாத்திரி வாராய்
மகமாய் மாமதினை தேதிரேய். 534

இந்திர காளி ... திருவிதவிங்கோரி
ஆங்காரம் சங்காரம் நாநா~~ய்த்திரப த்தன்~~
பத்திரா பச்சண் பச்சு பச்சபாச்சி
பச்ச நச்சு பச்ச பாரி பாரி
சந்திரா தியங் கருக்கு சென்னிக்காக்கி
தாக்கு தாக்கு கோக்கு கொக்கு சொங். ஹாருப
உத்திரா புரு வக்கண் உனங் காரி வருவரு வருக.
...... ஆங்காரி காலனை.

யோனி கட்ட மருந்து 535

தானனையே யோனிகட்ட மருந்து கேளு
ஆத்தாதே பருவக்கியாய் கொட்டப்பா
மாறனையே கொன்றையர்கள் சிறுணி வாங்கி
மருக வட்ட வடக்கினில் போட்டு தண்ணீர்
நாளனையே மயாடடுனை முந்து ஆரசம்
நாரி கைமாற்றனைக்கு மிட்டு அத்தியோபால்
உழுந்தளவே அவ்வடத்தில் தாக்கம் போது
உட்பனையா யோனி கட்டு மெய்யம் பாரே. 536

குரு.அ

பாரென்றுச் சொல்லான அருகில் போனால்
பைங்கொடிக்கி முனையடைப்பதிறாதப்பா
யாரான நாளைக்குள்ளே நியம்
பசும்பெண்டு னிர்வசித்த லாக்கினாக்கால்
காரண சிவையுடைய கன்னி பின்னால்
கூடி தடமுலைக் குணமாறாய் கண்டுகண்டு
வீரான வாணையதீச மாகுமய் போய
மேவாதே மெல்லியர் கும்பாபங்காளே
537

பாவமடா அண்டமுட்டை வாங்கி வந்து
பண்பான புத்தின் யுள்ளே வைத்து
கோவமடா கிடனையானில் கொளுத்தி போடு
குளியானியொரு னாரு மோகமில்லை
ஆவமடா அவ்வதுபசும் வையே அப்பா
அதிகோர பிதுபாவமவன் புத்தில்
சாவமடா ஆயருக்கப் போறாறப்பா
தெளி அடையானாக் கால்தாக்குவாயே.
538

தாக்குவது யென்றே நொருத்து வந்து
தனைமயாகு முந்தி ஜால் நாம்புரம் கேள்
போக்குவாய் மனமனமும் வைத்து மூட்டு
புகழான வட்டு முனை தன்னை மூட்டு
விக்குவாய் அண்ணைம்ப கீதானை"யால்
வாள்பட்ட குண்டலியாண் டெரிக்கும்பாரு
நீக்குவாயாதை செய்யா தப்பா சொன்னேன்
நீதியுமே கெட்டசல்லை வருநயாயே.
539

ஸ்ரீ - வைத்தையாலே சித்தர்க்கு யொன்று வாங்கி
வீறான வரை குடைந்து சித்து வாத்து
உச்சியாலே பின்னைப்பூச் சியை யடைத்து
உன்னே திரிமலம் நீங்கும் உள்ளோராட்டு
மத்தையாலே மெழுகு ரசவேதனை செய்து
குளிரோரியால் பிழைக்கியோலே பாண்வைதாக்கும்
பொன்னையாலே பிசவற்று வெடித்தாப் போலே
புனைவலி தாக்கி வமைமணைவான் பாரே.

540.

மாளைமல் நாவெட்டுக் குன்றயந்த
மருந்து வாற்றுப் பாலிலே அற்றுப் போட
பிளாமல் பின் வடையாயல்வா யிட்டால்
வெகுபாவத்தை நீவரும் பாரப்பா.
ஆளாமல் நண்ணுகொன் வாளாய் தானும்
அவன்யானே நீயுமொரு சித்தனாவாய்
பிளாமல் நாகத்தில் மெலிந்திடாமே ந
வேதாந்த விருத்தி பேறுயோர் காமே.

541

தாமே தான் கதலியுட தண்டுவாங்கி
தின்றுக் கவணையாக் கி உன்னே நோக்கி
நாமே தோணை தெருவொருக்கித் தின்னே
நாடிய சுற்றோரள்ளியாமல் கீதலித்தனை
சிமாளே திமையடச் சிலையைத் தான்வைத்து
செத்திய தும் மேல்பரந் திருந்த கட்டை
கோமாளே கொண்டெடுக்கும் போதவர் கேள்
குருசென்ன மந்திரத் தால்கிளி வெட்டே.

542

குரு-அ வெட்டயாலே ஆணையொன்று வெட்டினாலும்
வெள்ளானைத் தலைவிழுந்தாற் போல்லாமல்
கொட்டயாலே குதிரையொன்று வெட்டினாலும்
கூடவே குதிரைபட தலைமண் மேலே
நட்டையாலே ஆனை நிலைமை க்கு சொல்லி
நெருப்பனலே தலையை வெட்டி போட்டா-
-ரென்பார்
தூட்டயலே வார்த்தை முறை சீ அன்னையார்க்கு
திக்கு மாறுவடுமையாமல் செய்வாயே.

543.

உரையேது வாக்கெத்திலத் தியானை மேல்
வளாகியால இடையாலே மனையமாய்
பேயேது கண்கட்டாம் தானை வந்து
பேசியதோர் சபையலே கண்ணிற் காணும்
நீயேது நாளைது அன்றிரா கே கே
நினைத்துதான் நிமிரமடா தெ... பற்றும்
தாயேது உந்தவனை யத்தால் வந்து
தனைதாக காரியம் செய்திதாதே.

544.

தீந்திக்கு சிராய வேரு அருககாளில்
செங்கமல நாராலே காப்பு கடடி
பத்திக்க வேறெருந்து குளிசமாட்டி
மாந்திக்கு கூட்டினிலே தெம்வைத்து
முத்திக்கு .. நூவார மெய்த்து வந்து
முட்டடா தனை வாழ்க்கு மிருட்டடைந்து
மைதிக்க வைத்து கவடன் தெதிக்குமப்பா
மாவோன சிராய வாங்கு மணைமேசெண்டே

545.

குறள் - உண்டானை இராயாத் தெருக்கு முன்னே
வேறு யாது செல்வாயதோ உடைமைபெரியதுண்டு
எதுக மென்று
கண்ட அடன் கும்பட்டு அவ் வேறு வாங்கி
கண்கள்ளுக்கு இரசிவிடக் கவலையேது
கண்டதிலே படப் போகுதே ஐயா!
குத்தித் தொட்டுத் தீன தாதை
பண் குருத் வேறு கண்ட போதே ஐயா
பாக்கோடா பிச்சுமண் எல்லாந் தானே. 546

எல்லாந்தானிய யொருமலை தாங்கிக்க
பாரவாயாலே திரண்டு படிக்கும் போது
எல்லாந்தி ஜால் கிட்டிய பொங்கிவிடு
மள் பெட்டிய நிர்மணமா.. நின்றுகொண்டு
சொல்லாத கவிக்க ...... 'மென்று
திகழ் செய்து மடங்கி வந்து யான் கேளப்பா
பல்லாண்டு இன்கையால் பகுந்து வேலை
பண்ணவாது சொன்ன தெல்லாம் மண்ணாலே 547

எண்ணலாம் பலகட்டோல் கோவல்லை
எத்தின் தெரிட்டாலும் போசிக்கலாம் பார்
மின்னலாம் வடவை கொண்டு தலையால் தாங்கி
வாகைவழுந்த கிஷ்ருபாரத் தாரங் கீ
உண்ணலாம் படையாளர் குருத்தங் கிளி
வெறுக்கின மொரு கொட்ட கோடு மொரு
பண்ணை மெய்ப்பாண பதார்த்த முன்னே
பத்துப் பதின்று தான் செய்க்கலாமே. 548

கிளை-அ

செயக்கவே நீர் நெருப்பு வரையளக்கு
திருவை கேழும் வளைவை நங்கிமாய முட்டு
அமிக்கோமனைத் தொரு வெத்தலையார் சிற்றி
ஆடையாசும் பல்த்துவாட்டு தோய்த்திகட்டிகு
மிக்கவே கிடனொரு கூட்டியமாக
தொய்த முண்டு திலைக் குன்னிக் கிலைவற்றுய்
பிடிக்கவே எரி கொளுத்தி நடற்றிப் பாரு
பாய்ந்து உழு கிந்தலையா வெரியாமென்பாரே

549.

என்பாரே அல்லாது கிராமத் தன்னை
எரியாதுமேவா ஏுமார் சாவா ஜடம்
வளபாளை பருகர்யா தீர்வே கோது
வாகோக ஆடையோசும் வாத்து தொய்த்து
முன்பாக உன்னிதமாகு முன்னே
முட்டடா ஆடையன்மே வெரியம் பாரு
தென்பாக ஆடை பண்டு போலேயன்னி
திலை போகாருக் கொடா வாத்தை நாளே.

550.

வெத்தையாலே ஜிவானமென்னடியோடடந்து
வாரோகி சட்ட கீர்கொண்டு மண்ணையோட்டில்
வெத்தி கொண்டு பகைவன் பேரெழுதியத்த
வாட்டு னிவோக் காலம் வாதல் தாவி
எருதி வந்து கூண்டிட்டு சாரல் மந்திரம்
எத்தபட அப்புறத்திலெறிந்து தீயும்
கொத்தி வந்து அவன் விட்டில் செய்தாயானால்
தனிக்கொடா நாதனைப் போக்காரனே.

551

குள-

கெடுத்தா னலையேற்றி வைக்கொட்டாது
கொவர்ரில் நிறெடுக்க போறெகொட்டாது
அடுத்தா நூறு ஏலக்கை னாடொட்டாது
அரக்கணையாலிழு சமைத்துண்ணொட்டாது
படுத்தான் பாண்டமது தின்டொட்டாது
பறாரீத வெதிர்ந்தாசுடற்றொட்டொட்டாது
கெடுத்தான்மாறுமனையாலெவர் கேள்போனால்
கோட்டையொன்று பண்ணைத் தீர்க்கந்தானே

552

தீர்க்கமுடன் பணைகத்தை செப்பக் கேளு
இறந்தா அடைக் கிலங் குருவி புனுகைப்பார்
ஆர்க்கமுடன் ரெண்டையுந்தான் பிடித்து நியம்
அடையாளம் ரெண்டுக்கும் பயமில்லை படு
பார்க்கும்நீ குந்தி அப்பார்த்திறங்கிரவத்தில்
பணம் ரெண்டும் எடுத்துவை நீ பகரக்கேளே

553

பகரக்கேள் பரக்க கந்தகுந்தி போனால்
பாவமில்லை பருக ரெண்டும் பிடித்துவந்து
தகரக்கேள் குருவெரன் லொன்று அணைம்
சாவலந்திக்க கண்டத்தில் யதாப்பருக்கும்
பகரக்கேள் கெருப்பல்லா குருவி பெண்ணைம்
புகன்றுரொன்று வயத்தி றுக் குன்னே கேளு
உகரக்கேள் பாறானை மிருகம் கொந்தி
உரசிக்கார்ந்தம் கோறது முன்னையே வைப்பயே.

554

கிள-அ

வைத்த கருக்குழிக் கியால மிருக்கியேதான்
வதகோண அடையொருந்த பணத்தை ரெண்டில்
நேத்தியான நியலத்திட சிமிலில்வைத்து
நெண்ணைப் பெண் தியலத்திக்குள்ளே வைத்து
உத்திதை நண்டகால் தனையாய் வைத்ததே
நெருமையாம் பெண்பணத்தில் துன்மணம்வந்தேறும்
தத்துவஅத் திமிழைக்கு சித்தை கேளு
தாரிவனாருமைக்கு ளைநிறுத் தாபரந்தானே.
- 555 -

தானான பறையாய் கருணி தேவி
சமஸ்த்தரை கன்னிடையர் கருணி தேவி
மானான பெரான தூகருண் தேவி இரு
உருகருண் திரு கருண் கருண் தேவி
தேனான மின்னவா கருணி தேவி
திராபிடக் கோர் செல்வா கருண் தேவி
பானான பணம் உருக் கருண் தேவி
பறைதேவி ருத்ர ஆதிமண் நிறைதாவென் -
- ஆதே -
- 556

நாரான பறை சக்கிர மாயுமாய்த் தீய்
நாதனமாய் படைத்து வைத்து புகிபுகி
அரான பெறையாலத் திமிழைக்குள்ளே
ஆன கியலத் திருந்த பணம் அமைப்பாரு
கூறான தன்பணத்தை கொழுகாலம் [illegible]
[illegible] குருந்தன் சிவமக்குக் கொள்ளும்போது
மாறான மறுவொன்றானதும் வந்து
மகிழ்ந்து திருக்கும் பெண்ணிடத் தில்மாசுத்தானே
557

சூஅ.

பெண்மனத்தில் வந்திருந்த பணத்தைத்தானும்
பேணியே புனிதமது கர்மஞ் செய்து
உண்பனைப்பனை யென்று பிணைப்பாணியுடம்
ஊனபதியன்ன கூலமெல்லா முபாயமாக
உன்பனைத்தியுமக் களித்து சொல்லிவிட்டேன்
உண்மையா யொருத்தருக்கு மொன்னாதே நீ
என்பணவாத்தைத் தொழிலையுமக்குச் சொன்னேன்
யென்னுடைய நூலதனை யன்னைங் கேளே.
558.

யன்னைங் கேள் பணைந்திடா வாத்தை கேளு
யாசக்கி யென்று சிலையபடி யோர்பணைத்தாவி
முன்னமே மண்டலஞ் சென்றெடுக்கக் கேளு
முத்திவைக்கி மண்டலமும் பொங்கல் பூசை
பின்னுமே சிபாரா கணையே செய்து
பிறைப்பக்கம் வஸ்த்து வைத்து அருதினச
பண்ணைந்த ரா முன் சொல்லமர்ந்துவிட்டேன்
யாச்சக பூசை செய்து யன்னைங் கேளே
559

கோடாவஸ்த்து வானில் விருந்த சொர்ணம்
கிறைப தங்கி நடைகத்த உயனைங் கேளு
ஆடாதிவஸ்த்து அனைத்தும் வஸ்த்து
அமர்ந்த பணை பூசை செய்து முடித்தாலே
மீடா வஸ்த்து வக்கு சிறுத்துக் கொண்டு
மீண்டும் வந்து உண்மையில் மேவம்பாரு
ஆடா நான் தோறும் நித்தி பூசை
கிட்டிவா மந்திரந்தான் சொல்லுவேனே
560.

விரு:-

நவசிவேன் உடலிசக்தி உயரிசக்தி
நாபசக்தி, ஊரிசக்தி பேரிசக்தி
இவளுவேன் பதியாசக்தி மனுவாசக்தி
அவன்சக்தி நிம்பானஅமி சக்தி
உவளுவேன் பொருள்சக்தி அருள்சக்தி
ஒருகாள் படாரி மனதி சக்கினியம்
நவதிசக்தி அவைகுந்தா நூபமோகா
நாம்பவா அவ்வாகி சங்கார வாலே.
561

வாவென்று ஊறு நிறம் சொற்று வாங்கி
வந்தக்கு கருந்துணந்தம் உந்தம் வாங்கு - பண்ணு
போவென்று மக்களுக்காய் புகன்றுவிட்டேன்
புண்ணியமே வேறுமென்று பூரிந்தோம்யாம்
நாவென்றுக்கு ஈயலிந்து வல்துக்கொண்டு
நாட்டமேயே அருட தென்று பேசாதே
மாவென்று விளைமிதி ஏகந்து கொண்ட
மால்வாடையோன் ~~தம்பி~~ குமான் வகுத்து
சொல்லேன் 562

சொல்லுமணி சொல்லவே மேனிவேள
தாயதோர் நால்வரையும் தம்முந்தேர்த்து
வல்லியே கான்கண்ட நிமமேனி
மகாதேவர் புவனைக் குருந்தராயே
தொல்லியே கதலிநிலை கையவேதின்ற
குமாரியே அரம்பை ~~யோக~~ சேர்வர்வண்ணே
சொல்லியே இருதுள்ளை னாருந்தாக்கி
முந்தி தனவடக்கி உலாவாதே. 563

ககூ-அ

வீசியே வாத்தைசொல்லி நடைமேல்செல்லு
வெட்டா குடையாகவேமே மேவுதென்பார்
ஆசிரிய ஜெகநட்ட னொடவராவென்று
அழைக்கையாலே ஆகுடையை விரங்கும்பாரு
தோசிநீ குருவடையம் வெளியாதே
சொல்லாதே மூக்கட்டாய் மல்சுச்சேரு
கூசியே ஆடைகுடை மறைப்பதற்கு
குருவேன் மந்திரத்தை கூறுவேனே.
— 564

குருவேன் மரிவாங்கி யாகாச வாணி
குடைவாரிய அண்டமெல்லாங்கொண்டவர்
நிரியாந்திபசாசெவாக்கு குடைசோ
யணிரக்கி கேள்வாளாமலார் தாக்கென்று
பசாசொருக்கிடுவாங்கி ராவுகி
உருகாய் தேவதிவாவாடாய் கிவபந்து
கிசபந்துபசகிபத்தோ மென்றோதே.
— 565

நேர்தியே ஊசைமுகம் நிதமுஞ் சொல்லி
உருவேர்த் உகந்து வெக்கமோணாகவேனே
வாதியே நாகுவேர் முந்திகட்ட
வேண்டாமே தன்னாலே மேலப்பரந்து
ஆதிபாதேவா வாத்னசபோதும்பா
அந்திர நாட்டம்பகசி திருவால்வட்டம்
பேதியாந் தேவாத்தைசதாங்கும்டாரு
பரர நம்நம் வென்றுபேசவசீரே.
— 566

ள-

பேசுதே நாட்டவத்தை சொல்லக் கேளு
பிரயம் தேவர்க்கு சக்கிர பந்த வேணா
ஆசுவா யுதவேத்தி வென்ற செம்மல்
அடக்கியே கட்டெற்கு வாஞ்சை கேளு
பீசுமானை தேவா மாயோர் பாய் ஆங்கிரா
யாரு விடாமா பரி மணிமணியே சத்தி
கூசுவார் சொர் வடபத்திர காளி
குளியாசக்தி கிரியாசக்தி வாரியா சக்தி
மாசுரு ஆங்காரி பரை வாவா வென்று
வாழ்த்தடா தொழுதெடுப்போமே -
567

எட்டெனே அஷ்டமா சித்தி வோலு
அய்ந்திரத்தை கேட்கவே வந்த பேர்க்கு
கிட்டுதே மனமாக கேட்கவந்த
கருத்தாவே தீர்ந்தெடுத்து யென்னதெது
மட்டடுனே பரிசுக்காவார்த்தை பேசு
மாத்தர்ய வத்தை யடாம் இருபு வங்கள்
எட்டன்வே பண்டப்யாப் பாவனிங்கள்
எந்த வகை வாபரங்கள் காணப் போலும்
போலுதே நாட்டவத்தை மனமே சொல்லும் 568-
பகன்றுள் வாடமுறைக்க புட்டிவென்கேள்
வானீரே அகண்ட பராபரத்தைக் கண்ட
கஞ்சனார்க் கருத்த சோமவாரம்
தேனீரே காப்பமடு யொளப் கவிடுடு
செவ்வாய்க்கிப் பருங்கியரி சுவெருரவென்று
வளரே அலக்கமமு முருவான போது
குளேயென்ன உன்முகத்திக் கொள்ளும்பாரே -
569

ஏ-அ

கொன்றைம்பார் நினைத்து குள் தாவனை வந்து
குரும்பார்த்திசின் மணாளனே தேவி
வின்றைம்பார் நில கண்ட மிசர்க்கரிநர்
விரி பரு வேவலைபன்றும வாங்கி
துன்றைம்பார் அம்பமைவர் தோணி
ஆர் ஏராட்டமு பரகோர் பாரி
உன்றைம்பார் பொழும் பாரென்றோ நின்ற
உமை தேவி நாநா நாநா நாநா நாநா
. 570 .

நாவேது பக்கவேது பாநே தேவைக்கிருசய
மாய மொய்நிந்திர குள் முகிழ்ந்தீர் தோற்றம்
நின்மையாறா பாகருண் திய்கை சிதலி
நில கண்ட சிக்கிறதர் நெருக்கி நெடிமிசார
ஓரிய பகுவைசிரா கிரபாதம்பமு சிமைத்து
உல்லவசா முண்டா யாதரா கிரிவாணை பத்தி
அகோரியம்பா துரு காயாபு
காயாபு காயா.... நே சோ ரே .
. 571 .

சோராயா செல்கேரய் கின்படாது
சொல்சுந் திருப்பட வது தேவன்தையைகுர்கொர் .
வாமாகி திணையண்டு குள்மாய் கரங்கள் -கம்
வெறுவாசெ பகுடு தேவாதானுன்
சுதாசமாபமென் நாநா வென்று
சிப்பியாடு உடல்கபு உயர் கேடாசசி
பானது மல்லி உங்கிணை கொல்லாடம்
பாக்கிடோ அம்பமது பாரவாரே .
. 572 .

௯௧.

பாரப்பா யாதிருச கோடாசிரி
பண்பித்தோர் திரிகயாணி பகரக்கேளு
ஆமுக்கு அத்திமுடன் திராம்பு சிந்தனம்
சினையான வசுவாசி திணைக்காரம்
பாரூரளம் நாவயக்கிராரங் கோரட்டம்
பண்பான மால்தேவா குருகூரானி
சோராசேதி பொர்க்கிராரங் குருகொங்கம்
நெசமான வெண்காரஞ் சிலக்காரந்தான்
573.

காரந்தான் நெகாரு வேலி கொரக்கர் மூலி
தினைத்த வேரா சாணை சேமம் யாந்துப் போடு
வானதான் பேரிந்து முந்திரக.
மருவை பச்சை திரிபூர முடனமேலே
கோரத்தான் குக்காயம் நெல்லிக்காயம்
கடுகு நய தாணிக்காய் கோமாணான்
சேரந்த நாயுருவி யொடு அன்னபேதி
திலாங்கு வெள்ளைப் பாஷாணந்தி சிகெந்தி.
574

கெந்தித் துமைவான் குருந்து யாரெப்புத்
தொட்டிசெவி மனோசிலை இரும்பித்துக்கும்
வந்தி பெருங்காயமுடன் வலம்புரிக்காய்
வானமதி அத்திசெய்து இரவானந்தான்
கரிசயடன்னை யெல்லாம் வகை யொன்றுக்கு
கினைசியடை சேர்வெல்லாம் பொடித்துக்கொண்டு
மந்து செதி யெல்லாமல் குழிக்கல்லிட்டு
வாரமொன்று கையான் சிரத்தன்னாட்டே
575

ஷெ-அ

ஆடுதொட்டக் கொடிநெய்ச் சார் வாரமொன்று
அரைத்து நொச்சி இலை வாரமொன்று
முட்டையாலத் தொரணைத்துப் போது
முதியவே இருபயறு உண்டையாக்கி
காட்டவே நிழலுலர்த்தி வைத்துக் கொண்டு
கணைதனைப் பூர்த்துச் செய்யப்பா
ஒட்டனைக் கீழ்ப்பான மாந்தப்பாரு
வாராது நோய்கள் பேய்கள் போமே

576

ஊணென்ன அதுபானங் கலவந் தீர்த்தல்
பேணியே மண்டலந்தான் கொடுக்கத் தீர்த்தம்
பண்ணுமென்ன வாழைக்கம் பன்றின் சாறு
பதித்துரைத்து கடைவாயால் போடுபோரு
அண்ணவென்ன தேள்க் காலிலே மாணாதும்
டான கடைவாயாதும் கண்ணைத் தீர்த்திட்ட
யாணி யென்ன இன்ன பசுமுன்றுக் கோந்தாண்
யாந்தித்தார் தண்ணிலடு தீரும் நோயே

577

ஷே

நேமமான பாம்பு அருந்தை அவனைச் சொல்லாம்
மெய்யாக கொள்ள வாசபாண்டு சோகை
வாமன காமாலை மகோதரங்கள் மேல்
இசிக்கும் இக்கு வக்கம் எல்லாந் தீரும்
பாறான பின்னே செய்யமு மிக்க
பாண்டியனே செலுத்து செய்பாக்கம் பாரு
இரானை முன்னப் பார்த்து விட்டு
சொர்க்கையப்பால் கட்டி வைக்கச் சொல்லிப் போமே

578

-௯௨-

போமே நூலா ஏறுக்கு மாவலங் கி
பொருந்தி மாப்பட்டை யாலே யதிலே செய்யுறால்
தாமே போம் அண்டவாதந் தானுந்தான்
தாணந்தி னின்று வாசி படிக்க சாற்றிக்கொள்
குஷ்டம் சாற்றில்
நாமே மாவலங்கி [illegible] கொள்ள
நாடாது வாதமது எண்பத்தப்பா
தாமே தான் பதினெட்டு கிட்ட னைக்கும்
அண்மைடா மாவலிங்கக் அறுதானே.
-579

தானானங் காணைக் கிழங்கின் கிருந்தி நோவு
தருவான வண்டு கடி சிலவிஷங்கள்
மானான வங்கு கொள்ந்தனை போல் போகும்
மைந்தனே படருந் தாமரையே போகும்
இனான தொம்மட்டிக் காயாண் சாற்றில்
வெதுப்புமே அரைட்ட கொடம்பு மேற் பூசு
போனான அலக்கழிச்சில் முலமென்று
பேண எருமை மோரிலிடை போச்சு போச்சே
-580-

போச்சடா சாதிக் காய்ப் பொடியாலிட்டால்
புழுவலந் தகலக் கிருச்சில் வயிற்றுத் தங்கல்
ஆச்சடா நோணி யென்று மலசலங்கள்
அத்துதடா வயத்திரச் சல் வாய்வெல்லாந்
தாண்
பேச்சடா வெண்ணைமன் பாலி லுண்ண
மேகம் வெண்ணையோடுந் தே... பாரு
அச்சடா கோயாண் சாறுதனி லரைத்து
அந்த வடித்ததனில் கிட்ட குருவில்லை.
-581

-வரு-

பல்லையே முயல்வலிக்கு கருஊமத்தங்காய்
பட்டடையே போமெடாவலிகளெல்லாம்
தொல்லையே சிவாண வெண்ணை உண்டைமத்தி
கிட்டடா கண்டைமாலை கிளத்தலோடு
வெல்லையே அங்கிண்டை கீர்ல் தேய்ந்து
உளறுமெனும் கால்நடவி மானை கேளு
வோடயானே முக்காகம் நிமிர்ப் போதில்
வோடவாங் கொடாகுர் லேதுவந்தானே -
582

சூரியனை அரவு பொருக் கெவ்வாய் வாரம்
தீண்டையானே கொடுவலி நர்றை கூர்
ஆரியமாய்ப் பிடுங்கி வந்து காப்புக்கட்டி
அர்ந்து வேரை நமகவாகியென்று
காரியமாய் குளிசமிட்டு கிர்வேரை
கட்டியே வாரிதன்னில் நடந்து பாரு
வீரியமோம் விடாது இவந்த மக்கும்
உள்ளதோ கொடுவலி வளம்பு வேதனை -
583

வளம்பு வென் கொடுவலி வேரைக் கட்டு
மின்னிட்டு வேணையாமெல் குணமான
தளம்பு நீண்ட கருடே போய்விட்டாதும்
கடல்பூமுன்னே தய்யாது அரவம் பாம்பு
கொளம்புமலி கருவாயண்ணை படாது
கொட்டை யெல்லாஞ் சீ போடருதாண்டாம்பார்
வளம்பு கிந்த தீடோ கண்டா அப்டம் பேசார்
மனமறைச்சிவ் அகைவலி பதுங்கிடாதே -
584

ஸாரு-அ

மதிவத் தொடா தொடவர்கள் தேவைமார்கள்
வாய்பேசா கிண்டாலும் முழித் திருப்பார்
எதிர்த்திடா பொருத்த மோடாப்பா
என்னையவுணை நீ செய்திட்டாலும்
மிதாத்திடா திருப்பார்கள் பேய்க்கிகொள்ளைப் -பேலை
பித்தரைப் போல வாய்குளறும் பேசினாலும்
அதிர்த்திடா வாய் இளையாதப்பா உந்தன்
ஆணரவம் கிண்டாலும் பேய்ப்பொடாதே.
585.

பேய்ப்பொடா சிடலையாலே திடியாய் நின்று
பிசாசு தொடரும் பார்த்த தி கிண்ணர்களாய்
னாய் தோடா தோடாப் போலை கொளை-மாறை
Kஞானம் ..... னாக செய் தெளிவாசம்
வாய்வாடா வாத்து வெளும் வரைக்குமப்பா
மந்தின்ன உன்னை பேணம்பித்து வாரபா
பாய் தோடா தனந் திருமனேவே யந்தின்
பதிவந்த சேர்ந்தும் பறையாடாதே -
586.

பறையறையப்பார் மண்ணும் ரெண்டும் வந்துபாரு
பாந் சுடலை தனில் சென்று வெகு நேரம்
முறையுடனே ரெண்டு தலையாத் தேயப்பா
மொழிபாத தாவனாத்துப் புதைத்துப் போடு
யாறையுடனே நாராத்தீம் பறையன்பண்ணை
எதுமிச்சம்பார் மன்னன் மண்டையாகு
வறையுடனே உயர்ச்செய்த வைத்துபின்பு
வளம்பு ஏன்வாக்கி கனை வளம்பு ஏனே
- 587

- ஷதி.

ஒத்தை யென்ன முட்டையாய்ப் பூத்து வைத்து
வெண்டலை யோடெடுத்து வா மண்டலத்தென்றால்
புத்தி யென்ன ஏழுமிச்சங் காயமந்த
புது நாரத்தங் காயம் ரெண்டும் வாங்கி
பத்தியர்த்தொன ரத்தை யார் செய்வார்கள்
அவனியிலே உன்னை வாதவாடப் போமே
முத்திபெற போவத்தில் இன்று வாமடு
மூங்கியாரு காயம் வெண்டலையாய்ப் போடே. 588.

போட்டேப் சேவைக்க மந்திரத்தைக் கேளு
பொன்னுலகம் பூவலகம் புகழு முன்னா
நாடுருக்குங் கடல் மலைக்கொத்தையான
நாத்திரங் கண்மகனே நடந்து சென்று
ஆட்டமங்கே உளர்ச்சின்ன வாகமான
கிட்டங்கலையும் கண்டுகொண்டு நீயே வந்து
கேகட்டெடைக்குச் சொல்லென்று கண்ணேவைத்து
இறவப்பாய என்று நாருவை இறவப்பாயே. 589.

இறுவாக்க நாத்தங் கண் சென்றோட்டி
கெட்டுவரும் மண்டகடாகத்து தன்னை
உறுத்துக்கு ஒன்று சொக்கு வயணமாக
உரைத்திடு முன்னாள் போலே ஓதுமான
செருவாக்க அவனையங்கே கொண்டாவென்று
நெருக்கியாரை யவ்வாது செய்யுமப்பா
இறவாள்ளூ சிகர முந்தியஞ்சு கொண்டு
கிளர்ந்த யாலவனைப் போவென்று கூறே. 590.

ஹரு-

என்று கூறுவன் போவானந்தேசத்தில்
இருந்த அங்கு மடையாள சியத்தசன்னை
நின்று நமஸ்கரித்துடன் கிளியாணங் கள்
நடந்த வகை உரபர மெல்லாம் வளியாய்ச் சொல்லி
யன்று முதலி வன் பொருளை வாங்கி வாங்கி
யாத்தத்து இவத்துக்கு மிறையன்பட்டா
யின்று முதலென் கொன் பான்றாவென்றே
கூறிய முறை என்று இடுவை. 591

தேவரே சின்னை உரமரு திருட்டபுத்த
இன்கொள்தோ நிலையர் இப்பட்டமும்
போமயே உன்னை நேர் வந்து நிற்கும்
உனக்கான தென்ன வென்று உன்னை கேட்க்கம்
பாவபகை எதிர்கள் சின்னச் சொல்லு
பழம்பாளிக்கு நல்லவன்செய்வ டவன்று சொல்லு
தேவரே யொரு பணம் வைத்ததிருக்கொண்டா
சிக்கிரம் என்னாசம் வெங்கிறிதாமே. 592

இல்கொமைசர் உருக் தேவரென்றுந்தி
அத்தினமையா முந்திரணி தேவ என்றும்
பண்டிதனே. தேவரே நிறந்துருவாளன்கை
அர் நென்று கினயதி யாதப்பான்
போலெனைபென்ன தின்னபரையனைத்துக்-
திரி செல்லாம் பக்கை மிகஅறிந்துகொண்டு - கட்டும்
சிடன்னத்தும் கோரச் யாவரையே. 593

ஸ்ரீ

[illegible]

வாதியென்ன கன்யதனை முறைமெ
காலமன்னு திருமணம் மிக்க தேட்டமல்வைத்து
பேதியா மேதினி பெறு சொல்லி வெட்டு
மண்டாண்டா யானப்பினைக் கேட்டமைப்பா
ஆதியாலே நாற்றுகோயின் பேயானால்
அதுவரை முசகாமல் வைத்துப் பூசி
சோக்கனைக் கி கிளைகை வாட்டு துரைதோ
திம்பாக அங்கத்தின் மேலே செல்சம்.

594

செல்லுமே தீயென்றுந் தண்ணீரென்றும்
திரை கடல் கல் மலைகள் குருக் கெட்டுமென்றும்
வல்லுமே சிலையொருவனொருவாரென்றும்
வெத்தியென்று சாத்திரங்களைனைத்தும்
வெல்லுமே கொம்மதொருவனுக்காகாதென்றும்
லேசுமே [illegible]
யாதிகடக்கப் படாகோபாரு
கில்லுமே சாற்றுங்கள்கில்லாது
நிலைனை கண் மேலே தேசம் பாரே.

595

தேர்ந்த வந்தாரனைன் திருந்தே தலைமுறை
திண்ணுணி தீயாதே பத்தினியே திடங்கண்
டைந்து
ஆர்ந்த வறு நாடலைமத்தியானைடால்
அரச செருக்கப் பந்தாடனை கிளைக்கிமாடல்
பூந்தவன் தான் போலா உல்பணி கேசெய்ய
புவிதனிலே அயன் முயற்சி யெங்கிறாரும்
பாருதே தான் கொண்டு வரும் பரை சாற்று
யாதும் இச்சன் வெளியன்தன் கண்ணைக் கேளே

596.

௱௯
~~உ௱௯~~

தன்னைய மனை யவனுடைய பொன்த்திடு
கொங்கைத் திமுங் கவாட்டு. தேரவை சாற்றி
யாணிய முல்லை செண்பகப்பூ யாவொக்கலிப்பூ
யாயி வெழுள்ள பரிமள மாம் அகத்தம் பூட்டி
பணிகெண்டை சாங் கெகெ முடிங்க வுதி
ஐந்தனே பட்டு வஸ்திரம் முன்னால் கட்டி
கொண்டு முடிங்கு தியாராதனை யோடே
திடனொரு சம்மானம் தாபங் கொட்டே
597.

கொட்டயாலே கண்மூத்திரம் பாகங் கேளை
கணைத்தீய பாரு கேற்பத் சிவா. வென்று
மூட்டயாலே அர்ச்சிங் கொரோயா~~கு~~
முகுத்தா. வைகுந் தாயா மொத்தேமா
முகுத்தா வைகுந் தலி கனை சாயம் ~~ஈ~~ரா
ஆட்டயாலே தலி கனை சாயம்
நாண் முகனும் சித்தாராயணனுங் கூட
கூட்டயாலே போல நீரனில் முங் கிக
கொண்ட தண் மித்து அடு குக்கும் பாரே.
598

தேடிய தனியாலே கோமு வித்தை
செய்யயவாந் திரவியங் கொண்டுவிதிவாம்
பேசியின். திரைக் கேசந் தாணி வைவான் போல
மாயந்சமாய்ந்தை எல்லாம். பேணி பேசம்
காசினியா வெண்ணை அக்கியங் கண்டாசுங்
காதாச் சொல்லு முந்தன். கோனி யோடே
வாசி யோடு கவையாயால் கெட்டி செல்லல்
மகனை மொழி தண்டுபோ தாக்கும் பாரே.
599.

ளகா-அ

பரிகரிக்கும் வாடை யொன்று பகரக்கேளு
பர்வான கடுங்கூல பெய்யுந் தபாவாள்
அர்க்கர் யென்றெடுத்து வந்து நிரயத்தாளும்
அன்பாக வொருபாண்டத் திட்டுக் கேளு
அழிபய யென்றுவாட்டு முன்பு கேளு
அப்புனை கள்ளுமது ~~[illegible]~~வாட்டு
~~[illegible]~~ரிவான வஸ்த்திமறைப்புதான் வாட்டு
பாரங்கான தேன்புகால் தானியமாற-
602

வாரத்ததனை வேடுகட்டி வைத்துக் கொண்டு
வெங்கார பச்சையுடன் கொச்சிமஞ்சள்
சேர்த்திதனை ஒட்டுமஞ்சளப்பா கேளு
திப்பான மரமஞ்சள் மஞ்சணாத்தி யெல்லாஞ்சேர்த்து
ஆர்த்திரத வேர்ப்பட்டை வைத்து அதற்கு-
அந்த வண்டின் மேல் சேர்க்கோசு மேலே
ருத்தியுள்ள குங்குமப்பூ வாளங்கீனன்றே
தேரான சித்திரபச்சை
603

வொன்றான பூலாங்கிழங்கு கோரோசினை
யுற்ற இலுப்பூரல் செங்கழுநீர் கோட்டம்
நன்றான யமபெருது வகையொன்றுக்கு
நாபயனை வாறாக இடை வளர்ந்தாதப்பா
முந்தாகே வகைக்கு ஒரு வராகனெடை
முறையான தன்மை பொன்று பகரக்கேளு
தென்றான முகரப்பூ தன்னாரபாங்
சிதேவர் சிறுக்கீரை வாடத்தோல் புன்னை
604

ஸள.

முன்னை கோடானுசினை யிஸ்பறந்தோடவி
முன்னைக் கண்மெளி முருங்கைத் துதித்திடவே
முத்தி ஜெகக்கண்
முன்னை நரியுடையான் வேர்துடர்வேடும்
முன்துடரி முன்துடரியாமுச்சம் வேர்
நன்னையடாய் முக்கிராப்பர மெரித்தான்
நர்முரட்ட பெலத்தடைப்பித்தும்வேடும்
சொன்னைவெட்ட வேருடனே வணைக்கு
திரக்கயிணைட தாண்களைத் திரிந்தவே.

௬0௫.

சேர். தாக்கவேயுன் வண்டில் வைத்திடாதே
தோராக்கி அடிகொண்டு வெறேவைத்து
தெக்கியே வண்டுக்கு கூடு வைல்லாத்தி
ஆவாரை ணையுதெளி யடாய் கர்வந்தி வை
போக்கியே ஆவா கண்டப்புவேதன்னை
ஆடுப்போல வாழ்த்தா. உனைத்திரோய்
முக்கியே முன்றாமுங்கிட தேற்ற
மோகன பூரண வாபர்ந்தேனே தேடுமோ.

606.

வாபர மென்ன மாச்சேத்தி அகவாஸ்திரோய்
வெதாரமைக்கு சிவாதிடனே பசிவகிர்ப்பரம்
தேமூழுன் தாமுப்பவாடை கட்டி
சித்தி ஜனைப்பூசித்த கிணைகள்பூசை
உபரியுடன் மோகன் நின்புதைமுட்டி
புகாரபர்பள வாடையத்தும் பிடுங்க
திபாதமுனிவர் வாபரம் மாநித்தக்கொல்வேன்
திகரந்த வரை கொவசிமனைவெகயாதே ம.

607.

வேதமென்ன புத்தகங்கனத்தனிட்டு
ஞாதமாக புரியவே பத்து நாளிடம்
வாதியமுன் தாவத்து மந்திரஞ் செகு
உரிமிருய நுரவமோகினமென்று
மோகியட மோகிமோ முல் மேழக்கு
முதண்ட கூட கொலாட்டு மெக்கு சுருவ வேதஞ்சூன்முக
சாகிடா கீன்மைமாக
ஸ்ரீ யேமாமையென்று வெக்கமோதே 608

பியாத்யே வெணைந்து நிலாடத்திலாதல்
புற்ற அமய் சிறத்துப்பசித் தெல்ல
வாதுசெய்ய அருல் பூவாளை மண்ணட
வாடைபடுமயங்கி வொர்தாந்கிடைடோ
கோத்யே கொவர்க்கு பூசை செய்து
சொண்ணயன்னை தணக்குத் திணாமந்தெல்லி
திதியே பூரணபுனோகிரியாண வாணை
ஙிபூசி ஒங்கு ணை வாதி வாவே 609

ணைவாதியாசா முலணைமச்சாரமும்
மண்பேர்வணைசித்திரா திருணைந்தல்
முறைவேத் ஜோவர்களர் சொணாயதல்
மந்திரி சேணைப்பதி படிமங்கைமார்கள்
கறை வாசணை டவப்ரார்கள்மசாளருய
யாந்து வபவாண முண்டுரேவளணாசிம்
முணையடனை பரிசிரா முருகமாய்தல்
மெ டை ருமெ முக்தியாய் வாணைட்டானே 610

ஏ௮-அ ஒரண்டை தணை முடைமா தரணையும்போது
மஞ்சுமினைச தொங்சயாவே உபாயமாக
சாணடையவே மொழுகொங்கம் முழுமுயேழ்ந்
சப்பு பேரகேல டைப்பணடா சத்தியம்பரி
பேரடயவே உரைவசு மின்னவர்கன்மைந்
முரணை கொண்டுமயல் பெருகிமிதாகவ்
- கொண்டு
கூடயாவே புணையன்ம் கேவதேர்மாணவர்
கூடினால்முரணைடா வாணை போக்கே.
611

போக்கான முங்கையர்க்கும் பருவமாருகும்
பூவோகத்தாசருக் கும் புவியுன்னோர்க்கும்
வாககாரமனதார விசிதமான
வாணைரவண்ண மோவொளி கூ.
தாக்கான சிராசிந்தரையாககாரமான
தோமான பூப்புமான புமான புவரவ்
கோக்கில்புபு வர்காரம் தினைப்புவாவ்
கருவுமத்தம் வாணையம் பாண்குக்கும்
612.

ஆதமுடன் கிராண்டை பண்மண்மேல் மித்தும்
தாக்கணைத்தின் வாத்துடனே அண்டவெண்ணை
னாதமுடன் பூண்ணு யுடன் பாவாணம் தரிப்பு
குளியான நன்னாரி கூவரும்
பொதமுடன் பாண்டமன்று கருவங்கப்பு
பூனைக மினா வெட்டாணந்து கோடம்
அருவ
முக்காதுடன் தொட்டால் வப புந் கேவனடு
~~[illegible]~~
குர் வெவ்வளைப் புரொவெச்சம் பிணைணபித்தும்
உ

அகு-

மித்துடனே மரவட்டை யானைப்பாசம்
பேய்மீர்க்கத் தியாலமுடன் கோள்பாசம்
குத்துடனே நவச்சாரம் வேணவேரும்
யானைங் கண்ணு நோவால மருளுமத்து
பத்துடனே ஊணை செல்லாங்கொண்டு
பணையாத மின்னைப்பால் .. நித்தட்டாட்டு
முந்தடனே கொண்டைத் திராவகத்தாட்டு
முந்தனமை பொய்யைத்து முனிகுபோலே - 614

முனிகுபோதுண்டை தனை நிடகுலத்தி
முப்பதினான் வைத்திருந்து முகிழ்ந்தமாய்
அனைகு போல வடிவாருக மின்னை னார்கு
அடங்காத காணென் பாலைவாங்கி
யானையெதொருண்டை சூடாப்புவாகிக்காய்ச்சி
யாக்கயாலே யாந்திரியங்கிடச் சேர்ந்து
பணிகியே உறவல்லா திருக்கு மாகா
பருகிவிட அசன் மிளசி பண்ணுவாயே. 615

பண்ணுவாசில் தின்னுடைய மகிழ்ந்து உத்தமை
Vசுரு அமௌனமாருக் கோபாவருக்கோ
பெண்ணி நல்லாளாசை யெனமடங்கா - யாகும்
பேதிப்பார் வாய்மயக்கம் பிரணமீதும்
கன்னிகையோ ராசை யொருனாளுந்தின்
காதல் செய்தே மோகிமடாகன்ன் மார்கு
வன்மையாய் பருடாசெல்லாவிந்து
மாணிக்கத்தில் வெளசைவாக்கு சியாரே. 616

எகு-அ

வாங்கிக்க புருடரும் வஞ்சிப்பாமேனே
.. ..ணை .. வெருப்பாயருந் தாசும் ருந்திசெய
திக்கித்தான் கரை யேறப் போறனையா
ரேறிணை யாள் குதமதல் தீரும்போத
நெருங்கித்தான் வளாவை ஹாக்கத்தாலே
நிவசுவா வெறொன்றை வாடான்பாரு
வஞ்சித்தா பந்த முடையவளாங்கி.....
நல்யாளை மயல் பெருகி மெலிவானாமே

617

மெலிவானே மனை மக்கள் சம்பத்தாளை
விட்டானை மாட்டானை சவெசியானை
சிலியாலே பருவெய்த பின்னைநானை
கருத்தாலே பத்தனையும் வெந்தான் பாரு
பூலிவையாலகப்பட்ட பசுவைப் போலே
புணைவாயெலி போலேயிகுக்கண்கட
நலிவான சாபமது போலேயாகி
நாடொறு மெலிவானே யதனால் தானே

618

தானான யருத்தனை உலகத்தின்னே
தாயதமாயன் பிளைப்பக்கிரகவேதான்
மானான முகத் திருவயத்தியோர்க்கு
மானில்த்தில் ச் சிம்பிறு தாயங்களெப்பா
தேனான பர்காரத் தெய்யம் போத
தெசுத்திடா வொருஅன்னை அவிழ்த்தீதாட
ரேயுனாமா புன்ன் கண்டு அன்னபெண்ணும்
யானைன் கை கலந்து யோருவாய்பாரே.

619

ஐயசி

பட்டடவே யானைக் காறுனைக்கொத்த
பருந்துன் தினை நாளி பமாடை தோறு
பட்டமெல்லாம் முகை கேதான் கொருபா
பாறப்பா
பாற்குணிலே பின்னையொரு முறைய நாக்
கூத்தாட்டமல் கிருவதனை லோபமே நு
அக்கராந்தரம் வந்தாராம் கிருத்சொல்லாதே
ஊட்ட துறை காரொன்னால் எல்லாத்துலன்
வீணை நென்றால் வெறு உரனையை மெச்சுவாரே
620.

மெச்சுவா ரென்றெதன்னை புல்லைத் தின்று
மெய்யரியா கினையனைக்கு வாடையகுதிர்ரால்
சொல்சுவா ரையரைப்பட வெற்றம்பு
பானைக் குருக்களை மெய கிலைச் செய்யாக்
-கொண்டாடி
நில்லுவான் வள்ளார்று... ஏழுஎன்று
நெருந்தாரம் கொண்டவைந்து நீக்கப் ப
செல்சுவான் வாகிரு சொல்விடா தேத
தீர்மார்கள் தெருதெனை கட்டிப்பா தேத
621.

கட்டமேயே பருமாத்தின்... ல்லக்கேள
சோற்சுமரி மயக்கிய ஹோர் ரெருக்கம் வேரும்
மீட்டவே கஞ்சாவோர் செங்கனீர் வேரும்
வாடத்தினை வேர் காக்கண வோர் மேனி வேரும்
கட்டவே யானை சுண்ணாய்க் கொண்டு பேயும்
கொட்டத்திப் பாலில [illegible] வைத்து
ஒட்ட வெண்ட்டம் நொள்ளியே நோவோட
ஒறு னெனாடை கருக்கியெறி வேறுவையே.
622.

வாய்க-

வைத்ததே அட்டகுரு வாக்கொடு
மேலாட்டுப் பள்ளி மேலாருஞ் சிட்டுப் போட்டு
உற்றுமே மண்கனைக் கீழ பர்படம்
உனக்குரவா முஞ் சாத்திரன் கிடக்கீட்டு
வாற்றுமே கருக்குரா சிட்டுப் போட்டு
விருமான் அழுக்குரா அரானாட்டு
அற்றுமே மருவித்து தீக்கைக் காலின்
குளம்பிலே சிவாயனே தியானம் வாங்கே.
623.

~~வைத்ததே அட்டகுரு வாருக்குக் காடு~~
உள்ளூர்கியே தியானத்தில் கிருங் கொந்த
முருவயது சிற்பரம் வழலை டுரம்
தாங்கியனைவ யானை மாம்சமயனாய்க் கொண்டு
சித்கோய் தியானம் வாட்டும் சித்தத்தான்
ஆங்கியரு மனோவதங்கு யந்திர சிலம்
மெருஞ் யாருப்பணையார்க்க ஜோலக்கடம்
வாங்கியே அருமனை யென்று உற்றுப்பாரு
உடலதுதான் நேர்யாரே உலகத்தோர்கள்
தாங்கியே மவன்களைக் கெட்டுச் செய்யா
தப்பாது எப்போதுங் கூவேராடும்.
624.

குருவென்ன உருமனைப்புக் குருவேயொன்று
கைதனிலே படித்தவனே உருத் தோற்றாது
வருவதென்ன மாம் பனைந்தாற்றனன்றுசொல்லு
மஞ் சன்னிமா யாருக்குங் கருக்கி வாங்கி
திருவென்ன பானை வைத்து தியானத்தோட
சிரித்தில் நிடமருவாய் தெக்கங் கோணார்
யாருவென்ன பாண்ண மொன்று யாயம்பக்கோ
யாத்திரமாம் பூனை யொன்று ஏருத்து வேலையே
625.

அய்கு-அ

எடுத்தெந்த நூலையெது யேதுவானாலும்
யாருந்திடத்தலகைகை சிவப்பாக்கியெ முண்டாம்
மருந்துடனே அதிலே உருத்தாண்மையைத்துதொண்
மந்திரமாம் வாழ்வான தண்ணீர்தோனும்
பெத்த குரு வெள்ளைந்தாணகோணைப் போகா
பத்திமாய் மெய்ப்பதற்கு உபாயம் சேர
இருந்த அமரப்பதோ கட்டமிக்குந்தானும்
காணவலம் போக்குவாதாகத்தானே
626

அகத்தாண கரும்புனைதனை... மத்து
அதினுடைய பிசமெருந்துக்கும் போது
மெயகத்தாண கருணிலவாணம் போலவே
யாருக்குமெடாத நிண்மேனிப் பாரமாணந்தான்
போகத்தான் தான் செம்பணிலேயடைத்துக்
கொண்டு
பூரணமாய் பாலைக்கி பூசை பண்ணு
மாகத்தான் வாயாலை உருத்தோணாது
மகத்தான் உருமாற்றம் சொல்லியல்லை.
627

இல்லாத்தே வாங்கி மடித்து வந்து
யடக்கண்ணனைச் செம்பமைட்டு குனிசாவகட்டு
பொல்லாத தற்குருவாம் கேண்ணிக்கானும்
பூமியெல்லாம் பேயானடபங்காணும்
வல்லானை வந்து கண்ணைச் செம்பலக்
கட்ட
மாணிலத்தில் புதையெல்லாம் கிண்ணிக்கோனும்
அல்லாது யடதுபெளா தாம்பூரத் திங்குண
அதிடத்தில் வெகிய பேச்செல்லாம் கேட்கும்
628

ஏ௭௨-

கேட்க்குமே வலது செவி தன்னை முன் போல
கெட்டியாய் கெவர்க்கி பூசை செய்து
ஆக்குமே கண்டதிற் பணைந்த போது
அவை கடலி சின்ன பொ பேச அங் கேட்க்கும்
நீங்கு வலது கையை திருநீர் சிட்டு
மெல்லியர் மேலைந்திடவே விரும்புவார்கள்
பார்க்குமே யிடது கையை திருநீர் சிட்டு
பசுவெருமை காளை மிருகந்தீர்தானே.
629.

திரையே யிடது தோணந்திர தாக்கி
சிட்ட ம.ண வாணை எடுத்துவாகும்
தாரையே வலது தோள் கீற. தாக்கில்
சந்தமே கெங் கணையும் பிடிக்கலாகும்
மேவாயே யிடது கன்னம் கீற தாக்கல்
வந்தகனார் கண்ணுக்கு தோற்றுவாரப்பா
இரையே வலது கன்னம் நீர் தாக்கில்
கொள்ளவே வெள்ச்சிதை காணும்பாரே.
630.

காணவே யிடது வலா வெசும்பி வேடுவ்
கேள் கடாம் வெவ்வோர எடுத்துவந்து
வரவே எழு செம்பு பொரித்துமோம
நாட்டடா எருதைசயுங் கேளுய அஷ்டி
ஆணவே எதிர் வந்து அணுகுவோனை
அருணாசல மவன் மேமை வெல்வதனாலே
பூணவே பிசாசிகம்பணமே மாச்சு
பூட்டடா ஈ வலது புரம் புகழ்ந்து கேளே
631.

ஏடு 2-அ

கேளடா வெள்ளைப்பவே யொழிந்து கொண்டு
கிழிக்கவே பேரது சபை தன்னிலே னீ
ஆளடா பேதைந்தன்னை கவலையைச் சுத்தி
வைத்திடவே எதிரி செங்கோலானே - ஏடு
நாளடா பொன்னெடுத்து சிறகைச் சுத்தி
நாட்டமாவே தூனையேவன்பட்டான் பாரு
தேளடா சித்தனை மருக்தேடாது
திசையருதி பாணமாய் கைதிடாயே: 632

வைத்திடவே பாடத்தினை தன்னைச் சுட்டு
வாய்ப்பான நீதனை திசையை னோக்கி
அத்திடவே மலை நகண்டுவேரு மெய்ந்த
சொர்ணமகோ மேரு வந்தான் நகளைப் பாரு
பூத்திடவே வலத்தி கோங்கிருந்து மீட்ட
புண்டகே அழுத்தி நிழம் உதிக்கும் பாரு
பேத்திடவே வலத்து புட்டு நீர்க்கிருந்தானே
முனையடாய் யாற்றும் வென்றுத் தோர்க்கும்பாரே 633.

தேரணும் பேமே யடது முட்டு நீர்மையும் பட்டாள்
கூட்டரிவே கொந் தன்யுஞ் சிருமோரும்
உண்றுமே வளைதுமுனைந் தானைச் சுட்டாள்
வொத்தேயானித்தேவ புற்பழுப் பொட்டு
சாண் றுமே காய் கோடி கனிகள் கோடி
மோடி மலை கின்னை ணறுந்த கோடியப்பா
ஒன்றுமே யானை பரி சேனை கோடி
நட்டுவக் காலிப் பாம்பு தேள்கள் கோடி 634.

சாயுஜ

கோமகனைக் கண்டெதிரே தோற்றம்பாடு
கொல்சுக்கு கும்பருந்திருசிடாதே
ஆடிவரும் புக்கண்படை கூறோடே
அய்யாரண்டு கோமபடை போலவே தோற்றம்
நீடிகாலாம வரும் புழுதி தில்லை
நினையாது நிற்கும் பசா செல்வாந்தரன்
கூடவே மோமுகத்திலே தோன்றும்
கோகரண மாத்ரயனைச் செய்யும்பாரே -
635 -

செய்யவே யாடது முடிக்தானைச் சுட்டு
திருனீறாய் செய்திசுவை தேமப்பாரு
யைபயவே யாருந்த சுவை தேவர்காணும்
பளபாருந் தங்கத்தி சுற்பத்தி மீது
உய்யவே சின்னர் ஙைப தாம்புரவாசல்
வெளி கோடி அதிசயமி உபண மேரு
மெய்யனுடன் மாமுனார் வானிசைட
மேவுவார் சகலசித்த தேவாதாமே.
- 636.

சகல பொருளகத்தமா சிற்றுயண்டாம்
சித்திவம் ரெண்டு மொன்றாய் தாபங்காணும்
பகலவனுஞ் சந்திரனு முயமாகும்
பாதாள் தேவருமே தாபங்காணும்
உகமுடியவரு கிளாளக்கடு தோணும்
உன்னிவானை சாப்பிட்டா னாயற்றுண்டாம்
மகிமகனை யவாத்தி செய்த வாதியானால்
மகத்தான வாத்தியக்கை வாணம்பாரே.
637

-வயசு-

வரணம்பார் வலது முரைந்தாணைச்சுட்டு
வலியகருணிராக்கி வைத்துக்கொண்டு
பாணம்பார் வைபூதி தனை கையால் வைத்து
பரிணைச் செய் நகாரமது ஒலிக்கும் போது
தோணும்பார் நண்ட புண்டத் தின்னையுள்ள
தாவா முதல் கற்பக விருக்ஷமெல்லாம்
நாணும்பார் வாசவன் திரான் செய்வு
நாமகளும் பூமகளும் மகிழும் பாரே - 638.

நகணமே நகாரமது ஊனும் போது
நாமய தோர் கிரசபணைவார்கள்பாரு
கேணமே முந்துக் கோமேதகங்கள்
முன்னை நல்ல நான்ணையருவு கண்ணிற் - காணும்
புகை பாணி தியாபாரணமெல்லாம்
பூணுமே நெருப்பாக்கும் பூண்டுபாரு
அகமே கொட்டை கெவு அரசர்செண
அணுகமே டாகிகாசமத் வெடிக்கிற் தானே - 639.

அணைக்கு முன்னே நகாரம் தொட்டும் - போது
அடங்காத வெகி முனிவர் சுகத்தியிதன்
புடைக்குமே புலத்தியரும் வதிட்டர்தாமும்
புலவோர் வகை வா மித்திரர் பாத்துவாசர்
கிடைக்குமே காசி பாதும் புருடைராதர்
கெட்டியாக் சத்திரிஷமாவல்சேரிடும்
படைக்குமே பதினெட்டு பெருங் கூட்ட
வண்ணாசி வாய்வ வந்து பார்க்கும் பாரே - 640.

விஷயம்

பார்க்கும்பார் கோள கண்டாமுழுவமாளும்
பறை காஞ்கை சிடைப்புலியாம்பு ஒரு
ஆர்குமே அகார முட்டு பார்க்கும் போது
அனைத்த நிறைந்த சிவ மங்கே தோனும்
மேற்கும்பார் தேவாங்கிலநகித விந்நெ
இன்னைமொன்று யாயம்பு குரோனின் மேற்கே
காற்கும்பார் நவை வறை வாய் நின்வாநை
கண் கட்டு சிவைப் கட்டு கணனி கட்டே. - 641

கிட்டாண யாட... படக்கு அட்டு ஒன்றில் ணைக் கல்லெக்கனைசல்
கல்லெ கொன்று உரு -தோன்றும்
முட்டாண யாடது படக்கு அப்பாரமணயா
முட்டாண தேவாங்கு வாக்கைசொல்லே
உருவாகுமே தேவாங்கு தெண்லே சட்ட
சட்டாண தேவாங்கு தெண்லே கையாய் சொ
சல தேவன் ஞானி னைகமாய் புனை
மட்டாண உடல்கட்டு கவசமாச்சி
உச்சாரயத மெஞ்சும் வாழ்த்தி லாமே - 642

வளர்த்தவம் தேவாங்கு அழலங்கொண்டு
உருத்திரவர்த்தி கிழித் துலைமாகவைத்து
சாத்த லாங் குளியானை யாந்திர கோபம்
சாதிக்காய் சேரோசினை தியலத்தாட்டி
இத்தனம் புரியானையே யருவர் போட
எண்ணிருத்த சேர்க்கரவி எல்லாத்தாளும்
போர்வளம் வெத்திலையக் கிளிப்போட
மொல்லாத டாசிவதம் பாரியன் பாதே - 643

ஞயரு - சரியென்பார் நதந்த யோகு தன்னைமேலே
யோந்தியால மது தடவைப் போடே
அரியென்பார் குருவை கொக்கு காணாங் கோழி
அண்டரண்ட பக்ஷ வருமவனி மீது
தெரியம் பார்ந்த வர்கள் கண்ணுக் கெல்லாம்
தெரியம் பார் மையைப் போடு வேக வேகி
மரியம் பார் உண்மையால வன்னியெல்லா
மண்டுபார் இண்டும் பார் வலியம் பாடு - 644.

பாரப்பா யோந்திரத்தில் பாணை யாக்கி
பரித் தியாலம் தூக்கி மசி வழியென் சோதி
ஆரப்பா யந்திரங்கள் நடம் பாரு
அம்பியன்ற் நடவவது உறும் பாரு
சேரப்பா செககாவை திண்லே கிட்ட
செக்கடா துறைகளை மாட்ட மாட்டார்
வேரப்பா வாத்தை யெல்லா மீரணைப் போலே
வாள்ளா இத ஒருவர்க்கு மலக மீதே. 645
மீறியாலே கிந்தீ கொண்டு செப்புவதும்
உ முறைகாது முறாது. வைத்திராலே.

647
சீ கிரன் குகாழ்க ... யவெட்டும் மேடு
மெதுவான திருவாத் தீ வெள்ளை தக்கி
பாதான மூலி வெருன்னே வைத்து
பாங்காக வெட்டையாலே காலில்லோடு
உறயாலே திரட்டு கிடாய் வெட்டும் போல
இறடா கருவாணடாது பாரு
செறயாலே அண்டமது வழுக்கச் சேரு
கிகடீ பெரிய பெரும் தோய்ந்து இன்மேல்
மரியாலே வழுவைகளைந்து அச்சோதிக்க
குகீர் கால் வைத்த துறுடையாக்கண்டம் (647)

-வசூ-

வெத்தியென்ன பத்தாளைப் பிடித்து வந்து
கிளத்து வாயாலிறசங் கொல்லவிட்டு
பத்தியுடன் கொந்திபாக்விாண முன்று
பணவெடை வெட்டதின் படத்தை நேராய்க் -கூறு
முத்திப்பெற முதெழுனிலே வாலைத்தாக்கி
முரியாமல் வொரமொண்று சிப்பிகேட்டே
முத்தியானில் வைத்திருக்கி உளணகளெல்லாம்
வடியுமடா அதிலின் மேல்வபரங் கேளே. 648.

கேளடா நியால்மனை பண்ணே கேளு
கிளிளைகயுடனெட்டாளைன் திண்ணுவாங்கி
ஆளடா அருப்பால் வைத்து விரும்பூரம்
அரைநாடனை காந்தவிட்டு அரைக்கும்போது
வேளடா அண்டவாது வெண்ணைமை ஆர்சி
விரைக்கரைத்து சிந்தூரமதத்தின்பாசகி
தேளடா தோழ்செல்லாம் தோழ்வாக்கும்
செகச்சால கிண கிடு மையிதாச்சே. 649.

மையதனை திலதமிட்டுமாயா போகி
மைமைமயென மைகமனி... கமறையும்
மையதனை கொந்தப்பசா கிடந்த டுவ் -பாரு
கண்டவெல்லாம் கிட்டவிடுமுலகத்தின்லோ
தியதிர்கை மொளவாயால் கண்ணைக்கட்ட
கிடக்கிதிரு சிலைப்பேகளர்சு டுபேம்பாரு
அய்யனுடன் சாசகாரை முன்னோடிப்பாயும்
அவனியெல்லாந் தெண்திமிடுமைக்கிதானே 650.

ஸயன-

உனக்காகக் காளிக்கண் கெட்டு மய்யை
உரகபடம் யார்யாம் ஆனை வாங்கி
தினக்கிரு ஆளவர்கள் வாழ்க்கையைக் கட்ட
அடைகட்ட குளிர் கட்ட தாணிகட்ட
மனைக் கொலைத் தனைகட்ட வாயைக்கட்ட
வாயுரு உன்னைக்கு வழியைக் கட்ட
பிணக்காக எதிர்நாள் மெய்யை…க்கட்ட
பெண்படர் திருவாமத்தி பெகாண சிகட்ட
651

கட்டாரணா கிணைசின் வல்லபையாள கட்டு
காள் கொள்ளதிரியான கிருத்தி கட்டு
மட்டானே மகாதேவர் கிருந்தி கட்டு
மறைப்பாமா திருமால் தந்திருணங் கட்டு
திட்டாண துர்க்கை கட்டு ஐய்யன் கட்டு
திருவைபா மேஸ்வர்யாள் பொன்ன கட்டு
சட்டான சிவை கட்டு லோக கட்டு
சரித்துஸ் உடல் கட்டு கட்டேன் ரேதே.
652

ஒத்தியே கின்கியாண வாழுட் பாரு
ஒகாளி ஒபடாரி கண் கட்டுப்போடு
~~ஸிகுவெ சிதர மொண்டு சிட்பு கேடு~~
~~மந்த்யானிர் வைத்திருக்க உளனக்க இவைகள்~~
ஸ்ரீ தவே அதாட வையனைவ் கொ
ஸிரமான மாயாருத்து கருவான் கிடே
வாத வே ஒரு சிமம் வரையக் குள்ளராய்
ஸைமந்த ஞோமா காளியின் கிண்டி
மாத ஹையாதவ தேவோ ருத்ர காள்
சிகீ மாயா கொவர் சிவ்வம் சவ்வம்
த்ரிபுர ஸ்ரீ ஸ்ரீ வர்ய கஜித்த வல்லி ~~[illegible]~~
யந்த்ர கேடார் தூர மாமோதே - 653 -

சாயன-அ.

சூதாருமே திரிகிய ஒருக் கூங்கேசி
சொன்ன வன்ன மென்னாட்டதுகெலிப்பாவைந்து
வாதாடுமேதி கியர்கும் பி கும்பி
வந்த செசா கொடுக்கும் மந்த்ரமாத்தாசைக்கும்
பேத விக்க அவர் தோர் வையாகப் பண்ணும்
பிசாசு பெய்முவளமனைதி கெக்கும் பண்ணு
சூதாமுமரமும் செய்வர் ஒன்றும் மொட்டுவது
பூசத் தொரு ஜீவர் வாங்கு வாயே.

654.

வாங்குவது கிருவடியால் இலது வானாகுடம்
வந்து முளைக் கிருந்ததுமா மூலி என்று
சாங்கமாய் கருவடியார் சாம மோதி
சார்பாக வேர் வாங்கி தங்கித் தாயந்
சார்பாக வேர் பணிந்து சூதாமய் பாரு
தோங்கே வே பணிந்து சூதாமய் பாரு
சின்னை வெல்ல உலகமதில் லாருவண்டோ
பாங்கி யெ ஏதி எந்த வாதசாசுந்தரன்
பந்தியத்தல் தோற்ப படாதுமப்பாரே.

655.

ஆடிப்பார் மதியமது மற்று பாரு
அம்மாணை கிணங்காடுபந்தங் கெட்டு
ஆடிப்பார் காடிபசி வாய்னான் இருவை
ஜீவைப் பரியெரும் பிணியன் திட்டும்
ஆடிப்பார் முயல் வேட்டை மிருக வெட்டை.
கொள்ளைப்பார் நரி வேட்டை வருட்டி வட்டை
ஆடிப்பாரு உன் வெட்டை யதிகம் பாரு
அவன் தினில்க் கினி கம்பன மோமமே.

656.

-ஜெயசு-

திம்பணமா பிறக்கும்பாங் கேணைகும்பர்
தின்னியமும் கும்பகும் வாயத் தும்பம்
அம்பணமாக்கு அக்கில தம்பணமுமாகும்
ஆயாகங்கேன் னாடாது தும்பிக்கும்பார்
வும்பிலே வதுத்த மயக்கு செய்துபாரு
வந்த் தொங்கில் மாககாணும் கும்பிக்கும்பார்
தெம்பிலே வாத்ணை எவ்வாரு செய்துபாரு
செயம் பண்ணும் பகவதிபார் செகத்தில் தானே
657

மொழிவாத்ணை:

செகத்திலே மொழிவாத்ணை செப்பக்கேளு
திகணிலே தில வருக்கு நாமாய்நல்ல
மருந்துவமாய் மைந்தனல் மடாச்சோதி
மாங்கையுடன் முனைவாளன் பேரும் கோலம்
அகத்திலே யாரும் முன்னாளுடனே கிட்டைக்கி
ஆள்ப்பட்டு அவருடனே ராகுங் கோலம்
செகத்து டனே உருவமாக்கொடோரத்தில்
செழுமேலிக்குவாரை கோப்புக் கட்டே.
658

கிட்டுவது அருக்கிலை வேர் காக் கேணைதல்
கருங் காலி வரு வெட்டுமுள முருங்கை
வோட்டுடை வேரா காரை வேர் எட்டும்புளி
உகந்துடனே பாடுங்கி வருவணலை வாங்கி
எட்டுடன் வெருக்கு முன் பவரமன்ன
யாயல்பான வெள்ளி செம்பு தங்கம் பொன்னை
செலவண்ணன் செலுத்திருக்கு.
659

சாயஅ-அ

பொன்னிலே மெத்தனையுஞ் சேற்றுருக்கி
புகழ்பெறு சோகமணை தத்திடாய்த் தட்டி
[illegible]ன்னிலே வெரை யெட்டுத் தி கட்டுக்குள்ளே
திண்த்தணியே வெவ் வேறு பொதிந்து வைத்து
உன்னிலே யாருவா வெந்த சாம்பலுங்காண்
உடன்பூமி மண்ணுடனே வொன்றாய் வார்
வண்ணிலே பெருங் கோய மிகு அக்கு
வென்றென்னா கடுகோமடம் வெந்தயமுஞ் சேர்
: 660

மஞ்சிருட்ட நித்தனையுடம் வாகாய் கேளு
மண்சம்பலத் தயாடை பாதி கூட்டு
மஞ்சாமல் குறையாமல் வஸ்த்து வாட்டு
மெருகு பதமாய் அரைத்து பாவை பண்ணி
கெஞ்சாமலிட்ட குன் சுக்கு மூடி
கெசிதமாய் வைத்திடனே னியம்புனை
அஞ்சாமலருட் பண்ணி மொழிமுட்டை
அர்சி பொங்கி அமுடனே படைத்துச்சேரு
: 661

சித்தி நன்றாய் முந்து வைமந்திரங் கொல்வேன்
தப்பாது பத்து மந்திரஞ் சிர் செய்து
போகிந்த உலகமதில் மோசவாக்கை
படைப்பாருன்னை வெல்ல போகாதப்பா
வேதத்தும் மச்சமுனி தெந்து பார்த்து
வேடிக்கை மோகனியாள் வாத்தைப்பார்
சோதிர் வேதாந்த அருள் காப்பு
சிஷ்ய மனேன் மன பாதத் தினைக்கொள்வானே
: 662

பொன்னும் பல்லக்கும் தோக்கு முக்கி
வரண்ட மினைக் கிண்ணைக்கி சிவந்த பார்வை
யானொரு பெரியம்மா கோபக்காரி
ஆதிய முத்ர உயலே முதவாலவலி
கதுன்று வாசகின்னால் காலகுடுவிலே
அவதரித்து முன்னே வந்த
கொண்ணூற்று நீக்காற்று தேவியம்மா
கொத்தருவா ஒன்னை சொல்லமேனு-
-663-

கோலமென்க் காளிட்டாம்பக்காள்
செருகளிக் காளி சூலமலக்காள்
வாளை வயதுக் கார்குடுக்காள்
வாகிணியாம் பயக்காள் மாலைக்காரி
சிவமகில்க் காளி சிறுவிட்டாக்கி
நாகதுக்கு அன்னை மிட்டகற்ம கன்னி
நீல ஐங்கி சிக்காளி மோடா தேவி
வீரகமுடுகாண்டவாமெண்ணொத்து தேவாலே
-664-

எத்தந்த ககமுது கெல்லியாரு
யாருண்ட கொடையிண்டயாமதாலயே
வாணி பகர்ந்தாவ காரமுடங்கண்டோர் -யாள்
மட்டமடமாய குறுகிரல்வலியதாக குன்று
தாற்று முகை சிண்டுகிரல் வலியதாக குன்று
கொதுவ கொண்டு
தாம்பாச்சிலையருந்தி திணைமச்சிடமா
யேறியேயமுடுகுமுகமதேவி
யேசோரி என்றெ நீ யாருக்கு இத்துணீ செய்வாலே
-665-

திக்கிலக மாகான் திரமணியே பாவாய்
சோமவாருசர திரு சோகா தேவி
பதிய வாங்கி மாய திரு பாதகித்தி
பட்டமாம் பாவைதி குவின்வி
வாத்தாறுதை சிலையாருத் மடையாருத்
வெட்டுவச்சிரச்சகாரணியே புகழ
பதி பகை யொருதுக்கிலி வாக்கி போட்டி
மாட்டம் மாசாட்டம மாமாரத் தேரோதே
௬௬௬

மாதாவே முத்தவளே மடக்கி சோரி
மடச்சி கிட்டாசி நெட்டச்சி
மூதேவியனுக் கிருக வாமகில்லா
முருண்ட கூடமுகடாக்க கொண்ட
பாதகியே மகாமேனை யடுப்புக் கப்பு
பண்ணி வைத்து அண்டத்தை பானையாக்கி
வேதாவை சயம்பாகியாக வைத்து
வாரதுக்கு பிண்டத்தை மாட்டடென்றாளே
௬௬௭

மாட்டென்று வாருதியை உலைவிந் தேத்தி
மணலையெல்லாம் முறுக்கி வாண மீனை
போட்டென்று கரிப்பண்ணை யாடுட்டு வாட்டியல்
புடைத்துப் போசனம் செய்கருந் திடமல்
நாட்டடன்றே யரவைமதி புலகத்தோடமே
நல்லவாளக் கிட்டமோ கோண்போர்
குட்டன்றே கூட்டபிட அக்கா அக்கா
அறுபத்து நாலு வதம் மோமயனாடே
௬௬௮

எழுசீ-அ

வேத மோடி மதிமோடி வெணமோடி
விநபத்திரித்துப்பட்டணிர் காக மோடி
சதமோடி யுநைமோடி மாக மோடி
தசமோடி . . . . . தமோடிகூடாக மோடி
~~இருகுமோடி வசிகோமட[illegible]~~
பதமோடி திருமோடி கோலமோடி
பத்திமோடி வாரமோடி இடம்கும்மென்று [அதோ?]
மதிமோடி நெருமோடி வார்மோடி
வஞ்சட்பத்திர காணமாடாமோடி.
669

இரமென்று வொரென்று பேசமாகா
அர்ஜுனன் ஹரியென்று வீசுமக்கா
நாமென்று நேரமென்று நடக்குமக்கா
நவ்வென்றுஞ் சவ்வென்றும் கிடக்குமக்கா
போவென்றும் வாவென்றும் நிற்குமக்கா
பூதங்கள் வேதங்கள் காக்குமக்கா
யேமங்க ளிமங்கள் இருக்குமக்கா
எண்ணிறந்த முதேவா பெருமக்கா.
670

பெருக்குமாயா பேசருமவனே தேவா
பேசினதும் நோக்கினதும் அவனே தேவா
உருக்குமாயாதவனும் அவனே தேவா
உதாசினனானோர் என்பதுவனே தேவா
சிருக்குமாய் நெருக்கமான அவனே தேவா
அருமுண்டா சோயத்திருந்த தேவா
உருக்கிமாய் நெசயுண்கின்ற நணங்கோன
மாங்கிமோயாருந் தோற் மக்கிமச்சி
671

ஏ.28.

பவளவல்லி
மச்சியே பச்சவல்லி பவளவல்லி
மகாவல்லி அரளுகு வல்லி மாகிதமாம்
வல்லி
யாச்சை வல்லா படாங்கிரா கிராமவல்லி
எருந்திரசு நாளிகுராபி படாங்கும் வல்லி
முச்சிவல்லி மொரமிக்க மேலாம்வல்லி
மேகவல்லி ஞானவல்லி ஹாபோகவல்லி
நச்சையே புர்யும் வல்லி மோடியென்று
தான்
ஜெகன்னாதேவ்கநத்திலிட்ட மோடி.
672.

மோடி செய்யும் பாவை தன்னை வைராக்கியசொ
லியெமது வாணிசம் முன்னே வைத்து
தாடியென்றும் வெண்டலையோடன்று
பொன்னை
தின்றமடத்தே வாங்கி வைத்த வசும் புலை
பாடி வரும் பூபார் முட்டை சம்பணங்கள்
பட்டமாப் பாவை கிட்டிச் சாத்திரிகளை
நாடியே வெண்கருடனே மயான சாம்பல்
நவையத்து விருந்த பின்னே யாவங் கெட்ட
673.

கெட்டி யாத்தனை கருவங்கிலே சேர்ந்து
கொண்டன்ன மதில் கேட்டுங் கருவைக் கேளு
நாட்டிவேட்ட மோர்த் தமிழ் செல்வாவென்று
நயமாகப் போங் கேளு காப்புக் கட்டி
வெட்டியாலே யொரு கொம்பை வெட்டிவந்து
விதமான கிளி பொம்பு பாவை யொன்று
கட்டியதோர் முனை எரு திசைக்கண் கிட
அதிய முன்ன முனைக் கிளி ஐம்பாவையே
674.

ஏ. உக.அ

வைத்த தன பாட மன்றிகைக் கோலொன்று
ஏராளன மன்னவர்கள் வணங்கிய கோலம்
யாத்தனையும் செகாமா யாருக்கும் போது
பயல்பான அறு கோண கொட்டையாட்டு
முத்தி பெற அதைச் சுற்றி வட்ட மிட்டு
முனையான முறையாமடுப் முறையுக்குள்ளே
குத்தமில்லா ஞானக் கோண மிட்டு அப்பா
- வெட்டுக்
கோணமடா மொழியுடக்க் கூறினாமே. 675.

கூறான மொழிக்கு பூசை கேளு
கூறி வைத்த அட்ட கோணத்திற் சுற்றி
தீராக கலச மெட்டுக் கும்பம் வைத்து
~~...~~ ஊரங்காரம் கும்படிக் கீழே கிளி
வாரான அட்ட கும்ப நால்கள் சுற்றி
மாவிலை தேங்காய் பையுல்ல தேங்காய்
வெட்டு
பேரான சீரண்ண புஷ்பம் எடுக்கும்
~~...~~ மரிக்கிந்தட்டை படிக் கிடைப்பாய்ப் போட்ட 676.

பாப்புடனே யந்திர தேவாய்ப் போதில்
பகார்ய அக்கினி தேவாய் நமா வென்று
கிரப்புடனே மா தேவா வா போற்றி
திராச் சந்திர ருதி நமா வென்றேத்தி
சிறப்புடனே ருத்திராய் நமா வென்றேத்தி
ஞானமல் யீசனாய் நமா வென்றேத்தே
சிறப்புடனே வருண தேவாய போற்றி
நிசைவாய் அ. வ... நம வென்றேத்தி
677

-௬௨௨-

எத்தியே அஷ்டகும்பம் தாவாற்று
இருந்தபஞ்சலோகத்தைக் கூர்ச மெட்டும்
சாத்தியே கும்பத்துக் கொண்டாயாடுநீ
தானமடுவும் சிமிளைட்டுவங் கூர்ச்சமேலே
பூரத்தியாயுள்ளிட்டுக் கூச்சல்லோடு
போட்டுமாய் திரை தேங்காய் மாவிலை வைத்து
நேத்தியாய்த் தகமிட்டு மஞ்சன்பட்டு
நிறைடைத் தானுடுத்துக் கும்பத்தாக்கே - .678.

கும்பமென்ற அஷ்டகும்பமார்க்க முட்டு
குருவான கும்பசெரிசி தாயாபேச்சை
குண்டமுடன் னிங்கிரை பெரிய தாக
யொட்டஅறை சிக்கிரத்தின் மேவே
அம்பமென்ற அபடாப்பு யொன்பதிட்டு
அத்தான கும்புணைமாய் சிவத்தை வார்த்து
-வைவ்யே
கும்பமென்ற ஜால் அர்ப்பித் தேங்காய் வைத்து
சமிரையுடன் மாவிலைத் தனையாய் வைத்து
.679.

வஸ்திர முகிசி சாத்தி போட்டுக்கட்டி
வாகான மஞ்சளப்பி திகுங்காற்றி
முத்தி கும்பமிறைவைமட்டு வஸ்த்திரம்
மேல் பர் ஜால் சக்கிரை கேன்பாகு கொட்டி
அத்தி முக வருக்கு மேல் அறுகு சாற்றி
அத்தன் மூல கும்ப கோர் புனை செய்யே
சீர்பெருந் தோரணப் புஷ்பம் கனிஞ்சித்துக்கள்
செப்பக் கூட த்த்க்குள் னியும் லோடே.
.680.

ஏ22-அ

உன்னிட்டு எட்டு முனை கோக்கள் நிலை
உடையவனாக் கொடையாளக் கோக்களெல்-லாம்
தென்னிட்ட வானவர் போல வந்த செப்பு
நிலைமான கூடத்தில் தகடு வைத்து
அன்னிட்ட அடைக்காய் வெள்ளைமிட்டு
அமுதுபடி தயிர் நெய் மோர் தனில் வைத்து
கின்னிட்ட சாராய மதுவம் வைத்து
கருணையுடன் சாமர்த்தில் பூசை செய்யே. 681.

செய்யவே ஷோடச உபசாரத்தோடே
திரிசூலி சாமுண்டி சிவந்த புஷ்பம்
பையவே அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கத்தோடா.
பகர்கின்ற தேவமந்திரஞ் சிரியாக்கி
உய்யவே வொவ்வொன்று வாங்கையாலே
வென்றிடவே சுவாலாக .... ரியாச்சு
மெய்யவே வாடைதின் பலகாரங்கள்
வானாயகர்க்கு பூசை பண்ணுமேவாயே. 682.

மேலையே மேவிக வாகாரணனே நமா
தேவா பராபரனே நமா ~~[illegible]~~
கோவவேகுணாப்பர
பரவஸ்துயே நமா ~~[illegible]~~
குறைவில்லா நிறைய மு தேகுணை தேநம
இவ்வே சுத்திணே சியாநமசிவந்து
கரத்தோந்த் மாதிளங் கண்யாநம
தாவவே வல்லமையுட திருமேவடம்
சிமதிதமுக்கெவன்றாயரத்தே டோடே? 683.

௭௨௩-அ

வொட்டாண ணாண்முகனே திசைகோயா
வொன்றனன் வாகஒ யேகு யேகு
கிட்டாண கேமவாயா பராசிற்ப கே தசம
ஆறணாதிந்ட்டையாய் அமணியே
மட்டாயா சிர. . . . . ணயா கோஷ
வர கேஸ்பர் பத்தாம்பர தேவாவாய
திட்டாயா பரம வாத்ஞ திந்ட்மயாய
ஸ்ரீதே மென்றாயாரமும் செப்புசித்தே -

684 -

சித்திமகா வாங்ஞ வே சித்தா நாமஞ்
திருமாலே பாங்கேடவில்பன்ன் யாணழு
புத்திபிறங்கிராயா நவந்த கிறங்னா
புண்ணியா அரீ அரீ ணாரா யணையா
முத்தி பரீ வைகுந்தா முகுந்தா யாபரி
முகுந்தா பரப்த்திரநாயாகு
சத்திய கேசிவராயா பப்பம் மெஞ்சு தாறஞ்
செய்கியாரத் தெருவை தாமே -

685.

உருவதா மருத்துராயா தேவதாசி
. . . தென்றோத் யெனத் திருவருபாயாயா
ருவாவாய் சிகல்பபாமரத் திரா நகெணட
ஆதிபகவாயா ஆதி முத்த குருபாபதி வருத்தி
சங்கோசும் சம்பு சிவ அரஅரபயாயாயேயா
யேகிசிறதவதிராயா பரு
நமறவெண்றேத்தாண் தயாணப்பாய்
லட்சமுரு வாகத்தாரேண

686.

ஞாஉசு.

ஆகமமும் மேலெம்பாரும் பகாணகண்ட
அருணருத்திர சிங்கார ஆவேசிசா
யேகபரனாத ஹாடகங் காளாஸ்வ
பூரா அனேர். அருவெடுத்த மூர்த்தி
நாகேசங் கணராயா நமசிவாயா
நம வீரபத்திராயா அரகங்கோ.நா
மோகமு பாகவதா மாதாவாயா
மு அலகும் படைத்தமா மூர்த்தி யென்னே
687.

மூர்த்தி சிதா சிவனாத பரம தேவ முக்கண்ணா
ருத்திராயா படைவாள் தேவா
பூர்த்தி திருமேனித் திராயா புலி சோகனை
யெப்புறை குடைப்பூக் கொண்டை மாலையுடை
சித்ர நாதசன் சிரயே யோக ஈசா
தாண வராய் நடன சிறுவத்யா
சர்வ சங்கர பஞ்சத் தீயே லோகா
யீஸ்வரா யேக வென் வென்று போற்றே
688.

போற்றியே அகார கேமலத் திலனே
பூசிந்து வாசியை உண்ணாக்கிக் கொண்டு,
யேற்றியே தொழு திருந்தி அருகரித்து
ஏகாந்த கலாதா வேதயானம் பண்ணி
ஆற்றியே தற்பூரா னாத்தி யேற்றி
ஆயாரத் தெட்ட மாறா சித்தியோ.த
நீற்றியே கவனை அறவிட்ட சிற்று தோற்றித்
தெளிக்க மூற்றி பொறு செப்புவீரே
689.

விருத்.

ஹரசக்தி அண்ட ரண்ட புவன தேவி
வேத சாஸ்திர திருவ வாக்சன தேவி
பராசக்தி வல்லபை பவானி சக்தி
பராக்கிரம பராசக்தி பங்கு கொங்கி
ஆதிசக்தி அண்ட பகிரண்ட தேவி
அகிலாண்ட ஈரமண்ட கோடி நாயகி
கோர சக்தி திரிலோகத்தில் பெண்ணே
குருவாகு வல்லபை நீயானமோ தேவி.
690.

ஜோதியே சுதலப்தியாள் நீயானவ் தேவி
உருப்பெண்ணுக்கு பெருமானை ரூபா தேவி
ஆதியே வான் சரஸ்பதியே தானைக்கு
அம்பிகையே அரியாசனத் தேவா ராரா
பாத்தியே யே தேவி கௌவான் ரூப
பிதாத்தி புத்திமானைய வாணி
சோதியே அம்மாடா வென்றே போற்றி
அருள் செய்வாள் சரோதி நாதஞ்செய்வாள்

வாடக மலத் திருவண்ணக்கே
திருமால் தேவி மார் பெருஞ்சனைந் த மெல்லி
தேவியா முகிதனை அனைத்து திபோகம்
திணைமா மேனை சங்கரியே மால்
யுருவே நாயே மாலுனை.
கிலம்யாப் புசங் கொலை சிதா தேவி
ஸ்ரீ மலியே ஜெங்கா கோமர நீத்திஜன்னே
ஆனாக் கி ஒன .... ஏனாயேயம்மா
அங்ட்ட உலகதசா மித்திகு ஸ்ரீவ என்று போற்றே
682.

௭௨௫-

என்றிருந்த சங்கரி அகிலமெல்லாம்
யீன்றெடுத்த பாதேவி பார்வதியே
என்றென்றும் புவன்குலமெல்லாமாளக்
கொண்டாயின் மலைவாமவாயானதியாய்
தீஅன் பெண்ணை கற்பமம் வளர் தனாமுகாலி
ஆதிப்படிவாம் பதுமதில் சூலி ஆயா
குன்றுமலை குவடு கின்ற வைக்குஞ்சிற்றாள்
கூடுவாணையாடு கோமளமே அம்மா-
683-

அம்மையே திரிசூலி ஆதி ஆதிஅர்நான்
அண்டமண்டத் திருந்த முந்துணை
நம்பியே கொம்மணியே முத்திதேம்
யாத்தோர் .... யமெல்லா நிறைந்த தேவதேவ
மம்மையென்றும் பேர்ண்பத் திருந்த முந்துணை
ஏகாந்த நாயகச முண்டுண ஆதி
செம்மைதிரைசு காரண புவனய்மாளினை
செகதேவாதாரண என்று செப்பே-
684-

செப்பமடுமைன் மண் தேவ ஆதிவந்து
செய்கானி செகதம் பாடிகை ஆனந் தி
அப்பமத் சட்சி புவ. தவர்த்தன்
ஆனந்த வயார உயே வாமலையாண்
துப்புண்ணக் கன்னியா பார்பேப் தோதை
அந்தரி சவுந்தரி திரியா தேவி
முப்புர சங்கரர் யம்பகை கெளரி
மார்முத்கிண்ண அண்டரதுத் மாதினாளே
685

அ௫௫-அ

மாத்தனாதார தேகம் மந்திரம்
உருத்திரிய சித்தி செய்திடும்படியை
ஆத்தனைகொத்தி யருவான காலம்
அண்டபதிண்ட மெல்லாமுங்கண்ணைச்சு
எதிராலா தார தேகமன்று
யாருக்கு கோரானைத்து செய்திடு
ஆதினால் சகல வசி அட்ட சித்த
முன்பாரு பஞ்சசித்தி பஞ்சாக்ஷரா. 696

கிர்தாவே மனமதிலே தியான மோட்
கிடாக்கவீத்த குருமோன சொல்மந்திரந்தாம்
பத்தாகப் பிடித் தேர்த்தி உருவேற்றால்
பார்க்கொடா உனைக் கண்டபதிசை பூதம்
சித்தர் சித்த குமோனியல்லாமல்
செத்திலை வேறு சித்தி இல்லையப்பா
ஆத்தார அட்டகெப்ப சித்தி சூழ்ந்து
வெற்குளிசை மெட்டியுட இழிகுவாங்கே. 697

வாங்கியே யெரு மோடி செய்யவாயணங்கேனு
மந்திரத்தால் வெட்டியுட சிமிஷவொன்று
தெங்கேமே திரளியுடனாமமேடு உக்க
தீர்குளிசை மண்ணி பொன்று. இட்டு
தீங்கு பொரியெதிரி. பொடியாகவென்று
செப்பியே திரு வெண்ணீறு பூசி
பாங்கு பொனியு மெத்தன் சிக்குமாறு
பண்டைபத்தி கொண்டு மேழுதானே. 698

ராக.

மோழியா யாறெட்டு மோழியான
மோழியாலே வைப்பெல்பு முட்டுமுட்டு
ஆயதோர் தன்பாட்டல் கோலக்கோர்
ஆளைந்து புன்மேலே எவடப்பா
கோழ சித்தர் அவனுடனே கூட்டப்பா
ஒரு கன்னி மந்திர முட்டமொடு வியும்
பாடிய பேய் சித்தன் போலேன்மையான
பாவகம் போலிருந்து பவ வெத்திரானே 699.

வெற்றியென்ன உன் மோடு வெடுபாணோர்
வாது சொல்லி உன்மேலே வெத்திபாணோரா
சித்தி சித்தி உன்மேலே எகிரயப்பாணோசொல்
சுருவி வெட்ட உன் மேனுங் கருதுமோடார்
புத்தி கெட்ட தொழிலாளி அவனுமானோன்
புலஅரியபட பாவைய வனுள்மேல் வந்த
சித்தியமாய் மனதலைமெய்யவனும் பொசி
சாவொண்டா புலன்களையடக்கினானே 700.

அரியாமல் வந்தவென்று பின்பு நானும்
ஆயாய மெல்லாங் கண்டரிந்து அவனுமாகத்
தெரியாமல் அவனுடனே வாது பேசில்
சேத்திரந்து போறவோமென்றெண்ணித்
திறையென்று நமையதயன்னை வந்து
உனைச்செகிரி யாணியேது பணிந்துபோவான்
வரிசைமனகொணரிவான் உலகத்துள்ளோர மச்சன் சொன்ன
வேதாந்த மோழிநூலைச் செய்துபாரே - 701.

ஞான.

பாரப்பா முன்புரைத்தார் வெருவின்னா -னம்.
பகர்ந்தாரே அவரவரே வெவ்வேறாக
நேரப்பா கூறுவாட்டு கூடு பாய
நிகழ்த்தினார் கோகோணை மந்திரை எல்லாம்
ஆரப்பா எவர் சொல்லப் போனாலுந்தா
அவனியிலே புலவரோ செய்யப்போறார்
நேரப்பா நான் சொன்ன படி எண்ணு
நினைத்து...... நினைத்த செல்லாம் சித்தி -யடாய்
பேரப்பா என் பெருமை சொல்லவைத்து -வரும்
மண்ணாக் கால் வைத்தாலே 202.

அல்லத் தானே கற்பமது கொள்ளும் போக்கு
அப்படியே நாணாதி கற்பம் வேண்டு
சொல்லத்தா வேமதி மதுரச் சிக்கு
சிகமான லவந்தம் பட்ட கோட்டம்
வெல்லத்தான் வான்மிளகு கசிக்க காசமிளகு
சிற்றரத்தை குறுகள் நேமம்
தில்லைத் திரானி சமத்திரி சித்தக் காயம்
சாதிபத்திரி சடாமாஞ்சி சாரப்பருப்பு
203.

பற்பாக நிலவங்கம் பத்திரி நேமம்
பனைபடைய நிசகம் திப்பிலி கிராம்பு
நெய்ப்புடைய கொத்துமல்லி முதலைப்பூவும்
உசுவாலரிசி அலம் வஸ்த்தம் காப்புடன்
செப்புக்கட்டு வே காவக் கல்லால் சிறுநாகப்பூவும்
செவ்வெந்தைக் குந்திரிக்கம் வெலிவோர்
நெய்ப்புரவே வெட்டிவேர் கோரண்டம் கிழங்கு
நிறையிலைந்து சாலிமிறை கைக நிரே - 204.

௭௨அ

னீருடனே அரிவாடையம் அக்கிராக்காசம்
தினவாகும் கிச்சோல மாசனு குருச
கூருடனே எண்ணெஞ்ச மருந்து கேளு
கூட்டுருந்தி இடைபாகம் சமையக்கொண்டு
சேருடனே வகை வகைக்கி சுத்தி செய்து
அப்பாக வனைத்தனிலே வதிப்பிக்கொண்டு
பாருதிரளாக்கி வழக்கி கட்டி இயதாள
பண்பாகப் பொடி பண்ணிப் பின்பு கேளே. 705.

பின்னென்ன கோரக்கர் மேலி கிரணம்
பிறந்த நாராயரத் தெட்டி ஒத் துன்றால்
முன்னென்னாய் நான் பார்த்து அமுர்த யோகம்
முதல்சாம உளண்பச்சி வெளைபார்த்து
அக்கினிவண்ண பூவிரிசடை கூலாக
ஆயாத்தெட்டு னௌமிருந்தால் நன்று
தென்னைவெண்ணை பின்பு கஞ்சாக்கிக் கொண்டுவந்து
செயமாகப் பட மோண்ப தாகந்தீரே - 706-

தீமுன்னே பானதனிலே சுத்தி செய்து
செயமாக அற்பிடஞ் சென்னி மூத்திராயை
தான் முன்னே ஹனையயனும் வந்தே த
திறந்திரப் போலேரரவி யாருவகைப் பொடியு
முந்திரா சொன்ன பாக முடண்டைப் பாகஞ்சேர்த்து
கொண்டு கெகன்ய் கிவாண்டிநெய்யும் தேனும்
- கூட்டே.
707

௭௨௮-

தென்கோடி நீனிச் சிக்கரையுஞ் சேற்று
சேர்மானம் செய்பாகஞ் செய்பாகங்களை
நான்கோடி வேதியமாய்ச் செய்துகொண்டு
நித்துவ மனோன்மணியைப் பூசைசெய்து
வான்கோடி யானைச் சேர்ந்துமானங்கள் பாற்று
மைந்தனே பூமதி செந்தூரச் சின்னம்
நான்கோட்ட முன்சொன்ன நவச்சாரச் சின்னம்
நன்றாக செவக்கிற வடுனைச் சின்னம் - 708.

சின்னமுடன் சிவ சிந்தாமணி கற்பூரம் கெடவசெய்து
கூடன் வைப்பு வீரம் வைப்பு மகாவைப்பான்
வன்ன மெல்லாம் மொன்றாகச் சேர்த்து
மக்கள் பணவாடை வேதியத்தில் கொண்டால்
என்னமுடன் நாய்பது நான்கு குருகைகளை
யாரத் மதனழகு பெற்றவர்ணமாகி
கண்ணே னொன்கித் தோணி பொய்யமிரகாசிக்கும்
காதினியல் ஆயிரமொரு திருணைச் சே - 709.

சிற்றேன வாசி கொண்டு மோகம்பாரு
திணைவ கிடக்கை யொருகுழிக்குள் ஊணவாதம்
முந்தித்த முன்முகத்தில் பதியப்பாரு
மூகனை யொன்றான அம்மாவாசை
சிற்றொரு சிவசக்தி சேருமார்கட்
சிவம் பொலியுங் திருமின்ன ஓங்காதிபம்
யாத்தனையுங் கண்டு பார்க்கும் போது
யோகீஸ்வர சேவாதி அயர்வர்பானே
- 710

வி.உ.அ.அ

அளிவைக்கும் மைந்தியொருவடி சசின்னமன்னரும்
அதுபச்சை வெட்டானையும்
செறிக்கும் களைச்சி பத்து வேதியத்தின்
தேவாது வெ.ாடு கொண்டு அண்ணமானல்
நெருவாக்கு பட்சை வெட்டு வடுகையானல்
வேகியத்தில் னானி லொன்று லெக்கிலேக்க
கிரிவாக்குளம் கிடபாநிர தேகமாச்சி
கிளாது வேர் மிதின் வாபரம் லெக்கிகொடன்ரே
711.

ஏவை கோணனி கோணமை யொன்றுண்டு
யாருகாட்டில் லெரியாத மண்ணடை செட்டில்
நின்ற தென்னை அடனையாகவே முனைந்த நின்ற
நேராண பதுக்கி குள் மீண்ட நெனல்லு
யென்ற நெல்லாசி ...... வத்த வத்த
எடுத்து தலை யோட தி வெபட்டுமத்தி
செய்ய நின்ற அஞ்சி யுடன் திசைப்பு டொன்ற
தெய்வேந்திர முடன் மினை வெட்டானே.
712.

வெட்டான குளியான திமைல் மெனலி
தலை யநுக்கான முதுமுன் கிடப்பு
தட்டானை வாட்டனைந்து மழையை வாங்கி
சித்தியாங் சிறு... கையா லெட்டுப்பாடு
பட்டான புதைய லெல்லாம் கண்ணிற் தோணும்
பருவா நேன் கெருவாநென் நருவோனியோ
முட்டானை முன்னே வருணியன் கோமினே
முட்டானைகயால் வசமாக்க தாகுனை.
713.

நாடகம்-2

வஞ்சமாக யன்னை யொருவரங் கேளை
மைந்தனைப் பேய்கொண்டு சென்று மண்ணை
நிஜமான பேய்கொண்ட நாயன் மண்ணை
பெண்ணை யாந்தா ரெடுத்து வந்து பிடித்துத் தாயை
கிசமான பேய்த் தம்பதிளைச் சேர்த்து
கட்டடுனை புழைத்த சிறு மீட்டி
வசமான பேய்த் தீ பெயரவும் பாசம்
வெண்டனைத் தினில் வாக்க காயவைத்தே
714.

வைத்த பெரு திரளைதந்து அடக்கமாக
மாணிலத்தில் கிளைகின்னை செய்யும் வேளை
சிக்கே கொட்டறைப் போலே மலைவேளை
சவக் இடையாக்கிடத்தி வரும் பெரியப்பராய
கொத்த வாயடு பார்த்திருக்க முன்னோர்க்கீட்டு
சிறு வார்த்தைத் தீர் சேகரித்து தையை
மெத்த உண்டு சமுசியங்கள் தீராதப்பா
வதமான தனியாயந்திரும் வளம்பக் கேளை
715

வளம்பு வேன் வெள்ளை செம்பு யியந்தங்கம்
மேலான பொன்னிலே யந்திரங்கள்
வளம்பவே சிபகர்ம தக்க கருசெய்ய
வேளையுடு தேர மத வேலை கேளை
வளம்பவே மதியமதத் திரும்பப் போது
வாய்ப்பமாய் கிட்ட வந்து தகடிசய்து
வளம்பவே பரிகாரஞ் செய்து பாரு
விட்டிடாமல் வேரோ டுமுதல் வயரிலேமே.
716.

விருத்தம்.

போடமதுதா ஒரான் யாமல் மந்திரிக்கு செய்ய
பகருகிறேன் கிரிவண் தாருக்கும் போது
அகலுகிறேன் பொருளையும் போதுமென்றால்
அவனையாரு மதியமடா அர்த்தம் பாரு
சகல செனம் இக்க கனா யாரங்கு வானாய்
தருமகுண சாமி யென்ன யாருந்த பேசு
முகனை யெர செய்யாகுத அபிபகேடம
முற்றுமடா அர்ணாலே கர்மந்தானே
217

ஓலைக்கார பொய்

தர்மந்தான் கெமக்காரப் பொழுதைக் கேளு
கைப்பின்னையுடசுப் வெண்டலை யெறுக்க
வர்மந்தான் கொண்டு விடு திகை... வை... தட்டி
உபாங்கிதே யாதுரெண்டும் பொழியாக....
தர்மந்தான் இடவனையுங் குருசிங்கு.
தாம்பரப் சேர்ந்து சொல்யா ஞாட
அர்மந்தா நித்தனையும் பொழுதுபோன்றாய்
ஆடாம யோட்டடைத்து மண்டபத்திலதானே
218

மண்டபத்துல் கிறுவா பிரட்டாங்கி
மந்திரிமாரோடாகின் தேவரையார வசொலாகி
சின்ன டக்கை வட பத்திரிகாள் சாங்கார
சவமாரி சாமாரி சாரு சாரு
வாண்ட உக்கை தந்தனா தாள வொட
வாம்வாத்தை வணை வாக்கை தேவக கேவகி
அண்டர் தொகும் வணா சந்திர பராசத்து
அம்மமாரிகை கோரத்து சிற்றன்னே.
219

வருக-4

என்னையே கெடுகாரு பொய்மையிற் தீரும்
யானைங் கோது பேய்க் கிளைக்கு தீரைச்சிலை
தன்னையே அருளைத் தேம்பலிந்த
தணிப் பொய்யால் வாரு... யாந்த் தாசபோடு
என்னையே பேமக்களெல்லாம் வணங்கும்பா
யாந்திரமா அலைவந்த பேயும் பாரு
உன்னையே அனுபவ எக்கா எனச்சும்
வெற்றிட்டை எதியாந்தி தீணா கூட்டே.
: 720.

தீன் குடி ஆலையைத் தெட்டும் பேபாரு
தீட்ட தேவனித வென்றுத் தீடத்து பாரு
ஆல் குடிலவனும் வந்தி திடரும் பாரு
ஆயாரத் தெண்ட மது திடரும் பாரு
வான்ச் குடி வெட்டிணால் வெட்டாரது
கோபுரப் பிறைத மெல்லாம்புத் திகட்டும்
தெரிந்த பேய் மோரந்த நக்கியாயது.. பார்
கொருணை வருமதனாலே குத்தந்தானே
: 721.

குந்த மென்னை வெருடெய்க்கு திட்டுங்கோடு
காட்டிடவே வரும் டா வளதே போனால்
மித்தனல்போல் னான்மச்சமுனியுடனே ல
பேய் கொண்ட மண்ணா கிநெண்ணைத்துப்பா
சிந்திடக்கள் தொங்க வெல்லாம்பதெறைட்டு போர்
சன்னாப்பார் நட் போச்சபானைவ ~~[illegible]~~ பாவம்
~~[illegible]~~
மேல்ல் னாது முன்னைந்த மணைத்தே யுரைக்க
உரைய புண்ணைக்குணித் யுடனன்மைமொழிந் திருத்து.
வேணே - 722

வி 28-அ

திகழ்த்தி வேண் டொருநன்னாளருக்கும் - பார்த்து
நேரான வாக்குத்தில் வேர் வியடம்
புகன்று வேன் பூரணையால்லம்மாவாசை
புந்திபகர் கூட்டாறுபுனர்பூசத்தில்
அகத்து வெள்ந் தனல்ல னாளி லேன்
அதிலே இருக்கு மென்றால் மெத்தனன்று
சிகத்திலே மதியமுச்சி திரும்பும் போது
சேர்ந்து கொடு விருக்கு மிடந் தன்னிலேயே. 723.

எருவது கீ தி... நைய மேறாட்டாது
யாகத்தியன்ன மண்ணைம் மேறாட்டாது
இருவது தன்னொடு பேசார உண்மை கட்டும்
கொண்டேறு யால்லாட்டால் கொத்திக்கொல்லு
மூருவது அரவை மடக்கிப் போகுக்க.
மகாணிலே மா... ளீ உயர்வி டாதே.
ஆறுவது கொட்டுடாணார் கரியானுள்ளே
அர்த்தாரம் கெந்த ரசம் சேர்த்து வையே. 724.

வைத்திருக்கும் பாஷாணங் கட்டு வைத்து
உதி... பாகு சில்லி நட்டுக்கொவாக்கு,
உத்த கருத் தொல்லாட்டால் வாலியாம் பாரு
யோகியருக்கு ஈந்தக்கச் சொல்லேனென்று
மெத்த அடுமே காரந்திருக்கத் கண்ணால் கண்ணேன்
விரும...... டயனுக்கண் நால் வேண்டாம்
மெத்த உண்மை மைந்தருக்கு ஈத்துச் சொல்லிப் போட்-டேன்
பேருசெவ் வந்தி தின்னும் சிராகும் பாரே. (அந்)

ஏடு 2-

சாகவே பெருந்து போச்சுதென்று
சாவுத்துயன்னை யென்னை இந்நிட்டை
போகவே குஞ்சு பொசியாதென்று
பூச்சிக்கருவான கிறித்தியர்சென்று
சாக்மாய் பார்த்து நேரேவர்க்கொண்டுவந்து
கிணைப்பொருள் பேரு மேற்போகும்போதும்
மோகவே உயரட்டங்கி யாருந்தகாதல
மூச்சிண்டா பெட்டாநயம் வருகிறுப்பாரே -
726.

பாரப்பா பாவம் முன்னைவாட்டில் போச்சு
பாவை முட்டைக் குருவாய்மாய்ப் பார்த்துப்போச்சு
ஆரப்பா அது அடைந்து கிடையவந்து
அடிமாறி புண்ணை ஏண்டா வாளை
சீரப்பா பெருகிவரு மந்தியாற்போல
சேரவே கொண்போகும் செத்ததெல்லாம்
திணைப்பா கர்மையாய் யொருவெந்த
சிம்மந்தன் பாடல் போல வெளிவருங் காணே
727

கிர்ணமே அவ்வேரை கண்டாயானால்
கிந்திரி சும்பா பிணைங் கிளைன் தேவி
புண்ணவே நட்டாச்சு வாகங்கள் திண்மைப்
போட்டவர்க்கும் கிடு வாயல்பூவைப்பூ
ஆண்வே அக்கண் குகையோடுள்ளோ
அடிக்கிடையே முவெந்த வேகப்பா
தோணவே சிரவடங் கண்டபோதே
தெருத்த ஒண்டைனிடமைப் பொருந்திகோமே.
728

ஜூ 2-3

முருங்கலாங் கற்பதனை வாய்ப் பேசாமல்
பெண்கள் இடைமேல் கிடைவரும் பொசுபேயை
எொழுக்கலாந் தனைச் சற்றுபாட சொல்லி
ஊைக்கலாம் கல்லானை ~~[illegible]~~
யொழுக்கமப்பூர தீய்க்கெல்லாம் முதுமட்டமன்
வெண்ணொர் முகந் தாவுந் தீய்ப்பமையத்தி - வீராசாது
படிக்கலாம் ஊராவலகை கமுனைக் சமட்டமா
பாடலாங் கலைக் கியானைக் காதுபோலத் தானே

729.

ஆவைன்று வேரதனை கிங்கம் பொன்னைப்
அல்லவென்றால் வெள்ளி செம்பல்க் கனிப்பணை
பூமேவு மனோன்மணியாள் தன் பூசை செய்து
பெண்ணொடு போடுல் சினத்து முயலைன்றுகொள்ளு
நாமேதான் சித்திலே துருவனைன்று
நாட்டவன் மானதமாம் பூசிக்கு தி
தாமே தொகிழுக்கு மேவாயன்னை து
சாத்துக் கூடுவாமதுப் பாயலாமே.

730.

பாயலாம் வெள்ளைச் சாறுருகும் போது
பத்துவரை கொந்த கத்தைச் சருக்கித் தாக்கி
ஆயவர்ந்த கைப்பால் புனிந்து கொண்டு
அந்தச் சாதா செந்தி அருக்கித் தாக்கு
சாயலாம் மெய்பாவோ, வாசு வாக்கி
ஏன்பத் தெண்டான சித்தமே கதி அதனைச்
சாயலாய் கால்லி வைத்தாதி கத்தியில்
திண்டகம் பிச்சனியால் நன்று பாரே.

731

சூதக செந்தூரம்

அன்று சொன்ன மால்தேவை யறையக் கேளு
அப்பனே கோட்டாக்கோல் வாழைச் சாற்றில்
மன்றினிலே யரைத்தியாக லாட்டு.
வைத்திலே மால்தேவை சுருக்கிந் தாக்கு
குன்றுமுலை யுமை கெந்தி சாதிலிங்கம்
கூடமொடு தாகியல் லோகம்பி போலே
என்றமது சேவருந் தேட வேண்டாம்
திறமது வெள்ளறிவி யண்ணை கேளே.
732.

மங்கன் செயர்.

கேளடா கீர்த்தனே மதவம் வாகுடுக்
கெடியான முலைப்பாலுந் தேனும்வாங்கு
ஆளடா வாகுடத்தி தண்ணீர் கூடமாட்டு
அயக் காண்ம தன்னிலது வைத்துக்கொண்டு
மீளடா மங்கன் செயர் தன்னை
மிகஅதே சுருக்கிடவே மெகுதாச்சு
நீளடா அம்மொழுகைக் கெந்திக் கந்தான்
நெருங்கும்பியாய் பொதிந்து சுருக்குந்தாக்கு
பாளடா வாநாது கெந்தி போக்கை
பதிவாகத் தாளகத்தைப் பொதிந்து வாட்டே.
733.

தாளகம்:

வாட்டவே தாளகத்தை மெழுகாச் செய்து
வகைகண்டு வந்து தாளைல்
நீட்டவே பாஷாண மெழுகொமாகும்
நேரான மெழுகு பொதிந்துடனே தீயால்
தீட்டவே சவ்வீரம் மெழுகொமாச்சு
யதிலிட்ட வெள்ளியது பத்துமாற்று
கூட்டவே குறையாது சாதிலிங்கம்
கோதமெழுகு கொண்டதுந் தங்கமாகுமே.
734.

வெள்ளை ரசச் செந்தூரம்:

- ஏகூசு -
தானான வெள்ளை ரசம் கட்டி வாங்கி
சரியான பட்டை கற்பூரஞ் சேர்த்து
வாரான கம்பளிக்கல் சிப்பிச் சுண்ணம்
வடிவையென்ற சைக் கோரச் சுண்ணங் கட்டி
தேரான வடிவை யொரு காசு போட்டு
திலவரமாயச் சீலையென்றக் குப்பிக்கேற்றி
பாரான வாலுகையால் மூன்று நாளும்
பரிவாக எரித்திடவே செந்தூர்க்கும்
- 735

செந்தூரமிகாமே குருவை. சொல்ல
சிச்ச் சோதிக்க கிரேணயமண் கிளைவல்ல
எந்திர மோருணமய்யா. அத்தமாத்து
சுமமென்று வத்தை சொல்லா மிதிலேயாக்கி
மந்திரமாத்த திரங் கொப்போது
பெண்ணாசை வாதப் போக்கெல்லாம்பார்
இந்திரநந்த பார்த்துவர் குருவலோகத்தில்
வாய்க்கொடா பதினாறு உபசாரமே -
- 736 -

உபயென்ன நல்லபாம் பொன்று தின்னில்
மாளைமேல் திரட்டித்தை வாங்கிக் கொண்டு
அயமென்ன இந்த மொகிளைஞ்சி கொண்டு
நிலகால வாடல் மண். சேர்த்துக் கொண்டு
பயமென்ன வாதுகையார் கிடுகையொன்று
பண்பாக அரியடவே ரசக் கட்டாச்சு
பயமென்ன இந்தரசம் குருவடாச்சு
தெண்பது பேர்கை முன்கட்டி பதிவாச்சே
- 737

உருக்கையிலே ரசமணியைக் கட்டிப் பாரு
உன்னை நவலோகந் தங்கமாச்சு
பருகையிலே வாசனையைப் பருகிப் பாரு
பாச்சடா வெள்ளி செம்பில் பத்துக் கொண்டு
முருக்கையிலே பட்சமாய் நவலோகத்தில்
தானெல்லாம் முடிபட வாதிதனை
செருக்கையிலே நவலோகம் பதினாறுந்தான்
தோணுமடா வயசு வாதத் தோணுந்தானே
738

தோணும்பார் நவலோக முருக்கிச் சாய்க்க
திவ்யசிரோமணியான பார்வதிக்கும்
பூணும்பார் பூசை செய் வேதியர்கள்
பொற்பதும் போலிருந்த பொற்கண்முட்டி
தோணும்பார் இவை தெரிந்த மெய்யப்பா
கண் குளிரக் கண்டு தெரிசிக்கலாகும்
நாணும்பார் நாதாந்த வாட்டமுங் கண்டு
நடக்கும்பார் தந்திரிய மண்கலம் பாரே
739.

நவச்சாரச் சுண்ணம்:

நசுக்கி இவ்வு சாரத்துலவம் வாங்கி
நவச்சாரத் தொன்னுக்கும் அருக்கு தாக்கு
நசுக்கும்பார் பட்டென்று சேர்ந்துபோச்சு
நேரான நவச்சாரச் சுண்ணமாச்சு
அகலும்பார் நவச்சாரச் சுண்ணந்தானே
அண்டபகிரண்டமெல்லாம் வாதமாச்சு
புகலப்பாருனைக் கிராசக வாதமாக்கு
பருவத்தின்ன வாதி யாளலாமே.
740.

ஏடு-4

ஜோதியான் என்னாளைப் பார்த்தானாகில்
வேதாந்த ஜாலக்கர் யார்வாகில்
யெதிராளி நோக்கமாய்ந்து உந்திதன்னை
இடமாய்தல் கிரவங் கண்டுருந்து கொள்ள
சிநாக அழ பார்த்து முறையைக் கண்டு
திணை கிராய் நடவாமலேடக் கவானாய்
பதிவாகத் திகும் வந்து யாருக்குமோனால்
பன்னாளி என்றுணர் ஜெவ்கிண்டுனியாவான் : 741.

முருகம் வாய்க் கட்டுக் குளிசம்:

ஆவாரனை ஆள் சிங்கச் கருவாய்ப் பாம்பு
அத்தனையும் வாய்க்கட்ட முலி கேளு
போவாரனை அழுக்கிரா வென்றுகொடிக்கு சி
டநூண சிந்தூர கிறாணனி. வேணை தன்னில்
மேவாரனை. காப்புக் கட்டி ஏல்யோமென்று
~~வெச்ச முரு. கொடிக்கி புருண சிந்தூர கிறா~~
~~வேணை தன்னில்~~
வெச்ச முரு தானைத்தி தாம்பூரத்தில்
ஆவாரனை கிள் சகிடுரு கட்டப் போனால்
முருக மெல்லாம் வணங்குமடா உனக்குத் தானே.

ஜாதி பயபட குளிசம் · 742.

உனக்கென்ன குரிய கிரணந் தன்னில்
ஆதைய வணங் குர் வேறு காப்புக் கட்டி
யெனக் கென்ன உபசிர்த்து வேண்ர வாங்கி
யெந்திரமாய் வெள்ளி செம்பில் எழுதிக்கொண்டு
கைக் கென்ன ஜாதி வந்து தாக்கும் போது
தாக்கியே மணி கட்டி சிங்கம் போலே
உனக்கு எவன் ஏதிர்த்தோட்டப் போவான் பாரு
உனைக் கண்டால் கும்பிட்டோடுவாகே. 743.

-மாதுக-

.மொன்னங்கு வேது அப்பமுதல் நிருக்குதிய
உலகத்தில் பிணமெனத்தக் கிட
நுழைகுவைது அரசர் முவனைச் சாமாதா
நாயக் குதிரை யானையுடன் பாம்புமாடு
அடங்கிலுமே உனைக்கண்டால் பயப்பய
அத்தனையும் பச்சோருக்க மரிந்து பாரு
யடாங் கண்ணயுங் தேடி... யயுங் மிகுங் கொண்டய
மிருங் சொல்லயாங் கிறண வேணை தானே-

- 744 -

வேணையுலே நிறைந்து வேண்டாய்
வேணை வென்று வாழ்ந்தின் கொட்டுக்கோட
வானை வென்று வாழ்ந்தவர் மயங்கிமோகம்
மன்னுனபாவன் பாதி வாங்கையாகி
தானை வணங்குவோர் நேதேசிகாவல
சிந்திப்பார் தனை வல்லவர் கோது
கோணை மொழிவேதி ஆடவர்கள் குன்றி
கிருவோர் பாருவோரயாருவோரோ -

745.

மெலிகை வேலம்

திருத்தோடா வேணை அடைகண்டமட்டும்
அருந்தி வெட்டி கிழங்கு கண்ட உடனேயும்
ஒருகண்ட மனம் போலே நிர்யமாகு
வெஞ்சாவல் வெட்டமான மிட்டுவாங்கி
கொடு கொண்டு வல்லை வல்லையாகவே
குருகாரா தன்னிலே தான் தாயப்போட்டு
வேடுகண்ட குழந்தையால மிருக்கிக் கொண்டு
வெள்ளியத் திருநைகயாலே வெள்ளியாச் சே.

- 746 -

வாதம்-க

வெள்ளை எண்ணை அருகை வெள்ளையுந்தொ-
-வாது
வெங்கலத்தை உருக்கிச் சாய்க்க செம்புமாச்சு
கொள்ளை எண்ணை அயச்செம்பு வெள்ளியாச்சு
குடவனு மொன்று வாங்கி கொள்வதாச்சு
தின்ன வருங்கு க்க செந்தூரமாச்சு
அருகெந்த மொழுகாச்சு தீண்டாதானால்
வாண்ரெவதென் கோபு வாத்தியடைச் செய்யும்
வேணையாரு வானிதனை வாணம்பு வேதனை

747

வானி எண்ணை கண்ட மருந்தெப்படி வாங்கி
வணாயகர்க்கு பூசை செய்து காப்புக்கட்டி
வாளி என்று வெள்ளையாலே கிழங்கெடுப்பு
வழி வழியாய் தொண்டு பண்ண வகையாய்த்தானே
ஆறிறவி கண்டுலக்கி தயாளம் வாங்கி
அப்பனே குகிந்து யலாமாக வாங்கி
பாலியன் போல வானியட கயலந்திண்ணை
பாணன்றை பீங்கானில் வைத்து வையே-

748

வைத்த குரு வள்ளியடக் கயிலத்துக்கு
மாதுக முணையரு பூசை செய்து
வள்த்து டனே மதுபமதந் கூட்க கொள்ளு
விடிவை என்றே அருஅமைபுரம் கிழத்திக் கொள்ளு
உத்தக்கப்பம் வணியடக்குப் தானே
வெளரு கோடா தீந்து தேண்டோயருந்தாப்
பெத்து உண்டு பாரின் வாபரம்பரிய்த்தக் கொல்வ
கேளான கருவளக் கிடைாங்கொதானே

749

வாதம்.

தானென்ற வீண்பட கிற்பம் கொண்டு
தாயப்பத்தை பூசிற்று வாசியோகம்
ஆனைவசி கண்டவனே கவற்றில் மிச்சம்
நவலோக மொணப்பதிலே வீண்பட்டால்
பாணமுடன் வெள்ளியுடமாம் பொன்னுமாகும்
பார்தனிலே வாதவாத்தை செய்து பாரு
என்னுடன் பொருளைவல் சிகவலுமாம்
யாதுதனிலே செய்து கொண்டு மலையேறே 750.

மலையேறு வாதமென்று யோகம்பாரு
மூச்சமுடன் நல்பாரு தெளிந்தேனே
நிலைவனையும் தன்னையும் தான்கண்டு நீயும்
சீருணைவப் போற்றினக வற்றைச் செய்து
அனையாத பரிவளந்த ஞானம் பெற்று
அகஸ்தியர் போல மகத்துவ வைராக்கியமே 751

வேதாந்திக்கின்ன மொரு வாசல் கேளு
வாத்தியாலே வெகுபேர்கள் இருக்கத்தான்
சேதாந்த சுவர்க்க மின்னாரு சிறுவாசல்
திசைப்படு மேதி மயக்கி மின் வெட்டாறும்
சூதாந்த திருவெண்ணீர் சேர்ந்து தானாய்
சிட்டை வெண்ணீர் குசவன்ட தினைக்கும்
நேராந் தயாரு சினையும் கிடக்கும்
நன்றாக வயகொண்டு பதனம் வையே 752

வேறு அ-

பெயர்ந்த பொடிக் கோவைக்கைச் சதுரைத்தால்
பொருகாக கலந்துகொண்டு மந்திரஞ் செய்து
உத்த கருங் காளி நிம்மணல் கோளி
மாற் கிளி சிறுசிங்கார புத்திர மார்க்கோளி
வெத்து பொராசி மாவினி நிணடாளியந்த
செந்திருப்பா திருமேனியொரே கேளு
753 -

எண்ணோத்து ஆயாத் தெட்டாண டேரது
எண்ணைஞ்சு ஆ.......
அண்ணோர்த் தைபத்த மோகனிசிவ வாள்
அரி மோடியே வையாசு முதாகும் பாரு
குண்ணோர பசசி கிளாசு வைத்து
கரிய மந்திர முறைப்படி வழங்கை
நிண்ணோதி நீர் தொட்டு வைண்ணோது
நெருங் கூகிணைந்த நாரெல்லாந்தீர்க்கும் - பாரே -
754 -

திணைத் தென்னை பச்சரிசி தேயகப் பொதி
தென்க் கோடி கடந்து தம்பிக் காலிகோட்டி
பணைத் தென்னை குளைக்கு வருணாகோட்டி
பட்டு வரியஞ் சிங்கன் கோடாகோடி
நகைத் தெண்ட அண்டரண்ட பச்சிகோடி
நாங்கள் பரசி ரயன் கோடிபரக்கா-
திகைத் தென்ன கெடபச்சி சுயனைகள் கோடி
தந்திராக்கள் கோடி தீரா கோடி -
755

ஞானம்

கோழ என்னை கொள்ள் வாய்ப் பேய்கள் கோழ
ஊன் தின்னாத மென்று பிசாசு கோழ
வீரிய சிங்கம் கோம புலிகள் கோழ
வீமனி தாண்ட விப்த்தா தின் கோழ
வீழய அயர்ந்த திசை எங்கும் சிழுந்தமே
பொங்கொ றெண்டவர் கிரெங்கோத்து
-மறைந்தன் கோர
தாமய முன்னை என்ன அரச்சிலென்ன
சின்னஜமடா தரணம தடுக்குத் தானே
356 -

தானே தானிருந்து வர்கள் சிலையாதுடே
திட்டவிந்து மதிமயங்கி என்னமோவென்று
நோதாண் யாணிபிணைக் கிப் போருரீமா
நெண்ணாத கருமெல்லாமென்னவென்ன
வென
உர்ணோ இம்மாய்க்கையாலேயாட்ட
மாத்தாஜம் தவண் பந்திரப்பதியாமா.
தானே தான எப்பட்டுதானே கெட்ட
தனாம் கோழ ஜகமே ஜேவ தருவாபாரே
357 -

தருவத தேவ் சிவ கிடையொவருமாணங்கள்
தாண் கொடுத்தால் டோராட்டும் பண்ணைகேடு
உருவெனவெ வருகாள் போனோவென்று
உச்சரித்த கரிசிலத்துப் காணாதோரு
பிறாவாபு மயங்கிணைப் போலேவ
மன்னி லிருந்து உர்கள் சொல்லாடம்பிலை
-யாவர்
கருவருனாலின்னை முன்டுமனைசம் வர்ண
கொண்டு உருவார் கிளன் என்று சொல்வே
358 -

ஒருக்க-

சொல்லுவது ஸம்சமாகிச் சிவயோர்காள
திட்டுக்கோ மிண்ணாட்டார் மெய்மெய்யென்று
வல்லுவது வாகுபத்திர காள் வாடு
வாரசக்தி பிருந்துயா வெத்திவாம
மெல்லிய லோன் காள் யோம வாள்வந்து
பூங்கிருங் மழுதுங் காள் என்று
புல்லுன்று மாணபடாய்க் கின்னப் போடு
பூதப்பம் தெயதய்க் கூடாரமெப்பாடு.

759.

தீக்கூடாய் புகை கோடாய் அக்கினிக்கோட்டை
செங்கோடு தீப்பட்டாப் போகேல் எங்கும்
புகைக்கூடாய் போகு என்பார் சிவயோகரெல்லா-
-லாந்
திக்கொத்தி தீரவே முன்னிடும்
போகு என்பார் சிவயோர் எல்லாந்
போய்க் கோட்டை
புகழுவார் திமைப்பணிந்து புகழுவாரே.

760

தீக்.

தீக்கூடாய் புகைக்கூடாய் அக்கினிக்கோட்டை
செங்கோடு தீப்பட்டாப் போகல எங்கும்
புகைக்கூடாய்த் தேசமெங்கும் பிடித்து-ங்கு
போரத போரல பொங்கி வருந் திருத்திரம்-
-போல
தீய்க்கோட்டாய் போகு என்பர் சிவயோகரெல்லா-
-லாந்
திக்கைத்துந் தீரவே முன்னே நிடும்
போய்க்கோட்டை மெய்த்தையா சிமாமென்று
புகழுவார் நிமைப்பணிந்து புகழுவாரே.

760

ஞானக்·அ

புகழுவாரவர்களுடை நோபக்தீர
புலைவார் மாகாள் போவேனென்று
புகழுவாயுன் வாயல் மொழியும்போது
முன்னிருந்தாப் போலிருக்கும் முலகமெல்லாம்
திகழுவாரிது அம்பறுதாப மென்று
சாற்றுவார் பேராதுவார் சரணஞ் செய்வார்
அகழுவார் பயப்பட்டு அப்பால் போய்நின்று
ஆச்சரியப் படுவாருன் வடிவை கண்டே 761

வடிவையானே யன்னைமொன்று அதிவடிவை
மேலான குணமொடுக் கூடுபாயச்
சித்தி செய்த மந்திரத்தை செப்பக் கேளு
சிவசியா பரமடவு மவுண மந்திரம்
முத்தி தரும் கேளர்க்கு கன்னமாதர்
முதல் தேயசி முதலாத மனலம்புனை
புத்தியுடன் செய்வதற்குப் பத்தியாகப்
பூட்டுகிறேன் கேள் நன்மைக்குத்தானே 762

உனக்காகச் சொல்லுகிறேன் கேள் கோவிந்த
உத்தமனே உலகத்தி லுறையாதேனி
எனக்காக கருத்தனையும் தெளிந்தாக்கால்
எத்தனையோ உத்தமத்தி தருமமுண்டே
மனக்காவதுன் அனவமகா சந்தானம்
வாதனியன் பான மங்கை மனையாய் வன்மல்
தொக்காத சிறுமை கண்டு மடந்தையாதச்
சாதித்து பாய்த் தங்கு சாத்துவாயே 763

ஆசிரிய

சாத்துவதேன் பெண்மைல்மணந்தீர்த்துகொண்டு
தான் சோத்தி ஒரு சந்தி விரதனைப்
பூரதியுடன் நூரட்டாதி முன்னாள் சொன்ன
புறவக்கியானை முதல் நச்சாமத்தில்
புத்திருத்த கோள் கண்ட தேவனோடே
மொகினியாள் பருபதித்தாய் முன்போலே
னைத்து கொண்டு முதற்கே யதிபுரவஸ்தியும்
நேத்தனையும் பொசியாமல் விரதம் நேரே
764

நொந்தபடி பகல் முழுதும் விரதம் நொந்த
திண்டையான் விருந்து கொண்டுமகோதே
~~[illegible]~~ கிடந்தபடி சிதம்பரனார் சித்தி முன்ப நன்ச
கொண்ட நின் நடுச்சாமம் கோவில் கோல்
வட்டாரந் தெருந்து சென்னை வேறுங்கொண்டு
ஆயானையதிய மந்த மத்தை போற்று
பொருந்தவனை பூரணை கம்பங் கொண்டு
மறப்பருமோசர் மயான மின் கொன்றுபேரே
765

பேரின் பவானையுடன் உரம்மவைத்து
பிரமன் பொட்டமந்திரத் சமித்தை கொண்டு
வார்ண ப நேம குண்ட முன்பருந்து மயரவசனையும்
வைக்க உரு உவோர் ~~[illegible]~~ செய்து
திரிணமா யேத்து வந்த புப்பம்
சித்திர தேவனை குளியாக்கன்னே
ஆரண்ய மாணருத்தி மேரு வைத்து
அதின் கிழே தின்னு மானசாவல் வையே
766

-சாருகே:

வையப்பா நாயும் பேயுமாடாமல்
மனையில் மன்னவராவோ வேயால் கீர்த்தி-
-பாமல்
செய்யப்பா அதுக்கைக் கட்டித்தரை வணங்கு
சிவசிவா லோமக்கு முனையாள் தன்னை
உய்யப்பா வெய்த்து உன்மனையாள் போசி
ஒருவனாயருபன் கிருக்கடையா. கி
மெய்யப்பா பொருந்துட்ட உடனே உந்தன்
வீட்டில்
வந்து தேவ சக்கர பூசை செய்யே.
767

பூசைக்குரியடன் னியங்கு கேட்டி
பொய்வாடா .. னருபேற் சக்கை மேவ
ஆசித்து குளிக்குள்ளே பூசை செய்து
அப்படியே வோமகுண்டம் ரசித்து சோதி
நேசித்து அதின் மேருயிரம் மீதில்
நேர்ணமுயம் தெண்டமானம் செய்து
போசித்து அதன்பாரு வாரத முச்சம்
பூவையரை மணக்கும்பு பத்தினியாமே
768-

பத்தினியுட னப்படியே அகல் ஜன்மம்
பரத்திஜன்மம் பூசை செய்வாய் பூவையரும்
கத்தினியுட னருபெருமாக்கோலவந்தான்
காரணே நீமாமணமாகவே செய்
பத்தினியுடன் பகல் கோலம் மாடைக்கேடி
பண்ணு போலிருவருந்தான் கண்டு
துதிசெய்தே னாய்பதுனார் மட்டு நின்றாய்
ஆதிக்கையனை கெவர்பரை கோணவாயே
769.

எகக-அ

தோன்றுவான் கெவர்யந்தான் முன்புவந்தை
சூட்டுவாய் குளிர்மடி தீரன்ன போட்டு
உளன்றுவான் கொடுமொட்டு கொடுபாய
ஊட்டுவான் பார்ணையுந் உணையுந்தானே
அன்று பார்வேளையுங் கொடுமொட்டு
யோவே பதாகதந்திரங் செய்துபோடு
மன்றதாயாரந்திரியான் வித்தை செல்வான்
இ-ன்சம்-அமைன்றும் பயம்புரானே. 770.

பயம்புதே இன்னால்க் கொடு போகும்
பால்க்கருமுதெ ஆவென்றால்க் கொடுபாயுடம்
சியம்பவே யம்பினைசிரணை மிடக்கூ
அயம்பென்று எந்தவேணையானாலும்
உயம்பவே அதரிக்கில் செவர்வந்து
உடனுயாராய் வந்துவாணையாம நின்று
செயம்புவே யதுகுயாபரந்தெய்வாய்
செயமாரின் கொமோனான் கண்டுகொள்ளே. 771

கொமோன வித்தை யொன்று பெசப்போரோங்
காசின்யாளரந் கசிந்தர் வித்தையாட
உருமானாகி வந்து வாய்த்தாரானால்
தெகோகோ தாயாடத்திப்புவை வாங்கி
வருமோன மின்னென்ன சொல்லக் கேளு
மெத்தான பூசைபடுங் கட்டுவாய்னா
கருமேடமாயாருந் திவன் ~~[illegible]~~ வையுக் கொண்டு
ஊணையாருக்கு கெட்டுக் கேளே. 772

ராகம் -

இன்றென்ன வெகுவாய் யாம வேளை
கொண்டிலே மலைபூந்தென்றல் வசந்தாக்கி
மாத்தென்ன முன் கொண்ணை வாடை பூசி
மாது நல்லாள் புணையமேல் சந்தனமிராங்கி
பாத்தென்ன பண்ணுமே வங்கிரா படுகை
பரிமள சுகந்தம் வெட்டிவேர் மிச்சம் வேர்
சேத்தென்ன கால வெண்ணெய் வாடை எல்லாம்
தேன்மொழியை ஏனியாட்டு நிர்த மாட்டே
773-

ஆடியே திருமஞ்சன மாட்டிப் பின்பு
ஆத்தாளுக்கு சாம்பிராணி புகைத்து காட்டி
பூட்டியே புது பண்ணி செவ்வாடை பூணும்
பூவாங் கிரீடம் கோரோசினைதானும்
மூட்டியே குங்குமப்பூ வாடை பூசி
மோகனக்கி மேக.. ங்க மேல் கி
நாட்டியே பட்டுவஸ்திரம் சின்னை கட்டி
நேமமாக சுகந்த புஷ்பம் தொடுக்கவே
774

பூவான மத்திப்பூ மருவாக்கிப்பூ
புகழான மருக்கொழுந்து முல்லைப்பூவும்
நாவான செண்பகப்பூ தாழைப்பூவும்
நல்லான செவ்வந்தி மல்லிகைப்பூ
பாவான தொடுகொண்டை நன்கொட்டை
பாவையடல் தீர்யாமல் பந்தணையிட்டு
தேவான தேவியும் மை போல் மாதுக்கு
தேக மெங்கும் சேர் மத்து சேருவாங்கே
775

-வாகு-

தேன் வாங்கித் திருணிறு பச்சைச்சாறு
செண்பகமும் புகுடண்ணீர் கதலிச்சாறும்
ஆனை வணங்கிச் சார்வாழைச்சாதிக் காய்
அத்திணியம் குளம்பாக வைத்துக் கொண்டு
பாணமுற்றத் துடன் கலந்து உள்ளுக்குத்தான்
பருகியே கிருதமும் படுக்கச் செய்து
மானமை ஊனியானையனுரே சித்து
மாசிப்பு வாமடு கொள்காஞ்செய் திராதுவாயே -
. 776 -

அட்டயாலே காமகிணை திருக்க புகு/
அழுது புரந்திடுட்பாரு பிங்காறுள்ளோ
புட்டயாலே பதினாறு வயது கன்னி
பொருந்தின்றா வழு கமது சிவந்து காணும்
திட்டயாலே பன்னிரெண்டு புகாயமானால்
செல்வாழ்யாளன் திரும்த்திரம் வெள்ளையாகும்
கூட்டயாலே பதிமெட்டு யாவதானால்
கொள்வாந்து பச்சைமஞ்சள் முறித்தாற்போலே
777

போலேயல்லோ யாருபத்தாக் கொண்டவந்த
பூவைரசவ் கூறுபாக யாருக் கொமந்த
பாவையல்லோ பொசிப்பார்கள் நறைத்தசித்தர்
பருகினால் செப்பது கருக்குப்பாரு
பேயனை யல்லா வேலையென்று இரகசியமாக
செல்வி நல்லார் உம்புவை வாட்டமாகத
மானை யென்று முப்பத்திரண்டு மான
உயசென்றால் வாந்துவச்சை வரணமாகும்:
778

விருத்தம்

பச்சைநிற மாந்து கொண்டால் திருமேனியாய்
பன்னிரண்டு வயது சென்றால் பாலர் போலாம்
மிச்சமுள்ள மண்டலத்தை யிருபத்தோரும்
மெல்லியர்க் கெல்லாமுன் மேல் வாழ்வாகி
அச்சமறும் முறையின்றி யிசைந்த பாலாம்
மருந்துமுறை யாவையுந் தெரிந்து மாகி
யாச்சையுடன் மெய்ஞ்ஞான போகத்தில்
யாருக்கு மெண்ணாறு முடிக்கலாமே. 779.

யாருக்குமாம் பன்னிரண்டு வயது முன்னாள்
எப்பட்டால் வெள்ளைப்பூ வாகிந்து தானால்
நொறுக்கலாம் நவலோக மெல்லாந் தங்கம்
நொடிக்குமுன்னே அறுபத்து நாலுங் கட்டும்
உருக்கலாம் சாதிலிங்கந் தானங்கள்
உகைக்கு காந்தம் வீரம் கெந்தி சூதம்
பொருக்கலாம் பாஷாணங்கள் எந்தாரத்தில்
பூண்ணைவங் கட்டியல்ல மெழுகோமே. 780

பன்னிரண்டு வயசு பதின்னாள்!

மெழுகாகும் காக்கைப் பத்து நாளு
முனிக்குமுன்னே யாருக் கன்னமாகல் போகும்
அழுகாமல் வாழ்பத்து நாளுஞ் சாப்பிள்
யார்க்கேனுந் தங்கமாத் தாக்கலாம் பார்
பழுகாகப் போகாது ராசவாதங்கள்
பன்னிரண்டு வயசுக் கின்னேறாம்
எளிதாக் கிட்டாது நாத்தனாச்சும்
எண்மையில்லாமலெவனை கருத்தைமுகமே. 781.

வாசு -

பாதத்தென்ற பத்தாறு வயது மின்னாள்
மாதம்பூ வெளுவாறு பூவத்த வரணம்
பாத்தென்று கிட்டினாலிந்தப் பூவை
பணியில் வைக்க தவச்சிரசு சென்னைமிட்டு
உரைத்தென்று வந்த பகுதி போராதுவெண்
பத்தாயடி திற வந்தான் ஞண்டாமப்பா
காத்தென்று கேயாவாயத் திருந்த சித்தர்
கிண்டாரோ தயாணைத்தும் போசித்தானே
782.

போசித்தார் தாய்நுட பூசை செய்து
முகரத மிருதுத் திராவகந்தா தெடுக்கவேணு
வாசமென்ன மருளம்பூ வாரணனாதம்
வாய்த்த தேயம் வெண்ணைக்குமிங் கோளவ-
தாசமென்ன. சிமிலிக் கோதைக் கின்னே (வைத்து)
தாமதிரமாடம்பு வாருத்த மிங்காண் வைத்து
தேசமென் சீர் மிருது நிலவால் வைக்க
தேர் பெரிய மிங்கோளம் தெம்புமப்பாரே -
783.

மைம்மை தேர் திராவகந் தான ரசவாதத்தை
தேசித்து வெருளேக்கி திங்கள் கட்டி
அம்புலிகள் வாழியானை வாளை பூசை
அதற்பாயன் திராதீயைடமாகி
இப்பிதைா வெண்ணைமல் திராவகத்துல்
கிசலித்தி வாய் திருவென்றுடிம் போக்கினையில்
கம்பி தல்லாய் திருமடா தாங்கத் கெம்பி
கத்திக் கிட்டா வாங்கிய வாங்கும் பாரே -
784.

ஊருகு.அ

நீர் வாங்கு ஒருங் கூர்மைது அண்மையான
நெசுத்துல் படர்க்கத்துல் கொருந்தப் பாரு
ஆர் வாங்கும் போருர்கள்சிகமீதில்
அருபத்து நாலு மாத்திரணி பாரு
நீர் வாங்கு செக்தி சோதி இளவன்னை
செப்புவே ணீத் திடைய மாற்டையப்பா
பேர் வாங்குமாயோரத் தெடான்பதாலே
வாதகன் வாசயகன்னி ரெண்டுமாச்சே
785

ஆச்சப்பா வாதகன்னி பணிரெண்டாச்சு
அடங்காத வாசயகன்னி பாதி பாதி
எச்சப்பா என்னவென்றால் முப்பத்திரண்டு
வியல்லான வயத்திலே பாதியாச்சு
பேச்சப்பா பத்து ரெண்டு மானால்
மேலயே மேரா அறுபத்து நாலுமானால்
வீச்சப்பா . . . .
. . . நீர் வா . . . த்தாரா விண்ணுண்டு வாம்பு
சேவை
786

ஊணம்புவேன் பதிநெட்டு மருப்தான
மீன . . . . த்து வாங்கி
தைம்புவே பஞ்சரான பாண்டத்தானை
சிவங்கி.ரக்கு இருவான கருவானானை
புகம்பு.சு . . . . த்தி சேகரை
வெர்டுவெட்ட னோரு தணித்தன்னோவைடு
ஊணம்புவே வழிவைக்கு கொடப் . . . . . .
. . . ணியாரு மின்மினியாங்கிடைப் போட்டேன் 787

எழுகூ-அ

ஊருவது ஞாயிறையமர்ந்து கோபம்
ஞாயிறு .... இடப் போமடு
ஏறுவது அன்னாட்டு முட்டைகொள்ந்து
மையாக்கி அணைக்கண் சட்டித்தால்
.... என்சார் செருப்படைச்சார்
மேனிச்சார் வேணைச்சார் இடவாமடு
ஊறுவது நகசியமாய் .... மை
நாட்டியதேல் ஓணவள் நாடும் புவே
788.

பூவாது புருவ மையம் பூண்டுகொண்டு
பூமியாறு ...... திமை வேகம்
மேவாது கைகட்டியாணை முடி
யேவமென்ற பலகாரம் பழுங்கேங்காயள்
.... அங்கம் சித்தனைப் பால்
தேன் பாகுங் கிரும்பேலங் கினிசக்கரை
ஆவாண பணைவ் காரவிதைகண் ......
வடை தோசை பலகாரந் தானே.
789.

தானை கிர்பகரு சாதப் பானை
சந்திர வெள்ளை ....
முனைக மடமாதர் அருமாது
மதிகாயான் நாகத்தன் ஓமனேர் தேசர்
பானைாசு அயோரான் .... எவெகு
யாண கிளை வேண் பூமிதேவி
அரைக் குடுவண்ணைம் வாயாச் சொல்வி
அமைக்க .... எக்க தோறும் 790

௭௬௫-அ

தோணுமே அட்ட திசை யானையுந்
தோணுங் கொன்ன ..... விந்தோடும்
ஆணுமே பெண்ணுடனே அலியுந் தோணும்
அருகநா கயானைசுந் தாணும் தோணும்
...... யொந்ன நசுகதாமும்
பிறப்புமே சாதொத் தவென்பாரே.
- 781

இச் சுவடியினில் ஏடுகள் இல்லை
இத்துடன் முற்றது

[illegible]

அதாவது [illegible] பக்கங்களுக்கு [illegible]

[illegible] பக்கம் 16

பக்கம் 18 சேர்த்து மொத்தமாக அச்சிட

அச்சுக்கு வரும் பக்கம்